

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ระบบควบคุมเครื่องเชื่อมแบบ TIG

CONTROL SYSTEM FOR TIG WELDING

โดย

นาย วุฒิพงษ์ คำมา

นาย สุชน ศรีวิเชียร

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาตรีวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์

คณะวิศวกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2542

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 36929
วัน, เดือน, ปี..... ๒๕ ส.ค. 2543

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ได้เปลี่ยนแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปริญญาโท ปีการศึกษา 2542

ภาควิชาอิเล็กทรอนิกส์

คณะวิศวกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เรื่อง ระบบควบคุมเครื่องเชื่อมแบบ TIG

CONTROL SYSTEM FOR TIG WELDING

ผู้จัดทำ

นาย วุฒิพงษ์ คำมา 40013187

นาย สุรณ ศรีวิเชียร 40013235

อาจารย์ที่ปรึกษา

(รองศาสตราจารย์ สมศักดิ์ เขียวศิริกุล)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระบบควบคุมเครื่องเชื่อมแบบ TIG

นาย วุฒิพงษ์ คำมา

นาย สุรณ ศรีวิเชียร

รศ. สมศักดิ์ เขียวศิริกุล อาจารย์ที่ปรึกษา

ปีการศึกษา 2542

บทคัดย่อ

บทความนี้เป็น การนำเสนอ, การออกแบบ, การทำงานและผลการทดสอบการทำงานของระบบควบคุมเครื่องเชื่อมแบบ TIG โดยมีการทำงานคือ ขั้นแรกจะทำการเปลี่ยนไฟฟ้ากระแสสลับ 220 โวลต์ 50 เฮิร์ต มาเป็นไฟฟ้ากระแสตรง 311 โวลต์ โดยวงจรเรียงกระแสและกรองกระแส ต่อมานำไฟฟ้ากระแสตรงที่ได้มาเปลี่ยนเป็นพัลส์ความถี่ประมาณ 29 กิโลเฮิร์ต โดยเพาเวอร์มอสเฟตของวงจรคอนเวอร์เตอร์ที่ต่อในลักษณะฮาล์ฟบริดจ์คอนเวอร์เตอร์ และมีไอซี SG 3526 ทำการควบคุมความถี่และเวลาในการนำกระแสของเพาเวอร์มาสเฟต และใช้ Microcontroller ในการควบคุมการปรับกระแสขณะเชื่อม จังหวะการ ปิด-เปิด แก๊ส และ จังหวะ เกิด High Volt เพื่อทำให้เกิดเป็นพลาสมาบนชิ้นงาน โดยแรงดันไฟตรงที่เอาต์พุตของเครื่องเชื่อมในสภาวะที่ไม่มีโหลดจะมีค่าอยู่ที่ 54 โวลต์ และค่ากระแสที่ขณะทำการเชื่อมมีค่าสูงสุด 23 แอมป์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ABSTRACT

This project is studied on design ,how to work and test result of system control for TIG welding. Instruction of work, first change 220 volt. 50 Hz. AC voltage into 311 volt. DC voltage by rectifier and filter circuit. Then that DC voltage is changed into 29 KHz. pulse current by POWER MOSFET in half bridge converter circuit. In this project we use IC SG3526 to control frequency and time that make POWER MOSFET on and use microcontroller to control welding current, time ON-OFF of argon gas and time ON-OFF of high voltage. DC output voltage of this project is 54 volt. when no load and 23 amp maximum welding current.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1. วิวัฒนาการของเครื่องเชื่อม	1
1.2. การแยกประเภทวิธีการวิธีการเชื่อม	3
บทที่ 2. ทฤษฎีและหลักการพื้นฐานของเครื่องเชื่อม	4
2.1. วงจรเรียงกระแสและกรองกระแส	4
2.1.1. ไดโอดเรียงกระแส	4
2.1.2. ตัวเก็บประจุกรองกระแส	6
2.2. วงจรคอนเวอร์เตอร์	7
2.2.1. ฟลายแบคคอนเวอร์เตอร์	7
2.2.2. ฟอร์เวิร์ดคอนเวอร์เตอร์	8
2.2.3. พูช-พูลคอนเวอร์เตอร์	9
2.2.4. ฮาล์ฟ-บริดจ์คอนเวอร์เตอร์	10
2.2.5. พูล-บริดจ์คอนเวอร์เตอร์	11
2.3. วงจรควบคุม	11
2.3.1. วงจรควบคุมเหน็มตควบคุมจากแรงดัน	11
2.3.2. วงจรควบคุมเหน็มตควบคุมจากกระแส	13
2.4. วงจรขับ	14
2.4.1. วงจรขับเพาเวอร์ทรานซิสเตอร์	14
2.4.2. วงจรขับเพาเวอร์มอสเฟต	16
2.5. วงจรสับเบอร์	18
2.5.1. วงจรสับเบอร์ช่วงหยุดนำกระแส	19
2.5.2. วงจรสับเบอร์ป้องกันแรงดันเกิน	20
2.6. อุปกรณ์สารกึ่งตัวนำ	22
2.6.1. ฟาสต์-รีคัพเวอร์และฮูลตราฟาสต์-รีคัพเวอร์ไดโอด	22
2.6.2. ซอตตี้ไดโอด	22
2.6.3. เพาเวอร์ทรานซิสเตอร์	23
2.6.4. เพาเวอร์มอสเฟต	25

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3. หลักการออกแบบและการทำงานของวงจร	26
3.1. ส่วนของวงจรควบคุม	26
3.1.1. วงจรป้อนกลับ	28
3.1.2. วงจรสร้างและควบคุมความกว้างของพัลส์	28
3.1.3. วงจรขับ	31
3.2. วงจรเพาเวอร์สวิตชิง	31
3.2.1. วงจรเรียงกระแสและกรองกระแสทางด้านอินพุท	33
3.2.2. วงจรคอนเวอร์เตอร์	33
3.2.3. การออกแบบหม้อแปลงความถี่สูง	34
3.2.4. การคำนวณหาค่าขดลวดเหนี่ยวนำเอาต์พุท	36
บทที่ 4. การเชื่อมแบบ TIG	39
บทที่ 5. การทดสอบการทำงาน	45
5.1. การตรวจวัดรูปสัญญาณที่จุดต่างๆ ในวงจร	55
5.2. การทดสอบความสัมพันธ์ของค่าความต้านทานภาระกับกระแสเอาต์พุท	55
5.3. การทดสอบประสิทธิภาพ	57
บทที่ 6. สรุป	58
ภาคผนวก	
หนังสืออ้างอิง	

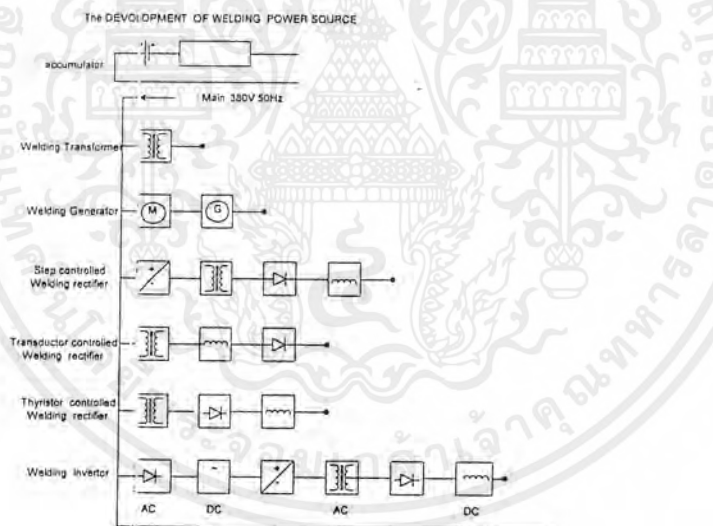
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

กระบวนการเชื่อมนั้นมีหลักการพื้นฐานจากการที่ให้กระแสไฟฟ้าปริมาณมากๆ ไหลผ่านรอยต่อของชิ้นงานที่ต้องการเชื่อมจนหลอมละลายเชื่อมติดกัน ซึ่งเมื่อพิจารณาจากหลักการแล้ว เครื่องเชื่อมก็คือแหล่งจ่ายกระแสไฟฟ้าที่สามารถจ่ายกระแสได้เป็นปริมาณมากนั่นเอง เริ่มแรกมีการค้นพบวิธีการเชื่อมจากการใช้แบตเตอรี่ เป็นแหล่งจ่ายกระแสไฟฟ้า แต่ก็มีข้อจำกัดที่มีปริมาณความจุกระแสน้อย และเมื่อใช้งานแล้วต้องมีการประจุแรงดันใหม่ซึ่งใช้เวลานานในการประจุกระแสแต่ละครั้ง ต่อมาใช้หลักการของหม้อแปลงเพื่อส่งผ่านพลังงานไฟฟ้า โดยใช้การเลือกของลวดหรือการเคลื่อนขลวดเพื่อที่จะปรับค่ากระแสที่ใช้ในการเชื่อม ต่อมาเมื่ออุปกรณ์สารกึ่งตัวนำได้ถูกพัฒนาขึ้น ก็ถูกนำมาใช้ในการเรียงกระแส เพื่อให้เป็นการเชื่อมแบบกระแสตรง และยังถูกใช้ในการควบคุมระดับกระแสในการเชื่อมอีกด้วย ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1.1 วิวัฒนาการของเครื่องเชื่อม

รูปที่ 1.1 แสดงให้เห็นพัฒนาการของเครื่องเชื่อมไฟฟ้าดังแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

1.1.1 Accumulator เป็นการเชื่อมไฟฟ้าแบบแรกที่ถูกคิดค้นขึ้น โดยใช้แบตเตอรี่เป็นแหล่งจ่ายพลังงานไฟฟ้า แต่มีข้อเสียคือไม่สามารถให้กระแสที่มีค่ามากๆ ได้ และในการใช้แต่ละครั้งต้องทำการประจุไฟฟ้าทุกครั้ง และเมื่อใช้งานไปแล้ว ในช่วงหนึ่งกระแสจากแบตเตอรี่ก็จะมีค่าลดลงเรื่อยๆ แต่การเชื่อมแบบนี้มีข้อดีคือสามารถเชื่อมได้เรียกว่าการเชื่อมที่ใช้ไฟฟ้ากระแสสลับในการเชื่อม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.1.2 Welding Transformer เป็นการใช้หม้อแปลงเพื่อทำการส่งผ่านพลังงานไฟฟ้ามายังจุดต่อเชื่อม โดยพลังงานไฟฟ้าดังกล่าวเป็นไฟกระแสสลับ มีข้อเสียคือยากต่อการควบคุมซึ่งโดยปกติจะสามารถควบคุมกระแสในการเชื่อมได้ 4 แบบคือ แบบเคลื่อนแกน (moving core) ,แบบเคลื่อนขดลวด (moving coil) , แบบทำให้รีแอคเตอร์อิ่มตัว (saturable reactor) และแบบสวิตช์เสียบ (tap switching) อุปกรณ์เชื่อมแบบนี้จะมีการสูญเสียพลังงานมาก แต่มีข้อดีคือไม่มีวงจรหรืออุปกรณ์ต่อพ่วงให้ยุ่งยาก

1.1.3 Welding Generator เป็นเครื่องเชื่อมที่ใช้มอเตอร์มาทำการหมุนแกนเนอเรเตอร์ไฟกระแสตรง (DC Generator) แล้วนำไฟฟ้ากระแสตรงที่ได้จากแกนเนอเรเตอร์มาทำการเชื่อมไฟฟ้าอีกทีซึ่งจะเห็นได้ว่าเครื่องเชื่อมแบบนี้จะมีประสิทธิภาพต่ำเพราะเกิดการสูญเสียหลายขั้นตอน ตั้งแต่ นำไฟฟ้ามาแปลงเป็นพลังงานกล แล้วแปลงพลังงานกลกลับเป็นพลังงานไฟฟ้าอีกครั้ง แต่เครื่องเชื่อมลักษณะนี้จำเป็นต้องนำมาใช้เนื่องจากในงานเชื่อมบางแบบจำเป็นต้องใช้กระแสไฟตรงในการเชื่อมเท่านั้น และใช้อยู่ในช่วงที่ยังไม่สามารถนำอุปกรณ์สารกึ่งตัวนำมาใช้งานได้

1.1.4 Step Controlled Welding Rectifier เป็นเครื่องเชื่อมที่มีเทคโนโลยีของอุปกรณ์สารกึ่งตัวนำเข้ามาใช้ในการเชื่อมที่ต้องการไฟกระแสตรงในการเชื่อม โดยสามารถปรับค่ากระแสในการเชื่อมได้จากการปรับเปลี่ยนแทปที่ขดปฐมภูมิของหม้อแปลง มีข้อดีคือเครื่องเชื่อมมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

1.1.5 Transducer Controlled Welding Rectifier เป็นเครื่องเชื่อมที่ใช้หลักการของการเปลี่ยนค่าความนำของขดลวด ในการปรับค่ากระแสในการเชื่อม วิธีนี้ข้อเสียคือเกิดความสูญเสียขึ้นที่ขดลวดความนำ ในขณะที่ใช้กระแสค่าสูงๆ

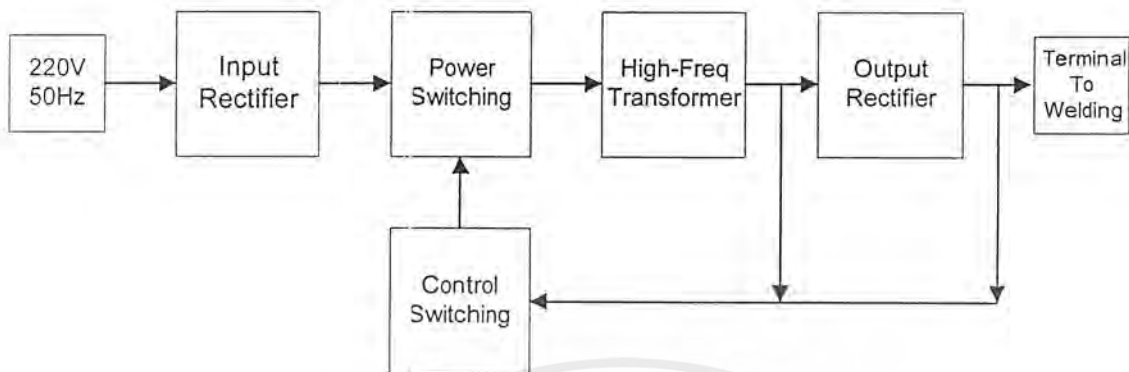
1.1.6 Thyristor Controlled Welding Rectifier เป็นเครื่องเชื่อมที่ใช้อุปกรณ์ไทรสเตอร์ในการเรียงกระแส โดยสามารถกำหนดมุมในการนำกระแสให้กับไทรสเตอร์ ซึ่งเป็นการกำหนดกระแสที่ใช้ในการเชื่อมของเครื่องเชื่อมอีกด้วย มีข้อดีคือสามารถควบคุมกระแสได้อย่างละเอียดและแม่นยำ แต่มีข้อเสียคือจะต้องเพิ่มเติมส่วนของวงจรควบคุมและมีราคาแพง

1.1.7 Welding Inverter เป็นเครื่องเชื่อมที่ใช้หลักการของอินเวอร์เตอร์ในการที่จะเปลี่ยนค่าความถี่ไลน์ปกติให้สูงขึ้นก่อนที่จะส่งผ่านพลังงานด้วยหม้อแปลงความถี่สูงเป็นผลให้เครื่องมีประสิทธิภาพสูงและมีขนาดเล็ก สามารถควบคุมปริมาณกระแสที่ใช้ในการเชื่อมได้อย่างแม่นยำ และเนื่องมาจากประสิทธิภาพที่มีค่าสูงเป็นผลให้ประหยัดพลังงานได้มากกว่าเครื่องเชื่อมชนิดอื่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ทฤษฎีและหลักการพื้นฐานของเครื่องเชื่อม

รูปที่ 2.1 แสดงองค์ประกอบพื้นฐานของเครื่องเชื่อมอิเล็กทรอนิกส์

การทำงานของเครื่องเชื่อมเริ่มจากการแปลงไฟฟ้ากระแสสลับ 220 โวลต์ 50 เฮิรท์ ให้เป็นไฟฟ้ากระแสตรงค่าสูง ประมาณ 311 โวลต์ โดยวงจรเรียงกระแสและกรองกระแส จากนั้นนำไฟฟ้ากระแสตรงที่ได้มาสวิตซ์ที่ความถี่สูงโดยวงจรเพาเวอร์สวิตซ์ สำหรับเครื่องเชื่อมที่จัดทำขึ้นนี้จะใช้วงจรเพาเวอร์สวิตซ์แบบฮาล์ฟ-บริดจ์ คอนเวอร์เตอร์ ฟัลส์ที่ได้จากการสวิตซ์จะยังคงมีแรงดันค่าสูงเกินกว่าแรงดันใช้งานอยู่ การลดแรงดันลงสามารถทำได้โดยการส่งพลังงานผ่านหม้อแปลงความถี่สูง ซึ่งจะเป็นการแยกส่วนระหว่างส่วนของแรงดันสูงที่เชื่อมต่อกับไลน์กับส่วนใช้งานแรงดันต่ำได้อีกด้วย จากนั้นก็นำฟัลส์ที่ได้จากการคัปปลิงผ่านหม้อแปลงมาทำการเรียงกระแสให้เป็นไฟฟ้ากระแสตรงอีกครั้ง เนื่องจากการเชื่อมโดยใช้ไฟฟ้ากระแสตรงจะทำให้จุดเชื่อมมีคุณภาพสูงกว่าการเชื่อมแบบไฟฟ้ากระแสสลับ เมื่อเครื่องเชื่อมทำงานจะมีการป้อนกลับค่าแรงดันจากขดลวดทุติยภูมิ มายังวงจรควบคุมการสวิตซ์ของวงจรเพาเวอร์สวิตซ์ โดยผ่านการเรียงกระแสให้เป็นไฟฟ้ากระแสตรงเช่นกัน โดยวงจรควบคุมนี้จะทำการปรับคาบเวลาการนำกระแสของเพาเวอร์มอสเฟสที่วงจรเพาเวอร์สวิตซ์ ตามความถี่ของโวลต์

เนื่องจากพื้นฐานของเครื่องเชื่อมก็คือวงจรสวิตซ์ ซึ่งโครงสร้างของวงจรสวิตซ์นี้ก็สามารถแบ่งออกไปได้หลายชนิด เพื่อให้ในงานที่แตกต่างกัน ทั้งยังมีส่วนประกอบอื่นที่สำคัญ ซึ่งรายละเอียดและข้อมูลต่างๆ ได้เรียบเรียงไว้ตามลำดับดังนี้

2.1 วงจรเรียงกระแสและกรองกระแส

วงจรเรียงกระแสและกรองกระแสนับว่าเป็นส่วนสำคัญของวงจรในวงจรในส่วนอินพุท และเป็นตัวกำหนดค่าอัตราทกระแสของฟิวส์และวงจรกรองสัญญาณรบกวนความถี่วิทยุจะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกอบไปด้วยอุปกรณ์สำคัญ 2 ตัวคือ ตัวเก็บประจุรอกกระแสและไดโอดเรียงกระแส ซึ่งมีหน้าที่หลักในการแปลงแรงดันไฟสลับเป็นแรงดันไฟตรงเพื่อเป็นแรงดันอินพุตให้กับวงจรคอนเวอร์เตอร์ต่อไป

2.1.1. ไดโอดเรียงกระแส

การเลือกใช้ไดโอดเรียงกระแสให้เหมาะกับการใช้งานควรมีข้อควรพิจารณาดังนี้

2.1.1.1. ค่ากระแสกระชาก ; I(fsm)

กระแสกระชากสูงสุดที่ไหลผ่านไดโอดเรียงกระแสจะเกิดขึ้นในขณะที่เปิดเครื่องเมื่อตัวเก็บประจุฟิลเตอร์ยังไม่มีประจุสะสมอยู่ ค่ากระแสกระชากสูงสุดคำนวณได้จาก

$$I_{fsm} = \frac{V_p}{(R_s + ESR)}$$

เมื่อ V_p คือ แรงดันยอดสูงสุดของไฟสลับอินพุต

ERS คือ ค่าความต้านทานแฝง ในตัวเก็บประจุค่าต่ำสุด

R_s คือ ค่าของตัวต้านทานจำกัดกระแส

โดยทั่วไปแล้วไดโอดเรียงกระแสจะมีค่าอัตราทนกระแสกระชาก I(fsm) ประมาณ 20 ถึง 30 เท่า ของอัตราทนกระแสเฉลี่ยขณะถูกไบแอสตรงของมัน โดยไดโอดที่ใช้จะต้องมีอัตราทนกระแสกระชากมากกว่าค่ากระแสที่คำนวณได้จากสมการ ค่ากระแสกระชากอาจลดลงได้โดยการเพิ่มค่าของ R_s แต่จะทำให้เครื่องมีประสิทธิภาพลดลงเนื่องจากเกิดกำลังสูญเสียในตัวต้านทาน

2.1.1.2. ค่ากระแสสูงสุดเมื่อถูกไบแอสตรง ; I(fim)

ค่ากระแสสูงสุดที่เกิดขึ้นในวงจรเรียงกระแส จะเกิดขึ้นในจังหวะที่ตัวเก็บประจุกระแสมีการเก็บประจุอีกครั้งหลังจากคายประจุออกไปให้ไหลค ค่ากระแสสูงสุดเมื่อถูกไบแอสตรงของไดโอดเรียงกระแส สามารถหาได้จากค่ากระแสสูงสุดของตัวเก็บประจุรอกกระแส

2.1.1.3. ค่ากระแสเฉลี่ยเมื่อถูกไบแอสตรง ; I(fm)

เป็นค่ากระแสเฉลี่ยสูงสุดที่ไดโอดเรียงกระแสจะได้รับในขณะที่ทำงาน การพิจารณาค่ากระแสนี้ทำได้โดยใช้กราฟ ในทางปฏิบัติควรเผื่อค่ากระแสเฉลี่ยสูงสุด I(fm) ของไดโอดไว้ที่ประมาณ 1.5-2 เท่าจากที่คำนวณได้ เพื่อเพิ่มความปลอดภัยและอายุการใช้งาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.1.4. อัตราหนแรงดันไบแอสกลับสูงสุด ; $V(rms)$

โดยปกติวงจรเรียงกระแสจะต้องเข้ากับแรงดันไฟสลับ 220 โวลต์ ดังนั้นอัตราหนแรงดันไบแอสกลับของไดโอด ควรต้องมีค่าไม่ต่ำกว่าค่าแรงดันขอดสูงสุดของแรงดันไฟสลับ แต่ควรเผื่อค่าแรงดันไบแอสกลับ ให้มีค่ามากกว่าแรงดันขอดสูงสุดของแรงดันไฟสลับเอาไว้ด้วย สำหรับกรณีนี้อาจเกิดทรานเซียนต์ขึ้นในสายไฟสลับ

2.1.2. ตัวเก็บประจุกรองกระแส

ตัวเก็บประจุมีหน้าที่ในการกรองแรงดันไฟตรงที่ได้จากเรียงกระแสของไดโอดให้มีค่าเรียบมากขึ้น และช่วยให้กระแสที่ไ้มีค่าเพียงพอดตามที่วงจรคอนเวอร์เตอร์ต้องการ ตัวเก็บประจุที่ใช้นี้จะต้องมีค่าไม่ต่ำกว่า 1.5 ไมโครฟารัดต่อวัตต์ แต่ในการใช้งานจริงควรพิจารณาเลือกตัวเก็บประจุที่มีปัจจัยดังต่อไปนี้

2.1.2.1. อัตราหนกระแสระลอก (RMS Ripple Current Rating)

กระแสระลอกในตัวเก็บประจุกรองกระแสเกิดจากการชาร์จประจุและคายประจุของตัวเก็บประจุเอง ซึ่งค่ากระแสนี้จะเป็นผลให้ตัวเก็บประจุร้อนและอายุการใช้งานลดลง การเลือกใช้งานตัวเก็บประจุกรองกระแสจะต้องให้มีค่าอัตราหนกระแสระลอกมากกว่าค่ากระแสระลอกที่คำนวณได้ เพื่อไม่ให้เกิดความร้อนกับตัวเก็บประจุขณะที่ทำงาน ในกรณีที่กระแสระลอกมีค่าสูงการใช้ตัวเก็บประจุนานเกินหลายตัวจะช่วยเพิ่มอัตราหนกระแสระลอกให้ตัวเก็บประจุได้

2.1.2.2. แรงดันกระแสเพิ่มที่เอาต์พุทของวงจรเรียงกระแส (Ripple Voltage)

การกระแสเพิ่มที่แรงดันเอาต์พุทของวงจรเรียงกระแสจะมีผลโดยตรงต่อการทำงานของคอนเวอร์เตอร์ การกระแสเพิ่มที่แรงดันเอาต์พุททำให้แรงดันที่อินพุทของคอนเวอร์เตอร์มีค่าไม่คงที่ หากยอมให้แรงดันกระแสเพิ่มนี้มีค่ามากก็จะลดความสามารถในการคงค่าแรงดันที่เอาต์พุทของคอนเวอร์เตอร์ลงไป ปกติการออกแบบวงจรกระแสจะยอมให้มีค่าแรงดันกระแสเพิ่มไม่เกิน 10 เปอร์เซ็นต์ของค่าแรงดันเอาต์พุท

ค่าของตัวเก็บประจุกรองกระแส C สามารถคำนวณได้จาก

$$C = \frac{I_e \Delta t}{\Delta V_{ripple}}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อ I_e คือ ค่ากระแสประสิทธิผลของวงจรเรียงกระแส
คือ ช่วงเวลาที่ตัวเก็บประจุใช้ในการคายประจุ
คือ ค่อยอดถึงยอดของแรงดันกระแสเพื่อ

2.1.2.3. ช่วงเวลาโฮลด์อัฟ (Holdup Time)

ช่วงเวลาโฮลด์อัฟ เป็นช่วงเวลาที่วงจรสวิตซ์ยังสามารถคงค่าแรงดันเอาต์พุตได้ตามปกติที่โหลดสูงสุด เมื่อมีการหยุดจ่ายแรงดันไฟสลับหรือค่าแรงดันไฟสลับมีค่าต่ำกว่ากำหนดและเพื่อให้วงจรสวิตซ์นี้มีช่วงเวลาโฮลด์อัฟ ตัวเก็บประจุที่ใช้จะต้องมีค่ามากพอที่จะจ่ายกระแสให้กับคอนเวอร์เตอร์เมื่อมีการหยุดจ่ายแรงดันไฟสลับ

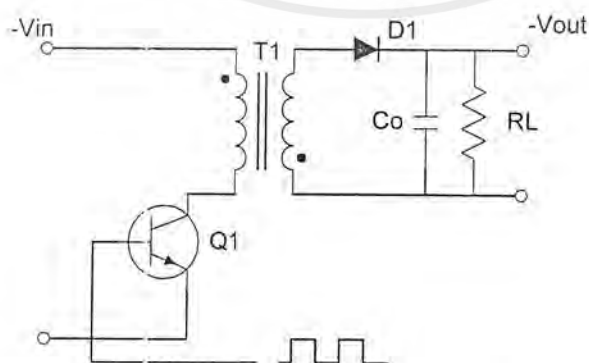
2.1.2.4. อัตราทนแรงดัน (Voltage Rating)

ตัวเก็บประจุกรองกระแสต้องทนแรงดันได้อย่างต่ำที่ค่าแรงดันไฟตรงเอาต์พุตของวงจรเรียงกระแส แต่เพื่อความปลอดภัยควรเลือกอัตราทนแรงดันไว้อย่างน้อยที่ค่าแรงดันไฟตรงสูงสุดที่เป็นไปได้ของคอนเวอร์เตอร์ เช่น ถ้าแรงดันไฟสลับอินพุตมีค่าอยู่ในช่วง 187 ถึง 264 โวลต์ควรมีค่าอัตราทนแรงดันอย่างต่ำที่ 400 โวลต์

2.2 วงจรคอนเวอร์เตอร์

วงจรคอนเวอร์เตอร์นับว่าเป็นส่วนสำคัญที่สุด มีหน้าที่ลดทอนแรงดันไฟกระแสตรงค่าสูงลงมาเป็นแรงดันไฟตรงค่าต่ำและสามารถคงค่าแรงดันได้ คอนเวอร์เตอร์มีหลายแบบขึ้นอยู่กับลักษณะการจัดวงจรภายใน โดยคอนเวอร์เตอร์แต่ละแบบก็จะมีข้อดีข้อเสียแตกต่างกันออกไป ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.2.1. ฟลายแบคคอนเวอร์เตอร์

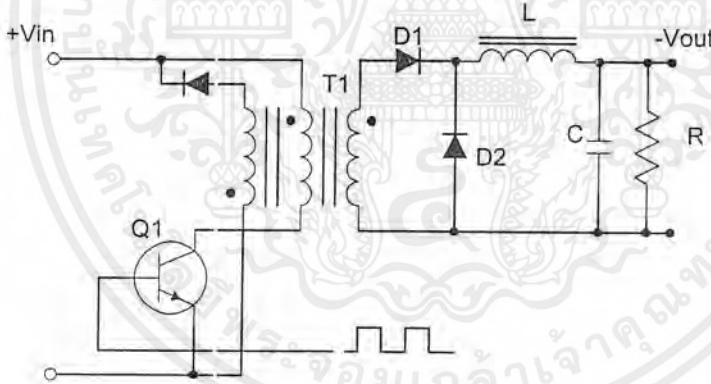
รูปที่ 2.3 มสควงจรฟลายแบคคอนเวอร์เตอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากรูปที่ 2.3 เพาเวอร์ทรานซิสเตอร์ Q1 ในฟลายแบคคอนเวอร์เตอร์จะทำงานในลักษณะเป็นสวิตช์ และจะนำกระแสตามค่าตั้งของพัลส์สี่เหลี่ยมที่ป้อนให้กับขาเบส เนื่องจากหม้อแปลง T1 จะกำหนดขดไฟรมารีและเซคันดารีให้มีลักษณะกลับเฟสกันอยู่ ดังนั้นเมื่อ Q1 นำกระแสไดโอด D1 จะอยู่ในลักษณะถูกไบแอสกลับและไม่นำกระแส ทำให้มีการสะสมพลังงานที่ขดไฟรมารีของหม้อแปลง T1 แทน เมื่อ Q1 หยุดนำกระแส สนามแม่เหล็ก T1 ยุบตัวทำให้เกิดการกลับขั้วแรงดันที่ขดไฟรมารีและเซคันดารี D1 ก็จะถูกไบแอสตรง พลังงานที่สะสมในขดไฟรมารีของหม้อแปลงก็จะถูกถ่ายเทออกไปยังขอเวคันดารี และมีกระแสไหลผ่านไดโอด D1 ไปยังตัวเก็บประจุเอาท์พุท Q1 ช่วงเวลานำกระแสของ Q1 อัตราส่วนจำนวนรอบของหม้อแปลงและค่าของแรงดันที่อินพุท

ฟลายแบคคอนเวอร์เตอร์เป็นคอนเวอร์เตอร์ที่ให้กำลังงานได้ไม่สูงนัก โดยอยู่ในช่วงไม่เกิน 150 วัตต์ และให้ค่าสัญญาณรบกวน RFI/EMI ก่อนข้างสูง แต่ใช้อุปกรณ์จำนวนน้อยและมีราคาถูก

2.2.2. ฟอ์เวิร์คคอนเวอร์เตอร์

รูปที่ 2.4 แสดงวงจรฟอ์เวิร์คคอนเวอร์เตอร์

ในรูป 2.4 จะเห็นได้ว่าฟอ์เวิร์คคอนเวอร์เตอร์มีลักษณะใกล้เคียงกับฟลายแบคคอนเวอร์เตอร์ แต่หม้อแปลง T1 ในฟอ์เวิร์คคอนเวอร์เตอร์จะกำหนดไฟรมารีและขดเซคันดารีให้มีเฟสตรงกัน ดังนั้นเมื่อ Q1 นำกระแส ไดโอด D1 จะอยู่ในลักษณะถูกไบแอสตรง แต่ D2 จะอยู่ในลักษณะถูกไบแอสกลับและไม่นำกระแส กระแสจึงไหลผ่านไดโอด D1 และตัวเหนี่ยวนำ L ไปยังตัวเก็บประจุเอาท์พุท C และไหลได้ขั้วละทีมีกระแสไหลผ่าน L จะมีการสะสมพลังงานไว้ในตัวมันด้วย เมื่อ Q1 หยุดนำกระแส ไดโอด D1 จะอยู่ในลักษณะถูกไบแอสกลับ ทำให้ไม่มีกระแสไหลจากขดเซคันดารี สนามแม่เหล็กใน L จะยุบตัวทำให้มีการกลับขั้วแรงดันที่ตกคร่อมตัวมันอยู่ ไดโอด

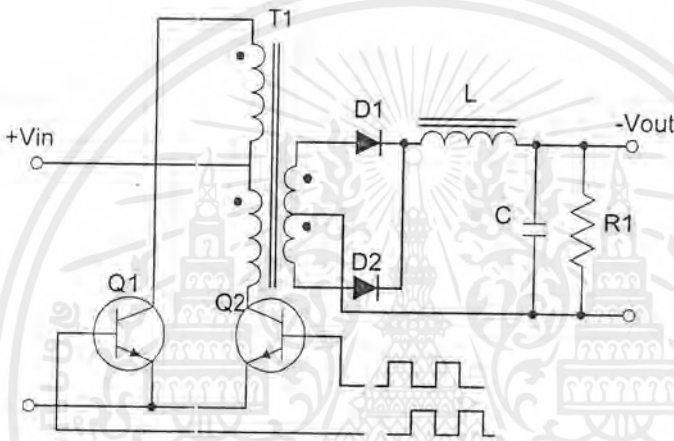
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในงานเพื่อการวิจัยเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้จะต้องแจ้งชื่อผู้ให้อนุญาตทุกครั้ง

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

D2 ออกไปยังโหลดได้ จะเห็นได้ว่าจะมีกระแสไหลผ่านโหลดได้อย่างต่อเนื่องทั้งในช่วงที่ Q1 นำกระแสและหยุดนำกระแส ทำให้มีการกระเพื่อมของแรงดันที่เอาท์พุทต่ำกว่าฟลายแบคคอนเวอร์เตอร์

ฟอร์เวิร์ดคอนเวอร์เตอร์ให้กำลังงานได้ในช่วงเดียวกันกับฟลายแบคคอนเวอร์เตอร์แต่กระแสที่ได้จะมีการกระเพื่อมต่ำกว่า อย่างไรก็ตาม ตัวอุปกรณ์ที่เพิ่มเข้ามาจะทำให้ฟอร์เวิร์ดคอนเวอร์เตอร์นั้นมีราคาสูงกว่า

2.2.3. พุช-พูลคอนเวอร์เตอร์

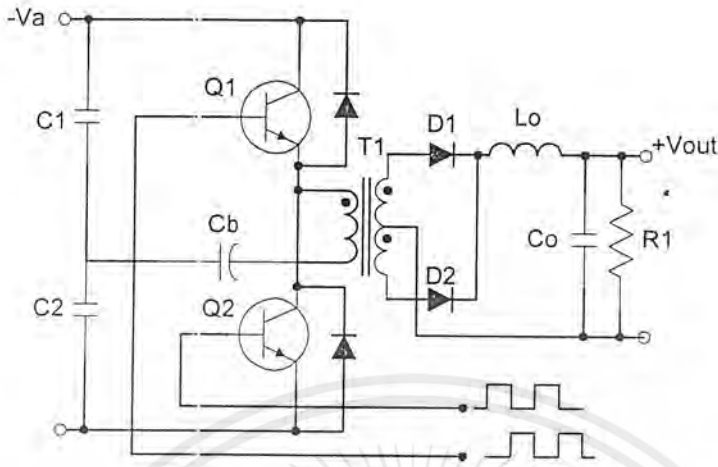
รูปที่ 2.5 แสดงวงจรพุช-พูลคอนเวอร์เตอร์

พุช-พูลคอนเวอร์เตอร์เป็นคอนเวอร์เตอร์ที่สามารถจ่ายกำลังงานได้สูงตั้งแต่ 500 วัตต์ขึ้นไป แต่มีข้อเสียคือ มักเกิดการไม่สมมาตรฟลักซ์แม่เหล็กของแกนหม้อแปลงซึ่งจะมีผลต่อการพังเสียหายของเพาเวอร์ทรานซิสเตอร์ได้ง่าย อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันเทคนิคการควบคุมแบบควบคุมกระแสจะทำให้ลดปัญหานี้ลงได้ ดังนั้น พุช-พูลคอนเวอร์เตอร์จึงเป็นคอนเวอร์เตอร์ที่น่าสนใจสำหรับวงจร สวิตซ์ที่ต้องการกำลังงานสูงๆ

จากรูปที่ 2.5 Q1 และ Q2 จะกลับกันนำกระแสในแต่ละครึ่งคาบเวลาการทำงานเมื่อ Q1 นำกระแส D1 จะอยู่ในลักษณะถูกไบแอสกลับ แต่ D2 จะอยู่ในลักษณะถูกไบแอสตรงและนำกระแสผ่าน L_O ไปยังโหลดได้เช่นเดียวกัน ดังนั้น โหลดจึงมีกระแสไหลต่อเนื่องได้ตลอดเวลากระแสที่ได้ทางเอาท์พุทจึงค่อนข้างเรียบ อย่างไรก็ตาม เพาเวอร์ทรานซิสเตอร์ที่เพิ่มเข้ามาจะมีผลต่อค่าใช้จ่ายในการสร้างพุช-พูลคอนเวอร์เตอร์เช่นกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.4. ฮาล์ฟ-บริดจ์คอนเวอร์เตอร์

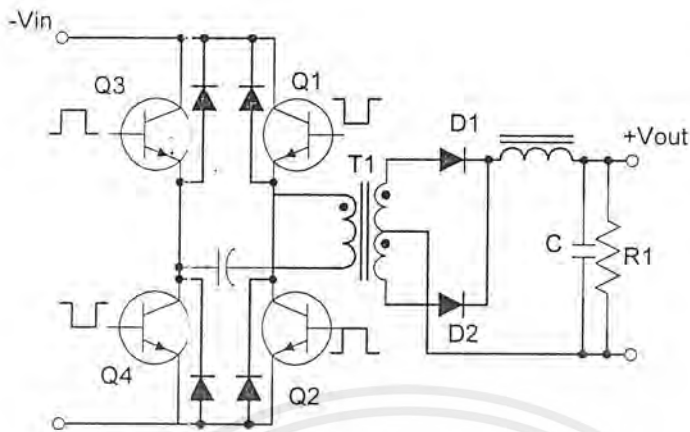

รูปที่ 2.6 แสดงวงจรฮาล์ฟ-บริดจ์คอนเวอร์เตอร์

ฮาล์ฟ-บริดจ์คอนเวอร์เตอร์จัดเป็นคอนเวอร์เตอร์ในตระกูลเดียวกับพุก-พุลคอนเวอร์เตอร์ และให้กำลังงานได้ค่อนข้างสูง ข้อดีของฮาล์ฟ-บริดจ์คอนเวอร์เตอร์ ก็คือ เพาเวอร์ทรานซิสเตอร์ใน วงจรมีค่าแรงดันตกคร่อมขณะไม่นำกระแสต่ำกว่าคอนเวอร์เตอร์ทั้ง 3 แบบที่ได้กล่าวมาแล้ว และ ลดการเกิดไม่สมมาตรฟลักซ์ได้

จากรูปที่ 2.6 จะเห็นได้ว่าหากเพาเวอร์ทรานซิสเตอร์ตัวใดตัวหนึ่งนำกระแส ค่าแรงดันตก คร่อมเพาเวอร์ทรานซิสเตอร์ตัวที่เหลือจะมีค่าเพียงแรงดันอินพุตเท่านั้น เมื่อ Q1 และ Q2 สลับกัน นำกระแส ผลที่ได้จะมีลักษณะเดียวกับการทำงานของพุก-พุลคอนเวอร์เตอร์ ยกเว้นค่าแรงดันตก คร่อมขณะทำงานของขดไฟโรมารี่จะมีค่าเพียงครึ่งหนึ่งของแรงดันที่อินพุต เนื่องจากผลของการต่อ ตัวเก็บประจุ C1 และ C2 เพื่อแบ่งครึ่งแรงดัน กระแสที่ไหลผ่านขดไฟโรมารี่จึงมีค่าสูง ซึ่งเป็นการ จำกัดกำลังงานสูงสุดของคอนเวอร์เตอร์ โดยกำลังสูงสุดที่ฮาล์ฟ-บริดจ์คอนเวอร์เตอร์สามารถทำได้ จะอยู่ในช่วงไม่เกิน 500 วัตต์

2.2.5. ฟลูต-บริดจ์คอนเวอร์เตอร์

รูปที่ 2.7 แสดงวงจรฟลูต-บริดจ์คอนเวอร์เตอร์

จากรูปที่ 2.7 จะเห็นได้ว่ามีเพาเวอร์ทรานซิสเตอร์ในวงจรทั้งหมดถึง 4 ตัว แต่จะทำงานสลับกันเป็นคู่ ๆ โดย Q1 จะนำกระแสพร้อมกับ Q4 และ Q2 จะนำกระแสพร้อมกับ Q3 กระแสที่ไหลผ่านขดไพรมารีของหม้อแปลงจะมีลักษณะเช่นเดียวกับฮาล์ฟ-บริดจ์คอนเวอร์เตอร์ แต่ข้อได้เปรียบของฟลูต-บริดจ์คอนเวอร์เตอร์ก็คือ ขณะทำงานที่ขดไพรมารีจะมีแรงดันตกคร่อมเท่ากับค่าแรงดันอินพุทที่กระแสที่ไหลผ่านขดไพรมารีจึงมีค่าต่ำกว่า ฟลูต-บริดจ์คอนเวอร์เตอร์ ทำให้สามารถจ่ายกำลังงานได้สูงกว่า ดังนั้นวงจรชนิดนี้จึงต้องการกำลังงานสูงๆ ตั้งแต่ 500 วัตต์ ถึง 1000 วัตต์ ทำให้มักนิยมใช้คอนเวอร์เตอร์แบบฟลูต-บริดจ์เป็นหลัก

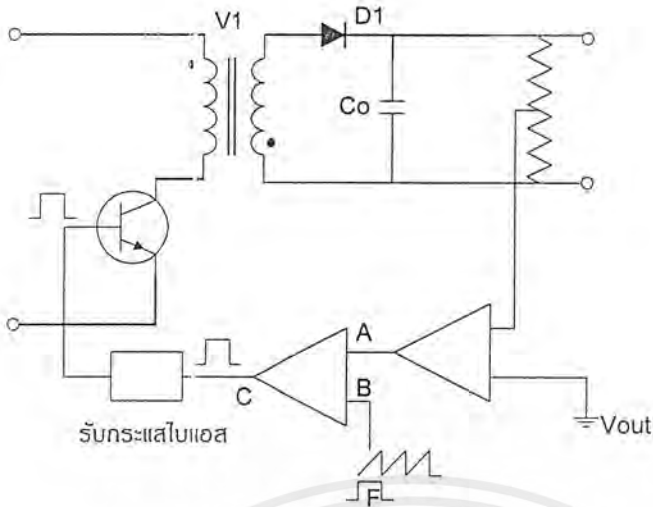
2.3 วงจรควบคุม (Controlled Switching Circuit)

วงจรคอนเวอร์เตอร์ทุกแบบ จะคงค่าแรงดันเอาต์พุตได้โดยการควบคุมช่วงเวลาการนำกระแสของเพาเวอร์ทรานซิสเตอร์ ดังนั้นวงจรควบคุมจะใช้เทคนิคพัลส์วิดท์มอดูเลชันเป็นหลัก การใช้เทคนิคพัลส์วิดท์มอดูเลชันเพื่อควบคุมช่วงเวลาในการนำกระแสของเพาเวอร์ทรานซิสเตอร์ในคอนเวอร์เตอร์สามารถทำได้ 2 ลักษณะการทำงานของวงจรควบคุม คือ ในโหมดควบคุมจากแรงดันและ โหมดควบคุมจากกระแส

2.3.1. วงจรควบคุมใน โหมดควบคุมจากแรงดัน

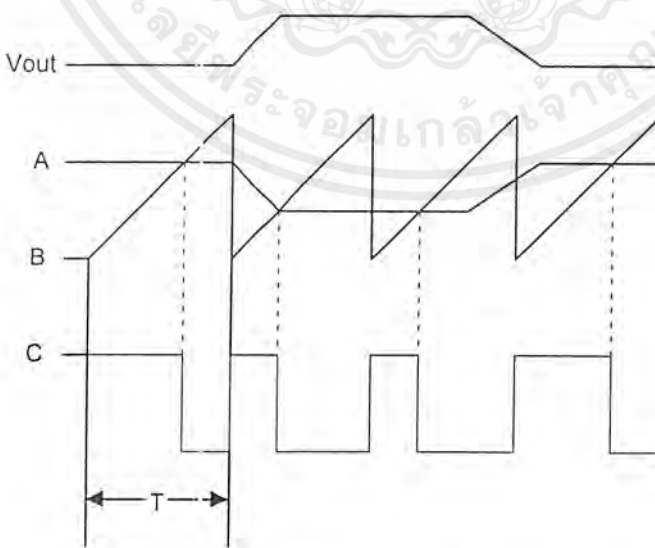
การทำงานของวงจรควบคุมในโหมดนี้ จะอาศัยการตรวจจับการเปลี่ยนแปลงค่าแรงดันที่เอาต์พุตมาทำการควบคุมช่วงเวลาในการนำกระแสของเพาเวอร์ทรานซิสเตอร์ เพื่อการคงค่าแรงดันเอาต์พุตเป็นหลักวงจรพื้นฐานของวงจรควบคุมในโหมดควบคุมจากแรงดันแสดงดังรูป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.8 แสดงวงจรพื้นฐานในโหมดควบคุมแรงดัน

จากรูปที่ 2.8 วงจรควบคุมอาศัยการป้อนกลับของค่าแรงดันเอาต์พุตนำมาเปรียบเทียบกับแรงดันอ้างอิงของวงจรเพื่อตรวจจับการเปลี่ยนแปลงของแรงดันที่เอาต์พุต ค่าความแตกต่างที่ได้จะถูกขยายโดยวงจรขยายความแตกต่าง (E/A) ก่อนที่จะส่งต่อไปยังวงจรพัลส์วิดท์มอดดูเลชั่น โดยค่าแรงดันที่ได้จากวงจรขยายความแตกต่างจะถูกเปรียบเทียบกับแรงดันรูปฟันเลื่อย เอาต์พุตที่ได้จากวงจรพัลส์วิดท์มอดดูเลชั่นจะมีลักษณะเป็นพัลส์สี่เหลี่ยม ซึ่งมีคาบเวลาคงที่เท่ากับคาบเวลาของแรงดันรูปฟันเลื่อยและมีความกว้างของพัลส์แปรเปลี่ยนไปตามผลของการมอดดูเลชั่น ค่าความกว้างของพัลส์นี้เองจะเป็นตัวกำหนดช่วงเวลาในการนำกระแสของเพาเวอร์ทรานซิสเตอร์

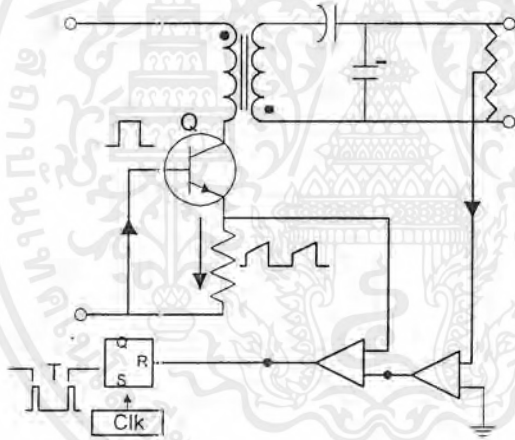
รูปที่ 2.9 แสดงรูปสัญญาณที่จุดต่างๆ ในวงจรควบคุม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เนื่องจากค่าแรงดันป้อนกลับจะถูกส่งมายังวงจรขยายความแตกต่างที่ขาอินเวอร์ตติ้ง ผลแตกต่างของแรงดันเอาต์พุตและแรงดันอ้างอิงที่จุด A จึงมีลักษณะกลับเฟสอยู่ 180 องศา กล่าวคือ เมื่อแรงดันเอาต์พุตมีค่ามากขึ้นแรงดันที่จุด A จะมีค่าลดลง ความกว้างของพัลส์ที่เอาต์พุตของวงจรพัลส์วิดท์มอดูเลชันจึงมีค่าลดลงด้วย และทำให้ช่วงเวลานำกระแสของเพาเวอร์ทรานซิสเตอร์มีค่าลดลงเช่นกัน ถ้าแรงดันเอาต์พุตมีค่าลดลง แรงดันที่จุด A ก็จะมีค่าเพิ่มขึ้น ความกว้างของพัลส์ที่เอาต์พุตของวงจรพัลส์วิดท์มอดูเลชันจึงมีค่าเพิ่มขึ้นช่วงเวลาการนำกระแสก็จะมีค่าเพิ่มขึ้นเป็นผลให้คอนเวอร์เตอร์สามารถคงค่าแรงดันเอาต์พุตไว้ได้

2.3.2. วงจรควบคุมใน โหมคควบคุมจากกระแส

การคงค่าแรงดันเอาต์พุตของคอนเวอร์เตอร์ด้วยวงจรควบคุมใน โหมคควบคุมกระแสมีข้อดีมากกว่าโหมคควบคุมแรงดัน แต่ยังคงใช้เทคนิคพัลส์วิดท์มอดูเลชันเช่นเดียวกัน ดังแสดงวงจรพื้นฐานในรูปข้างล่างนี้

รูปที่ 2.10 แสดงวงจรพื้นฐานของวงจรควบคุมใน โหมคควบคุมกระแส

เริ่มแรกพิจารณาว่า เอาต์พุตของวงจรขยายความแตกต่างมีค่าเป็น V_{er} มีค่าคงที่เมื่อวงจรทำงาน วงจรกำเนิดสัญญาณพิกาสรางสัญญาณพิกาสที่มีคาบเวลาคงที่ไปกระตุ้นที่ขา S ของวงจรแลทซ์ ขา Q จึงมีสถานะเป็น "1" เพาเวอร์ทรานซิสเตอร์ Q1 ก็จะเริ่มนำกระแสทำให้มีกระแสไหลผ่านขดลวดปฐุมภูมิและ R_s ทำให้เกิดแรงดัน V_s ตคร่อม R_s V_s ที่เกิดขึ้นจะถูกนำมาเปรียบเทียบกับ V_{er} โดยวงจรเปรียบเทียบ เมื่อค่าของ V_s มีค่าเพิ่ม มากกว่า V_{er} เอาต์พุตของวงจรเปรียบเทียบจะมีสถานะ "1" และไปกระตุ้นขา R ของวงจรแลทซ์ ทำให้ขา Q มีสถานะเป็น "0" และทำให้ Q1 หยุดนำกระแส จนกว่าที่ขา S ของวงจรแลทซ์จะได้รับการกระตุ้นจากสัญญาณพิกาสอีกครั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จะเห็นได้ว่าความกว้างของเอาต์พุตพัลส์ที่ขา Q ของวงจรถ่ายความถี่จะถูกควบคุมโดย V_s นั้นเอง ถ้าค่าแรงดันอินพุตของวงจรถ่ายความถี่มีค่าเพิ่มขึ้น แรงดัน V_s จะมีค่าเพิ่มมากกว่า V_{er} ทำให้ความกว้างของเอาต์พุตพัลส์ลดลง ทรานซิสเตอร์นำกระแสลดลง ในทางกลับกันถ้าแรงดันเอาต์พุตของคอนเวอร์เตอร์มีค่าลดลง V_s จะเพิ่มขึ้นได้ซ้ำ ความกว้างของเอาต์พุตพัลส์เพิ่มขึ้น Q_1 ก็นำกระแสเพิ่มมากขึ้นจะเห็นได้ว่าเมื่อโพลดลงที่ คอนเวอร์เตอร์สามารถคงค่าแรงดันเอาต์พุตเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงแรงดันอินพุตได้ โดยไม่ต้องอาศัยการป้อนกลับจากแรงดันเอาต์พุตเลยทำให้คอนเวอร์เตอร์สามารถตอบสนองการเปลี่ยนแปลงของแรงดันอินพุตได้อย่างรวดเร็ว เมื่อดูจากวงจรรวมคือมีส่วนของวงจรถ่ายความถี่ต่าง เมื่อแรงดันเอาต์พุตมีค่าลดลง เอาต์พุตของวงจรถ่ายความถี่ต่าง จะมีค่ามากขึ้นทรานซิสเตอร์ก็จะนำกระแสมากขึ้นเพื่อให้ V_s มากกว่าแรงดันเอาต์พุตของวงจรถ่ายความถี่ต่าง ในทางกลับกัน เมื่อแรงดันเอาต์พุตของวงจรถ่ายความถี่ต่างมีค่าเพิ่มขึ้นเอาต์พุตของวงจรถ่ายความถี่ต่างก็จะมีค่าลดลง Q_1 จึงนำกระแสลดลง ดังนั้นคอนเวอร์เตอร์จะสามารถคงค่าแรงดันที่เอาต์พุตไว้ได้เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงโพลด

2.4 วงจรขับ

2.4.1. วงจรขับเพาเวอร์ทรานซิสเตอร์

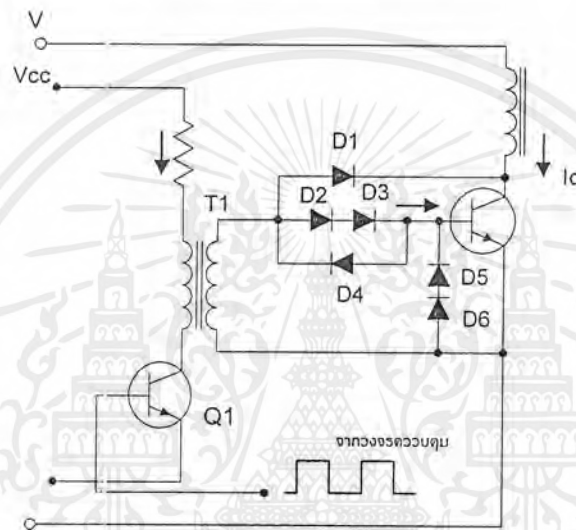
ไบโพลาร์เพาเวอร์ทรานซิสเตอร์ เป็นอุปกรณ์ที่ต้องกระตุ้นการทำงานโดยการให้กระแสไบแอสที่ขาเบส เพื่อให้สามารถนำกระแสและหยุดนำกระแสได้ และเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าการลดประจุสะสมที่เกิดขึ้นในเพาเวอร์ทรานซิสเตอร์ขณะนำกระแส จะขึ้นอยู่กับลักษณะของกระแสไบแอสที่ให้กับเพาเวอร์ทรานซิสเตอร์ ดังนั้นการจัดวงจรถ่ายความถี่ไบแอสที่ถูกต้องจะช่วยลดกำลังงานสูญเสียให้กับเพาเวอร์ทรานซิสเตอร์ได้เช่นกัน

วงจรถ่ายความถี่ไบแอสนั้นทำได้ 2 ลักษณะคือ วงจรถ่ายความถี่ไบแอสด้วยกระแสคงที่ (Fixed Base Drive) และวงจรถ่ายความถี่ไบแอสด้วยกระแสเบสเป็นสัดส่วนกับกระแสคอลเล็กเตอร์ (Proportional Base Drive) สำหรับคอนเวอร์เตอร์ที่ใช้เพาเวอร์ทรานซิสเตอร์และมีกำลังต่ำกว่า 500 วัตต์ มักนิยมใช้วงจรถ่ายความถี่ไบแอสที่โดยวงจรถ่ายความถี่ไบแอสทำให้กระแสเบสมีค่าคงที่และมากพอที่จะทำให้ทรานซิสเตอร์นำกระแสถึงจุดอิ่มตัวแต่วิธีนี้จะเกิดประจุสะสมในทรานซิสเตอร์ขณะนำกระแสก่อนข้างสูงและใช้เวลานานในการหยุดนำกระแส ในขณะที่วงจรถ่ายความถี่ไบแอสด้วยกระแสเป็นสัดส่วนนั้น ค่ากระแสที่เบสจะขึ้นอยู่กับค่ากระแสที่ไหลผ่านคอลเล็กเตอร์ ประจุสะสมจะเกิดขึ้นน้อยและการหยุดนำกระแสจะเป็นไปอย่างรวดเร็ว แต่วงจรถ่ายความถี่ไบแอสที่ยากมักใช้กับวงจรถ่ายความถี่ที่มีกำลังสูงเท่านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.1.1. วงจรขับกระแสไบแอสโดยใช้หม้อแปลงและเบเกอร์เคลมปี

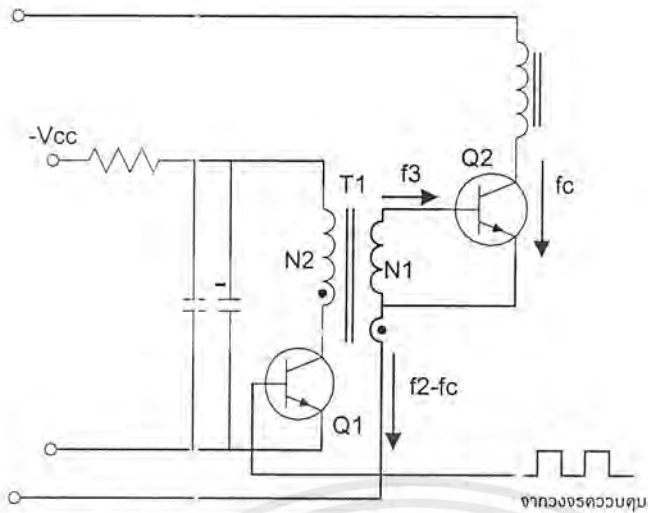
เบเกอร์เคลมปี เป็นวงจรขับกระแสไบแอสด้วยกระแสคงที่และจัดให้ไดโอดทำงานร่วมกับทรานซิสเตอร์เพื่อป้องกันการเกิดประจุสะสม เมื่อประจุสะสมเกิดขึ้นน้อยเพาเวอร์ทรานซิสเตอร์จึงหยุดนำกระแสได้อย่างรวดเร็ว การใช้หม้อแปลงในการขับกระแส หม้อแปลงจะเป็นแหล่งจ่ายกระแสสูงให้กับวงจรได้ และเนื่องจากเพาเวอร์ทรานซิสเตอร์ต้องการแรงดันตกคร่อมที่ขาเบสและอีมีเตอร์ประมาณ 1 ถึง 1.8 โวลต์ ดังนั้นหม้อแปลงที่มีอัตราส่วนจำนวนรอบ 10:1 ถ้ามีแรงดันที่ขดไพรมารีค่า 10 ถึง 18 โวลต์ และกระแสเพียง 300 มิลลิแอมป์ หม้อแปลงจะให้กระแสได้ถึง 3 แอมป์ ดังแสดงวงจรในรูปที่ 2.11

รูปที่ 2.11 แสดงวงจรขับกระแสไบแอสด้วยกระแสคงที่ แบบเบเกอร์เคลมปี

2.4.1.2. วงจรขับกระแสไบแอสด้วยกระแสเป็นสัดส่วนกับกระแสคอลเล็กเตอร์

เป็นวงจรขับกระแสไบแอสที่นิยมใช้ในคอนเวอร์เตอร์ที่จ่ายกำลังงานสูงๆ วงจรขับกระแสแบบนี้จะลดช่วงเวลาเริ่มหยุดนำกระแส ด้วยการให้กระแสไบแอสเป็นสัดส่วนกับกระแสที่ไหลผ่านคอลเล็กเตอร์เพื่อเป็นการลดประจุสะสมให้น้อยที่สุด ขณะที่มีความดันตกคร่อมตัวมันต่ำที่สุด ขณะนำกระแส จากนั้นจึงให้กระแสไบแอสกลับค่าสูงๆ เพื่อหยุดการนำกระแสอย่างรวดเร็วต่างจากการใช้เบเกอร์เคลมปีที่ป้องกันไม่ให้ประจุสะสมเกิดขึ้นภายในเพาเวอร์ทรานซิสเตอร์ได้ แต่มีค่าแรงดันตกคร่อมตัวมันสูงขณะนำกระแส ดังแสดงวงจรในรูปที่ 2.12

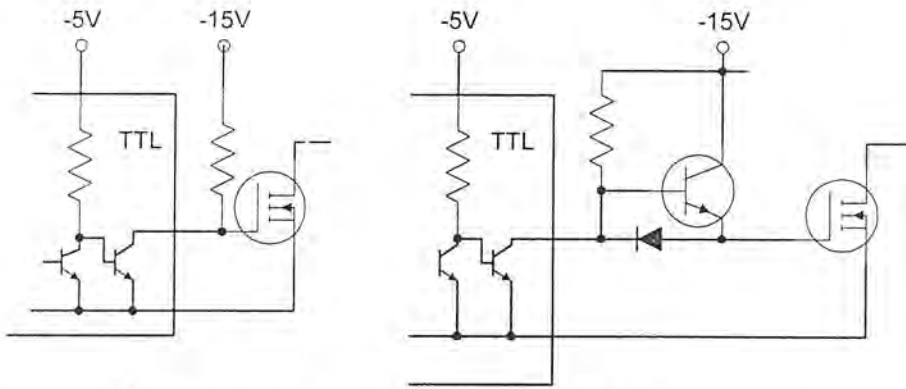
รูปที่ 2.12 แสดงวงจรขั้วกระแสไบเอสด้วยกระแสเป็นสัดส่วนกับกระแสคอลเล็กเตอร์

2.4.2. วงจรขั้วเพาเวอร์มอสเฟต

การขั้วเพาเวอร์มอสเฟต ให้นำกระแสที่แตกต่างจากการขั้วกระแสไบเอส ในเพาเวอร์ทรานซิสเตอร์ สำหรับเพาเวอร์ทรานซิสเตอร์กระแสไหลผ่านคอลเล็กเตอร์และอีมิเตอร์ได้ก็ต่อเมื่อ มีกระแสไบเอสไหลผ่านที่เบสและอีมิเตอร์ แต่เพาเวอร์มอสเฟตจะมีกระแสไหลผ่านเดรนและซอร์สได้ก็ต่อเมื่อแรงดันตกคร่อมที่ขาเกตและซอร์สมีค่าอย่างต่ำเท่ากับค่าแรงดันขีดเริ่ม (Threshold Voltage) แต่ใช้กระแสต่ำ การขั้วเพาเวอร์มอสเฟต ให้นำกระแสซึ่งทำได้ง่ายและยุ่งยากน้อยกว่าเพาเวอร์ทรานซิสเตอร์มาก

2.4.2.1. วงจรขั้วเพาเวอร์มอสเฟตด้วย TTL

การขั้วเพาเวอร์มอสเฟตด้วย ไอซี TTL โดยตรงนั้นสามารถทำได้แต่ไอซี TTL มีขีดจำกัดในการจ่ายกระแสและรับกระแสที่เอาท์พุท ซึ่งมีผลต่อความเร็วในการเปลี่ยนสถานะของเพาเวอร์มอสเฟต และทำให้เกิดกำลังงานสูญเสียสูงได้ การต่อวงจรขั้วชนิดนี้จึงจำเป็นต้องเพิ่มตัวอุปกรณ์อื่นๆ เพื่อช่วยในการเปลี่ยนสถานะของเพาเวอร์มอสเฟตเป็นไปอย่างรวดเร็ว

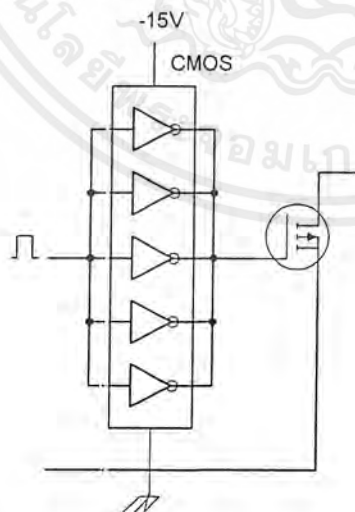
รูปที่ 2.13 แสดงการขับเพาเวอร์มอสเฟตด้วยไอซี TTL แบบต่างๆ

รูปที่ 2.13 (ก) แสดงวงจรขับด้วยไอซี TTL ที่มีเอาต์พุตเป็นแบบคอลเล็กเตอร์เปิด การต่อพูล์อัฟริซิเตอร์เข้าช่วย เพื่อให้มีแรงดันสูงพอที่จะขับเพาเวอร์มอสเฟตให้ทำงานและการหยุดนำกระแสของเพาเวอร์มอสเฟตเป็นไปได้เร็วขึ้น แต่ความเร็วขณะเริ่มนำกระแสมักมีค่าจำกัดอยู่เนื่องจากกระแสยังถูกจำกัดด้วยพูล์อัฟริซิเตอร์

รูปที่ 2.13 (ข) ทรานซิสเตอร์จะช่วยในการจ่ายกระแสได้มากขึ้นทำให้ความเร็วในการนำกระแสของเพาเวอร์มอสเฟตดีขึ้น และลดกำลังสูญเสียในตัว ไอซี TTL ด้วย

รูปที่ 2.13 (ค) วงจรขับจะเพิ่มทรานซิสเตอร์เข้าอีกหนึ่งตัวเพื่อให้การคายประจุที่ขาเกตเป็นไปอย่างรวดเร็วและทำให้ความเร็วขณะเริ่มหยุดนำกระแสเป็นไปได้อย่างรวดเร็วมากขึ้น

2.4.2.2. วงจรขับเพาเวอร์มอสเฟตด้วยไอซี CMOS

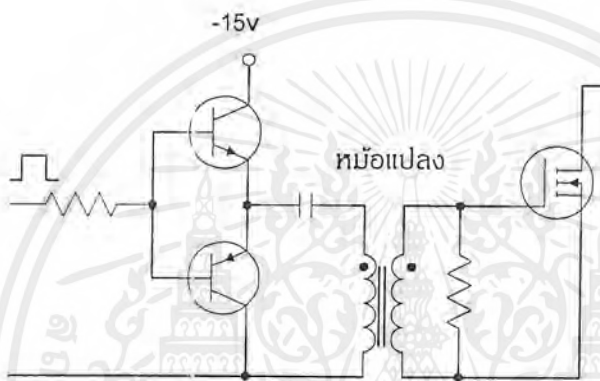

รูปที่ 2.14 แสดงการขับเพาเวอร์มอสเฟตด้วยไอซี CMOS

เพาเวอร์มอสเฟตสามารถต่อโดยตรงเข้ากับไอซี CMOS ได้ ในส่วนเอาต์พุตของไอซี CMOS จะเป็นเฟดต่อกันในลักษณะจอยมพลีเมนตารี ซึ่งสามารถทำงานได้ที่แรงดันไฟเลี้ยงตั้งแต่ 3 ถึง 8 โวลต์ โดยทั่วไปจะใช้ 12 ถึง 15 โวลต์ เพื่อให้เหมาะสมในการขับเพาเวอร์มอสเฟต

สำหรับการขับเพาเวอร์มอสเฟตที่ต้องนำกระแสสูงๆ การต่อ CMOS ในลักษณะขนานกัน จะสามารถเพิ่มกระแสที่ขาเกต และทำให้ความเร็วในการเปลี่ยนสถานะของเพาเวอร์มอสเฟตเป็นไป得更รวดเร็วยิ่งขึ้น

2.4.2.3. วงจรขับเพาเวอร์มอสเฟตด้วยหม้อแปลง

รูปที่ 2.15 แสดงวงจรขับเพาเวอร์มอสเฟตด้วยหม้อแปลง

ในกรณีของคอนเวอร์เตอร์แบบฮาล์ฟบริดจ์และฟูลบริดจ์ วงจรขับเพาเวอร์มอสเฟตตัวบนและตัวล่างจะต้องมีการแยกกราวด์ออกจากกัน จึงจำเป็นต้องใช้หม้อแปลงหรือในกรณีที่ต้องการขับเพาเวอร์มอสเฟตมากกว่า 1 ตัว พร้อมกันก็อาจต้องใช้หม้อแปลงช่วย

การต่อหม้อแปลงพัลส์เข้ากับขาเกตและวงจรควบคุม โดยตรงอาจเกิดปัญหาการเลื่อนระดับของแรงดันเอาต์พุตที่หม้อแปลง และอาจมีปัญหาในการทำงานของเพาเวอร์มอสเฟตได้ การต่อวงจรขับเพาเวอร์มอสเฟตด้วยหม้อแปลงจึงควรทำในลักษณะดังรูปที่ 2.15

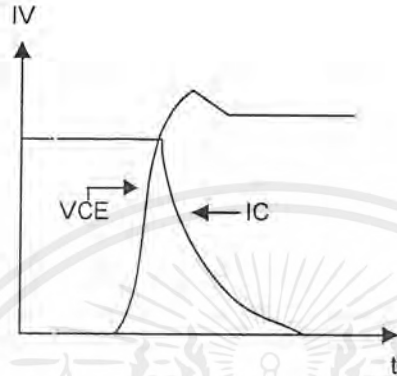
2.5 วงจร snubber (Snubber Network)

วงจร snubber เป็นส่วนที่เพิ่มเติมเข้ามาในวงจรคอนเวอร์เตอร์ เพื่อลดการเกิดกำลังสูญเสียและป้องกันการเสียหายที่อาจเกิดขึ้นกับเพาเวอร์ทรานซิสเตอร์ในวงจรขณะที่ทำงานปกติ วงจร snubber นี้ อาจแบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะคือ วงจร snubber ช่วงหยุดนำกระแส และ snubber ป้องกันแรงดันเกิน วงจร snubber ทั่วไปจะประกอบด้วยตัวต้านทาน ตัวเก็บประจุ ไคโอดเรียกว่า วงจร RCD snubber ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

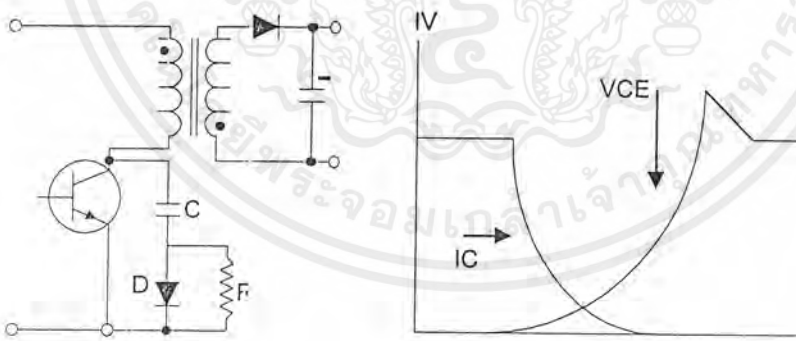
2.5.1. วงจรสับเบอร์ดั้งหวัดนำกระแส

ในการเปลี่ยนสถานะของเพาเวอร์ทรานซิสเตอร์จะทำให้เกิดการสูญเสียกำลังงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งขณะเริ่มหยุดนำกระแส ก่อนที่เพาเวอร์ทรานซิสเตอร์จะหยุดนำกระแส นั้น กระแสจะลดลงอย่างช้าๆ ในขณะที่แรงดันเพิ่มขึ้นสู่ค่าแรงดันอินพุตอย่างรวดเร็วดังรูป 2.16

รูปที่ 2.16 แสดงลักษณะกระแสและแรงดันตกคร่อมทรานซิสเตอร์

เพื่อลดการสูญเสียในช่วงนี้สามารถทำได้โดยต่อวงจรสับเบอร์ดั้งหวัดนำกระแสเข้ากับเพาเวอร์ทรานซิสเตอร์ เพื่อควบคุมแรงดันตกคร่อมที่คอลเล็กเตอร์และอิมิตเตอร์ให้มีค่าเพิ่มขึ้นอย่างช้าๆ จนกระทั่งกระแสที่ไหลผ่านตัวเพาเวอร์ทรานซิสเตอร์ลดลงได้ทันกัน ซึ่งจะทำการกำลังสูญเสียที่เกิดขึ้นมีค่าต่ำ ลักษณะการต่อวงจรสับเบอร์ดั้งหวัดนำกระแสทำได้ดังรูปที่ 2.17

รูปที่ 2.17 แสดงวงจรสับเบอร์ดั้งหวัดนำกระแส

การทำงานของวงจรสับเบอร์ดั้งหวัดนำกระแสจะเป็นไปได้ดังนี้คือ เมื่อเพาเวอร์ทรานซิสเตอร์ Q_1 เริ่มหยุดนำกระแส แรงดันที่ขาคอลเล็กเตอร์มีค่าเพิ่มขึ้น ทำให้กระแสบางส่วนไหลผ่านตัวเก็บประจุ C_1 และ ไดโอด D_1 ของวงจรสับเบอร์ดั้งหวัดนำกระแสทำให้เกิดแรงดันตกคร่อม C_1 ด้วยแรงดันที่ตกคร่อม C_1 จะทำให้แรงดันที่คอลเล็กเตอร์ของเพาเวอร์ทรานซิสเตอร์เพิ่มขึ้นอย่างช้าๆ ดังนั้นถ้าให้ C_1 มีค่ามากพอ การเพิ่มขึ้นของแรงดันที่คอลเล็กเตอร์ก็จะถูกหน่วงออกไปเพื่อให้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระแสที่ไหลผ่านเพาเวอร์ทรานซิสเตอร์ลดลงจนมีค่าน้อยๆ ได้ทันกัน และจะลดการเกิดกำลังสูญเสียในตัวเพาเวอร์ทรานซิสเตอร์ได้

ขณะที่เพาเวอร์ทรานซิสเตอร์เริ่มนำกระแสอีกครั้ง C_1 จะคายประจุผ่านตัวต้านทาน R_1 ทิ้งไป แรงดันตกคร่อม C_1 ก็จะลดลงต่ำได้อีกครั้งและสามารถทำงานได้ในช่วงต่อไป ค่าของ C_1 และ R_1 ที่เหมาะสมหาได้จาก

$$C_1 = \frac{(I_p * t_{0\pi})}{2 * V_{in}}$$

$$R_1 = \frac{t_{on(min)}}{2 * 3 * C_1}$$

เมื่อ I_p คือ ค่ากระแสสูงสุดขณะเริ่มหยุดนำกระแสของเพาเวอร์ทรานซิสเตอร์

V_{in} คือ ค่าแรงดันอินพุตของวงจรคอนเวอร์เตอร์

t_{on} คือ ช่วงเวลานำกระแสของเพาเวอร์ทรานซิสเตอร์

t_{off} คือ ช่วงเวลาหยุดนำกระแสของเพาเวอร์ทรานซิสเตอร์

การคายประจุของ C_1 ทำให้เกิดกำลังงานสูญเสียในตัว R_1 สูง ดังนั้นตัวต้านทาน R_1 จะต้องทนกำลังได้สูง โดยกำลังสูญเสียใน R_1 หาได้จาก

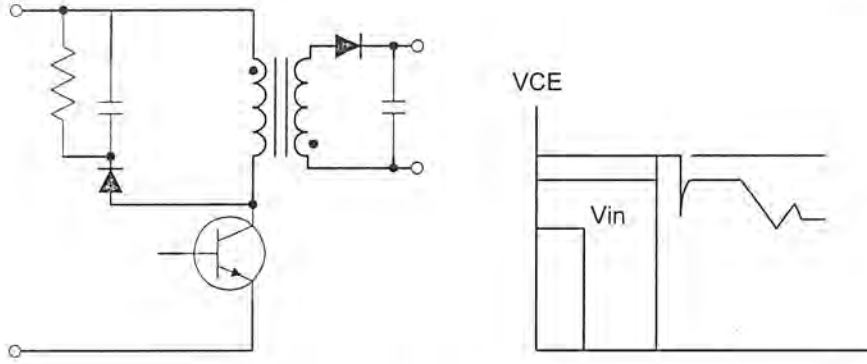
$$P_d = \frac{C_1 (2V_{in})^2}{2T}$$

เมื่อ T คือ คาบเวลาการทำงานของเพาเวอร์ทรานซิสเตอร์

2.5.2. วงจรสับเบอร์ป้องกันแรงดันเกิน

ความเสียหายที่เกิดขึ้นกับเพาเวอร์ทรานซิสเตอร์มักมีสาเหตุที่เกิดมาจากการทำงานเกินพิกัดปกติกับ RBSOA แรงดันสไปค์ขณะหยุดนำกระแสโดยเฉพาะอย่างยิ่งในฟลายแบคและฟอร์เวิร์ดคอนเวอร์เตอร์ มักทำให้ค่าของแรงดันที่ตกคร่อมเพาเวอร์ทรานซิสเตอร์ขณะเริ่มหยุดนำกระแสมีค่าสูงเกินค่าแรงดันสูงสุดที่มันจะทนได้ และเกิดการเสียหายขึ้น วงจรสับเบอร์ป้องกันแรงดันเกินจึงมีหน้าที่ป้องกันค่าแรงดันสไปค์ที่เกิดขึ้นไม่ให้เกินค่าความปลอดภัยของเพาเวอร์ทรานซิสเตอร์ การต่อวงจรสับเบอร์สามารถทำได้ดังรูป 2.18

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.18 แสดงวงจร snubber ป้องกันแรงดันเกิน

การทำงานของวงจร snubber ป้องกันแรงดันเกินเป็นดังนี้คือ ในขณะที่เพาเวอร์ทรานซิสเตอร์เริ่มหยุดนำกระแส ตัวเก็บประจุ C จะถูกชาร์จประจุผ่านไดโอด D จากค่าแรงดันสไปค์ค่าของ R1 จะทำให้แรงดันตกคร่อม C มีค่าต่ำกว่าแรงดันสไปค์ และมีค่าคงที่ตลอดช่วงของการเกิดแรงดันสไปค์ ค่าแรงดันสูงสุดที่คอลเล็กเตอร์ขณะเกิดสไปค์จึงถูกกั้นไว้ด้วยแรงดันที่ตกคร่อมตัวเก็บประจุ C และเนื่องจากแรงดันสไปค์จะเกิดขึ้นในช่วงเวลาสั้นๆ ดังนั้นขณะที่แรงดันสไปค์มีค่าต่ำลง C จะคายประจุออกมาผ่านตัวต้านทาน R แรงดันตกคร่อมที่คอลเล็กเตอร์จะกลับสู่ค่าแรงดันตามการทำงานปกติ

วงจรมี snubber นี้ทำงานโดยการถ่ายเทพลังงานสะสมในตัวเหนี่ยวนำแม่เหล็กเป็นตัวทำให้เกิดแรงดันสไปค์ ไปไว้ที่ตัวเก็บประจุ C แทน นั่นคือ

$$\frac{1}{2}CV_c^2 = \frac{1}{2}L_iI_p^2$$

เนื่องจาก V_c จะมีค่าได้ไม่เกิน $V_{ce0} - V_{clamp}$ ดังนั้น

$$C = \frac{L_i I_p^2}{(V_{ce0} - V_{clamp})^2}$$

- เมื่อ L_i คือ ค่าความเหนี่ยวนำแม่เหล็กที่เกิดจากฟลักซ์รั่วของขดไพรมารี
 I_p คือ ค่ากระแสสูงสุดขณะเริ่มหยุดนำกระแสของเพาเวอร์ทรานซิสเตอร์
 V_{ce0} คือ อัตราทนแรงดันตกคร่อมสูงสุดของเพาเวอร์ทรานซิสเตอร์
 V_{clamp} คือ ค่าแรงดันสูงสุดที่ยอมให้เกิดได้เมื่อเพาเวอร์ทรานซิสเตอร์เริ่มหยุดนำกระแส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่าของตัวต้านทาน R หาได้จาก

$$R = \frac{t_{off(min)}}{2 * 3 * C}$$

ถ้ากำลังสูญเสียใน R สามารถหาได้จาก

$$P_d = \frac{[(1/2)L_p I_p^2]}{T}$$

เมื่อ T คือ คาบเวลาการทำงานของเพาเวอร์ทรานซิสเตอร์

toff คือ ช่วงเวลาหยุดนำกระแสของเพาเวอร์ทรานซิสเตอร์

2.6 อุปกรณ์สารกึ่งตัวนำ

เนื่องจากวงจรคอนเวอร์เตอร์มีการทำงานในช่วงความถี่ตั้งแต่ 20 กิโลเฮิรตซ์ขึ้นไป และมีการสูญเสียกำลังงานทั้งในขณะนำกระแสและในขณะที่ยกเลิกกระแส โดยเฉพาอย่างยิ่งเมื่อต้องทำงานอยู่ในย่านแรงดันสูง ยิ่งทำให้เกิดการสูญเสียมากขึ้น เพราะฉะนั้นอุปกรณ์สารกึ่งตัวนำที่ใช้อยู่ในวงจรคอนเวอร์เตอร์ควรจะต้องมีทั้งไปคือ มีค่าแรงดันตกคร่อมขณะนำกระแสต่ำ มีช่วงเวลาคือตัวสั้น และสามารถทนกำลังได้สูง ซึ่งรายละเอียดของอุปกรณ์สารกึ่งตัวนำที่ใช้ในวงจรคอนเวอร์เตอร์มีดังนี้

2.6.1. ฟอสต์-รีคัพเวอร์และอูลตราฟอสต์-รีคัพเวอร์ไดโอด

ฟอสต์-รีคัพเวอร์ไดโอดมีช่วงเวลาดำเนินการประมาณ 200 ถึง 750 นาโนวินาที ซึ่งสั้นกว่าซิลิกอนไดโอดมากและฟอสต์-รีคัพเวอร์ไดโอดมีอัตราทนแรงดันไบแอสกลับได้สูงถึง 1000 โวลต์ ส่วนอูลตราฟอสต์-รีคัพเวอร์ไดโอดจะมีช่วงเวลาดำเนินการประมาณ 25 ถึง 100 นาโนวินาที และมีอัตราทนแรงดันไบแอสกลับได้สูงถึง 1000 โวลต์เช่นเดียวกัน แรงดันตกคร่อมขณะนำกระแสของไดโอดทั้งสองชนิดมีค่าอยู่ใกล้เคียงกันคือ ประมาณ 0.6 ถึง 1.5 โวลต์

2.6.2. ซอตต์กีไดโอด

ซอตต์กีไดโอดมีค่าแรงดันตกคร่อมขณะนำกระแสค่อนข้างต่ำ ประมาณ 0.5 โวลต์ จึงเหมาะสมกับคอนเวอร์เตอร์ที่มีค่าแรงดันเอาต์พุตต่ำๆ และกระแสสูง เนื่องจากลักษณะโครงสร้างภายในที่แตกต่างจากฟอสต์-รีคัพเวอร์และอูลตราฟอสต์-รีคัพเวอร์ไดโอด ซอตต์กีไดโอดจะไม่เกิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประจุสะสมภายในตัวมันขณะนำกระแส ช่วงเวลานี้คือเวลาที่ของชอตต์ไคไดโอดจึงมีค่าสั้นมาก โดยมีค่าน้อยกว่า 10 นาโนวินาที และอาจถือได้ว่าชอตต์ไคไดโอดไม่มีกำลังสูญเสียในช่วงนี้เลยก็ได้

ชอตต์ไคไดโอดมีข้อเสียอยู่ 2 ประการคือ ชอตต์ไคไดโอดมีอัตราทนแรงดันไบแอสกลับสูงสุดมีค่าน้อย และมีกระแสรั่วไหลสูง ยังมีปัญหาเมื่อนำมาใช้งานจะให้ทรานซิสเตอร์ขณะเริ่มนำกระแสสูง

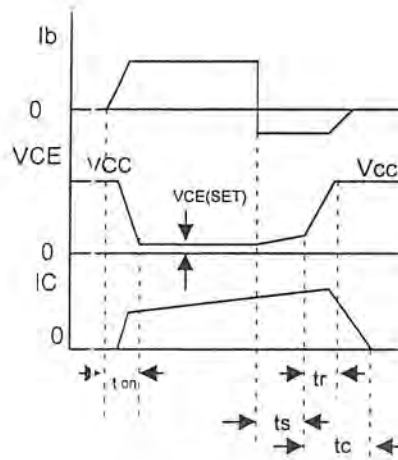
2.6.3. เพาเวอร์ทรานซิสเตอร์

เพาเวอร์ทรานซิสเตอร์ที่ทำงานในวงจรคอนเวอร์เตอร์จะมีการทำงานในลักษณะสวิตช์และมีโหลดเป็นตัวเหนี่ยวนำ ซึ่งผลที่ได้จะแตกต่างจากโหลดที่มีลักษณะเป็นตัวต้านทาน เพาเวอร์ทรานซิสเตอร์ต้องใช้เวลาช่วงหนึ่งในการเปลี่ยนสถานะของตัวมันเมื่อจะเริ่มนำกระแสและเมื่อจะหยุดนำกระแส รวมทั้งเพาเวอร์ทรานซิสเตอร์ยังมีแรงดันตกคร่อมขณะนำกระแสอีกด้วย การเปลี่ยนสถานะและแรงดันตกคร่อมขณะนำกระแสทำให้เกิดกำลังสูญเสียในรูปของความร้อน (Power Dissipation) ขึ้นที่ตัวเพาเวอร์ทรานซิสเตอร์ แต่ก็ยังมีข้อดีอยู่คือ มีอัตราทนแรงดันตกคร่อมสูงและราคาถูกกว่า ทั้งยังมีการพัฒนาให้เพาเวอร์ทรานซิสเตอร์ทำงานเร็วขึ้นเพื่อให้สามารถใช้งานในย่านความถี่สูงๆ และลดกำลังงานสูญเสีย

กำลังงานสูญเสียที่เกิดขึ้นมี 2 ลักษณะคือ ขณะเปลี่ยนสถานะ และในขณะที่นำกระแสอยู่ในช่วงอิมพัลส์ สำหรับการสูญเสียในการเปลี่ยนสถานะจะเกิดกำลังงานสูญเสียมากที่สุดขณะที่เริ่มหยุดนำกระแสเป็นส่วนใหญ่

เมื่อเริ่มให้กระแส ไบแอสที่ขาเบสของทรานซิสเตอร์ กระแสคอลเล็กเตอร์ของเพาเวอร์ทรานซิสเตอร์ จะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ในขณะที่แรงดันตกคร่อมคอลเล็กเตอร์และอิมิตเตอร์ (V_{ce}) จะยังคงมีค่าเท่ากับ V_{cc} และจะใช้เวลาช่วงหนึ่งคือ t_{on} เพื่อลดค่าแรงดันลงมาเป็น $V_{ce(sat)}$ ดังรูปข้างล่าง กำลังงานสูญเสียจะเกิดขึ้นในช่วงเวลา t_{on} นี้เนื่องจากเพาเวอร์ทรานซิสเตอร์มีแรงดันตกคร่อมตัวมันสูงขณะมีกระแสไหล อย่างไรก็ตาม ช่วงเวลา t_{on} นี้ค่อนข้างสั้นและกระแสเริ่มต้นที่ไหลผ่านมักมีค่าต่ำ กำลังงานสูญเสียขณะเริ่มนำกระแสของเพาเวอร์ทรานซิสเตอร์ในช่วงนี้จึงมีค่าต่ำ เมื่อหยุดให้กระแสไบแอสและป้อนกระแสไบแอสค่าลบให้กับเพาเวอร์ทรานซิสเตอร์เพื่อหยุดการนำกระแสเพาเวอร์ทรานซิสเตอร์จะยังคงนำกระแสต่อไปอีกเป็นเวลา t_s ซึ่งเป็นผลจากการเกิดประจุสะสมขึ้นในเพาเวอร์ทรานซิสเตอร์ขณะนำกระแส ช่วงเวลา t_s นี้ เรียกว่าช่วงเวลาสะสม (Storage Time) และขณะช่วงเวลา t_s นี้ แรงดันตกคร่อมเพาเวอร์ทรานซิสเตอร์จะเริ่มเพิ่มขึ้นและเกิดกำลังงานสูญเสียมากกว่าเมื่อมันนำกระแสขณะมีกระแสไบแอสอยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.19 แสดงลักษณะของกระแสและแรงดันคกร้อมเพาเวอร์ทรานซิสเตอร์

จากนั้นแรงดันที่ขาคอลเล็กเตอร์จะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ในขณะที่เพาเวอร์ทรานซิสเตอร์ยังคงนำกระแสอยู่ในช่วงเวลา t_r (Voltage Rise Time) เมื่อประจุสะสมในเพาเวอร์ทรานซิสเตอร์เริ่มลดลง กระแสที่คอลเล็กเตอร์จะเริ่มลดลงและใช้เวลาเท่ากับ t_r (Current Fall Time) เพาเวอร์ทรานซิสเตอร์จึงหยุดนำกระแส จะเห็นได้ว่ากำลังสูญเสียที่เกิดขึ้นในเพาเวอร์ทรานซิสเตอร์ในช่วงเวลา t_r และ t_f จะมีค่าสูงและเป็นช่วงที่เพาเวอร์ทรานซิสเตอร์เกิดกำลังงานสูญเสียมากที่สุดขณะทำงาน ช่วงเวลา t_r+t_f จะเรียกว่า ช่วงเวลาเริ่มหยุดนำกระแส (Turn Off Time) กำลังงานสูญเสียในขณะที่เพาเวอร์ทรานซิสเตอร์เริ่มหยุดนำกระแสนั้นอาจประมาณได้จาก

$$F_{t(sw)} = \frac{0.5V_{cc} I_{pk} t_c}{T}$$

เมื่อ $Pd(sw)$ คือ กำลังงานสูญเสียขณะเริ่มหยุดนำกระแส

V_{cc} คือ แรงดันคกร้อมเพาเวอร์ทรานซิสเตอร์และหยุดนำกระแส

I_{pk} คือ ค่ากระแสสูงสุดเมื่อเริ่มหยุดนำกระแส

t_c คือ ช่วงเวลาเริ่มหยุดนำกระแส

T คือ คาบเวลาการทำงานของเพาเวอร์ทรานซิสเตอร์

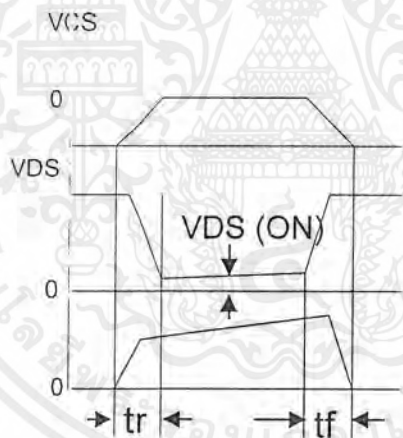
การทำให้กำลังสูญเสียขณะเริ่มหยุดนำกระแส มีค่าน้อยที่สุดจะทำให้การใช้งานเพาเวอร์ทรานซิสเตอร์มีประสิทธิภาพสูงสุด และลดความร้อนที่เกิดกับเพาเวอร์ทรานซิสเตอร์ขณะทำงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6.4. เพาเวอร์มอสเฟต

เพาเวอร์มอสเฟต สามารถทำงานได้ดีที่ความถี่สูงตั้งแต่ 50 กิโลเฮิร์ต ไปจนถึงประมาณ 400 กิโลเฮิร์ต เนื่องจากมันใช้เวลาในการเปลี่ยนสถานะค่อนข้างสั้น ซึ่งจะเป็นผลดีในการลดขนาดของกอลเวอร์เตอร์ ในส่วนวงจรขับของเพาเวอร์มอสเฟตนั้นสามารถทำได้ง่าย โดยอาจขับเพาเวอร์มอสเฟตให้ทำงานได้จากไอซีควบคุมแบบพัลส์วิดมอดคูเลชัน โครงสร้างของเพาเวอร์มอสเฟตที่ใช้ในวงจรคอลลเวอร์เตอร์มีทั้งแบบ N-ch และแบบ P-ch ทำงานในลักษณะพุช-พูล หรือทำงานเพียงตัวเดียว ซึ่งโดยส่วนมากจะใช้ N-ch เพราะสามารถทำงานได้ที่ความถี่สูงกว่าแบบ P-ch

กำลังงานสูญเสียที่เกิดขึ้นกับเพาเวอร์มอสเฟตขณะทำงาน จะเป็นไปได้ทั้งในขณะที่เปลี่ยนสถานะและกำลังสูญเสียขณะนำกระแสแต่เพาเวอร์มอสเฟตจะมีช่วงเวลาดำเนินนำกระแส และช่วงเวลาดำเนินหยุดนำกระแสที่สั้นกว่าเพาเวอร์ทรานซิสเตอร์มาก เพราะเพาเวอร์มอสเฟตจะไม่มีประจุสะสมเกิดขึ้น แต่เพาเวอร์มอสเฟตจะมีค่าความต้านทานขณะนำกระแสสูงมาก จึงมีการสูญเสียสูงกว่า เพาเวอร์ทรานซิสเตอร์มาก รูปคลื่นแสดงลักษณะของกระแสและแรงดันตกคร่อมทรานซิสเตอร์ขณะนำกระแสแสดงดังรูป 2.20

รูปที่ 2.20 แสดงลักษณะของกระแสและแรงดันตกคร่อมเพาเวอร์มอสเฟต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

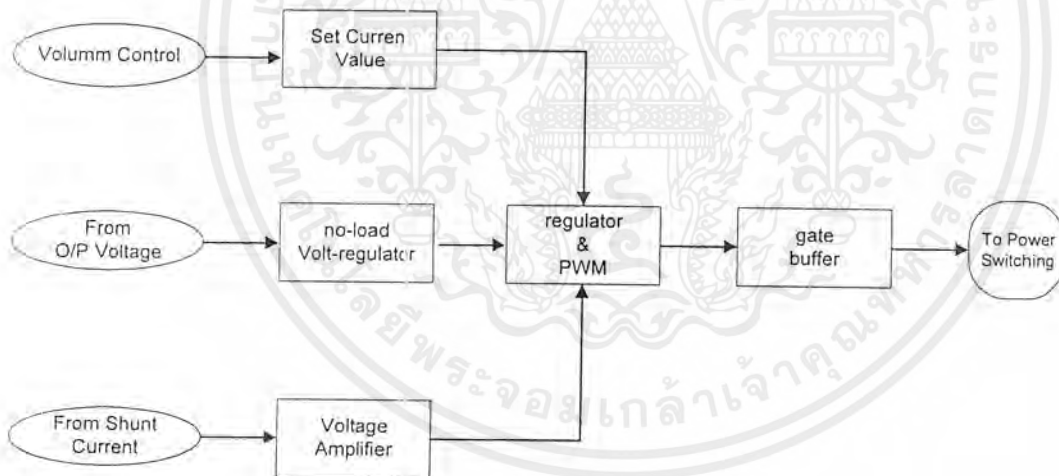
บทที่ 3

หลักการทํางานของวงจร

วงจรของเครื่องเชื่อมอิเล็กทรอนิกส์ที่ได้จัดทำขึ้นนี้สามารถใช้ได้ในการเชื่อมแบบอาร์คได้ทุกแบบ ยกตัวอย่างเช่น การเชื่อมแบบทิก (TIG) แบบมิก (MIG) และแบบเอ็มเอ็มเอ (MMA) นั่นคือสามารถใช้ได้ในการเชื่อมทั้งที่ก๊าซเฉื่อยไหลผ่านจุดเชื่อม และแบบที่ไม่มีก๊าซไหลผ่านจุดเชื่อม โดยเครื่องเชื่อมนี้จะมีส่วนประกอบที่สำคัญ 2 ส่วนคือ ส่วนของวงจรเพาเวอร์สวิทซ์ซึ่ง ซึ่งจะประกอบด้วย วงจรเรียงกระแสและกรองกระแสทางด้านอินพุต และวงจรคอนเวอร์เตอร์แบบฮาล์ฟบริดจ์ และในส่วนของวงจรควบคุม จะประกอบด้วย วงจรป้อนกลับ โดยการเปรียบเทียบแรงดันและกระแสจากทางด้านเข้าที่พุดมาส่งเป็นข้อมูลให้กับไอซี SG3526 เพื่อทำการควบคุมความกว้างของสัญญาณพัลส์ผ่านวงจรขับไปยังวงจรคอนเวอร์เตอร์ต่อไป ซึ่งมีรายละเอียดของการทำงานดังนี้

3.1. ส่วนของวงจรควบคุม

วงจรในส่วนนี้จะมีหน้าที่ควบคุมการสวิทซ์ของเพาเวอร์มอสเฟต ดังรูปที่ 3.1 สามารถแบ่งเป็นส่วนย่อยๆ ได้ 4 ส่วนดังนี้

รูปที่ 3.1 แสดงลำดับการทํางานของวงจรควบคุมการสวิทซ์ของเพาเวอร์มอสเฟต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.1. วงจรป้อนกลับ

วงจรป้อนกลับทำหน้าที่แปลงค่าจากเอาต์พุตที่อยู่ในรูปต่างๆ เช่น กระแส แรงดัน และ อุณหภูมิ ให้มาอยู่ในรูปของระดับแรงดันไฟฟ้า เพื่อทำการเปรียบเทียบกับค่าอ้างอิงที่ได้จัดตั้งค่าไว้ อุปกรณ์สำคัญในการเปรียบเทียบระดับแรงดันนี้ก็คือ ออปแอมป์ เอาต์พุตจากการเปรียบเทียบของออปแอมป์จะถูกส่งไปควบคุมการทำงานของวงจรพัลซ์วิธรีมอดดูเลชั่น ให้เปลี่ยนแปลงคาบเวลาในการนำกระแสของเพาเวอร์มอสเฟต เป็นการป้องกันอันตรายที่จะเกิดขึ้นกับวงจร ส่วนของการป้อนกลับมีโครงสร้างดังรูปที่ 3.1 และจะมีรายละเอียดของวงจรดังรูปที่ 3.2 ซึ่งสามารถอธิบายการทำงานได้ดังนี้

Set Current Value วงจรในส่วนนี้รับค่าแรงดันอ้างอิงที่สามารถเปลี่ยนแปลงค่าได้จากการปรับของวอลุ่ม แล้วนำค่าแรงดันนี้มาทำการขยายระดับแรงดันให้อยู่ในช่วงที่เหมาะสมแล้วส่งเป็นข้อมูลให้กับไอซี SG3526 นำไปประมวลผลด้วยวงจรพัลซ์วิธรีมอดดูเลชั่น เพื่อที่จะกำหนดค่าเวลาในการนำกระแสของเพาเวอร์มอสเฟตต่อไป

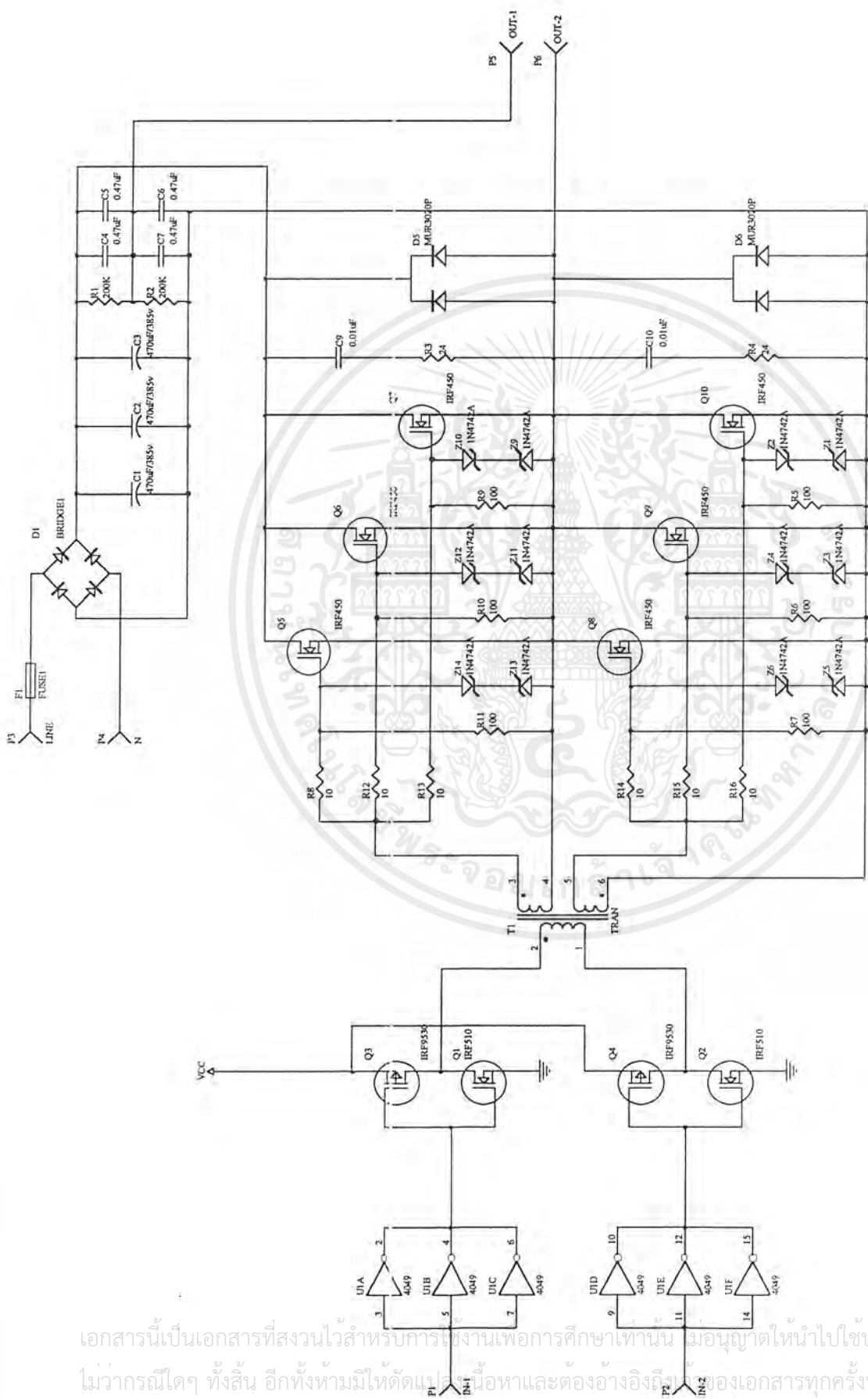
No-load voltage regulator วงจรในส่วนนี้จะทำหน้าที่ตรวจเช็คว่าจะขณะนี้เครื่องเชื่อมกำลังทำงานเชื่อมอยู่หรือไม่ โดยการตรวจสอบค่าแรงดันเอาต์พุตที่ถูกป้อนกลับเข้ามาในวงจรถ้าเครื่องเชื่อมทำงานอยู่ (แรงดันเอาต์พุตจะมีค่าต่ำมาก ใกล้เคียง 0 โวลท์) จะไม่มีการส่งข้อมูลให้กับเครื่องเชื่อม แต่ถ้าเครื่องเชื่อมกำลังอยู่ในสภาวะไม่มีโหลดหรือไม่มีการเชื่อมเกิดขึ้น (แรงดันเอาต์พุตจะมีค่าประมาณ 76 โวลท์) วงจรนี้จะส่งข้อมูลไปบอกให้กับไอซี SG3526 ซึ่งทำหน้าที่ควบคุมการสวิตช์ของวงจรคอนเวอร์เตอร์ สั่งงานให้วงจรคอนเวอร์เตอร์ทำงานน้อยลงเพื่อเป็นการลดการสูญเสียที่เกิดขึ้น เป็นผลให้เครื่องเชื่อมนี้เงินกำลังไฟฟ้ขาดลง

Voltage amplifier วงจรในส่วนนี้จะทำหน้าที่วัดค่ากระแสเอาต์พุตของวงจร โดยรับแรงดันค่าต่ำๆ ที่ตกคร่อมชั้ท์เทอร์เรนท์ เมื่อมีกระแสไหลผ่าน โดยค่าแรงดันที่เกิดขึ้นนี้จะป็นสัดส่วนโดยตรงกับค่ากระแสที่ไหลผ่านชั้ท์เทอร์เรนท์ แรงดันที่เกิดขึ้นนี้จะถูกขยายโดยวงจรออปแอมป์ให้แรงดันมีขนาดสูงขึ้นเพื่อให้เหมาะกับการเปรียบเทียบค่าแรงดัน ซึ่งค่าแรงดันที่ได้นี้จะถูกส่งไปเป็นข้อมูลให้กับ ไอซี SG3526 เพื่อที่จะสั่งการเพาเวอร์มอสเฟตให้ทำงานมากขึ้นหรือทำงานน้อยลงตามค่าแรงดันอ้างอิงที่เกิดจากส่วนการปรับตั้งค่ากระแสเอาต์พุต

3.1.2. วงจรสร้างและควบคุม ความกว้างพัลซ์ (reguiator and PWM generator)

วงจรที่ใช้สำหรับสร้างและควบคุมความกว้างของพัลซ์ สามารถทำได้โดยใช้ไอซี SG3526 ซึ่งมีโครงสร้างภายในดังรูปที่ 3.3 ซึ่งมีรายละเอียดในการต่อใช้งานได้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น มีอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกและต้องอ้างอิงถึงชื่อของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขา 1,2 จะใช้สำหรับรับข้อมูลที่เป็นค่าแรงดัน จากการป้อนกลับ และการเซตค่าเข้ามายังขา อินเวอร์ตติ้ง และนอนอินเวอร์ตติ้ง ของวงจรถยายความผิดพลาดภายในไอซี ซึ่งค่าแรงดันที่ได้นี้จะส่งไปยังวงจรถยายพัลส์วีลด์มอดูเลชัน เพื่อที่ปรับค่าความกว้างของพัลส์ให้เปลี่ยนไปตามข้อมูลแรงดันอินพุต

ขา 3 เป็นขาที่ใช้สำหรับชดเชยกับวงจรถยายในกรณีเปิดลูป โดยการต่อค่าตัวเก็บประจุลงกราวด์หรือปรับตั้งค่าอัตราขยายให้กับวงจรถยายความผิดพลาด โดยการต่อร่วมกันกับขา 2

ขา 4 เป็นขาที่ใช้สำหรับต่อตัวเก็บประจุเพื่อหน่วงเวลาในการเริ่มนำกระแสของเพาเวอร์มอสเฟต เพื่อให้ได้การทำงานในลักษณะ Soft Start

ขา 5 เป็นขา รีเซ็ต เพื่อการ เริ่มต้นทำงานที่ถูกต้องตรงจังหวะอีกครั้ง หลังจากการชัตดาวน์ (Shutdown) ซึ่งจะสังเกตได้ว่า ขา รีเซ็ตจะต่ออยู่กับขาชัตดาวน์ ดังนั้นจะเกิดการรีเซ็ตทุกครั้งหลังจากการชัตดาวน์

ขา 6,7 เป็นขาเคอร์เรนท์ เซนส์ (Current Sense) ทำหน้าที่รับค่ากระแสจากหม้อแปลงกระแส (Current Transformer) ทำหน้าที่คอยตรวจจับกระแสเอาท์พุท ด้วยวงจรถยายเปรียบเทียบความเร็วสูง เมื่อเกิดความผิดปกติขึ้น วงจรถยายเปรียบเทียบก็จะส่งเอาท์พุทไปทำการชัตดาวน์ทันที เพื่อเป็นการป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นกับวงจรถยาย

ขา 8 เป็นขาที่ใช้สำหรับส่งชัตดาวน์จากวงจรถยายนอก โดยการป้อนลอจิก "0"

ขา 9 เป็นขาที่ต่อกับ R_t เพื่อที่จะกำหนดค่ากระแสให้กับหน่วยกำเนิดกระแสที่ภายใน ให้มีค่ากระแสที่เหมาะสมเพื่อให่วงจรกำเนิดสัญญาณ (Oscillator) มีเสถียรภาพอยู่ในช่วงตั้งแต่ 1 ถึง 400 กิโลเฮิรตซ์

ขา 10 เป็นขาที่ต่อกับตัวเก็บประจุ C_t เพื่อที่จะกำหนดค่าความถี่ให้กับวงจรถยายกำเนิดสัญญาณ

ขา 11 เป็นขาที่ใช้สำหรับกำหนดค่าเวลาหยุดนำกระแส (Dead Time) โดยการต่อตัวต้านทาน R_d ลงกราวด์ โดยสามารถกำหนดค่า R_d ได้ตั้งแต่ 0 ถึง 22 โอห์ม ซึ่งจะให้ค่าเวลาหยุดนำกระแสอยู่ในช่วง 1.5 ถึง 9.7 ไมโครเซค

ขา 12 เป็นขาสัญญาณที่ออกจากวงจรถยายกำเนิดสัญญาณ ต่อออกมายังภายนอกเพื่อเป็นประโยชน์กับวงจรถยายอื่นที่ต่อรวมที่ ต้องการมีคาบเวลาเดียวกัน เพื่อให้เกิดการทำงานที่พร้อมกัน (Synchronization)

ขา 13,16 เป็นขาเอาท์พุทพัลส์ A และ B ตามลำดับ โดยพัลส์ที่ออกจากเอาท์พุททั้งสองจะมีเฟสต่างกัน 180 องศา พัลส์ที่ได้จะถูกนำไปขับวงจรถยายคอนเวอร์เตอร์ต่อไป สามารถจ่ายกระแสได้สูงสุด 250 มิลลิแอมป์

ขา 14 เป็นขาที่รับแรงดันไฟเลี้ยงสำหรับส่วนของเอาท์พุทภายใน ที่ใช้ทรานซิสเตอร์ต่อกันแบบคอมพลีเมนต์ารี อันที่จริงสามารถใช้ร่วมกันกับไฟเลี้ยงไอซีขา 17 ก็ได้

ขา 15 เป็นขา กราวด์ของไอซี เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขา 17 เป็นขาที่รับแรงดันไฟเลี้ยงจากภายนอกมาทำการเลี้ยงวงจรภายในไอซี โดยผ่านวงจรสร้างค่าแรงดันอ้างอิง (5V) ก่อน เพื่อให้ไอซีทำงานอย่างคงที่

ขา 18 เป็นขาเอาต์พุตของวงจรกำเนิดแรงดันอ้างอิงภายในไอซี เพื่อที่จะนำแรงดันอ้างอิงนี้ไปใช้กับวงจรภายนอกเพื่อให้มีค่าแรงดันอ้างอิงค่าเดียวกัน โดยสามารถจ่ายกระแสได้สูงสุดประมาณ 50 มิลลิแอมป์

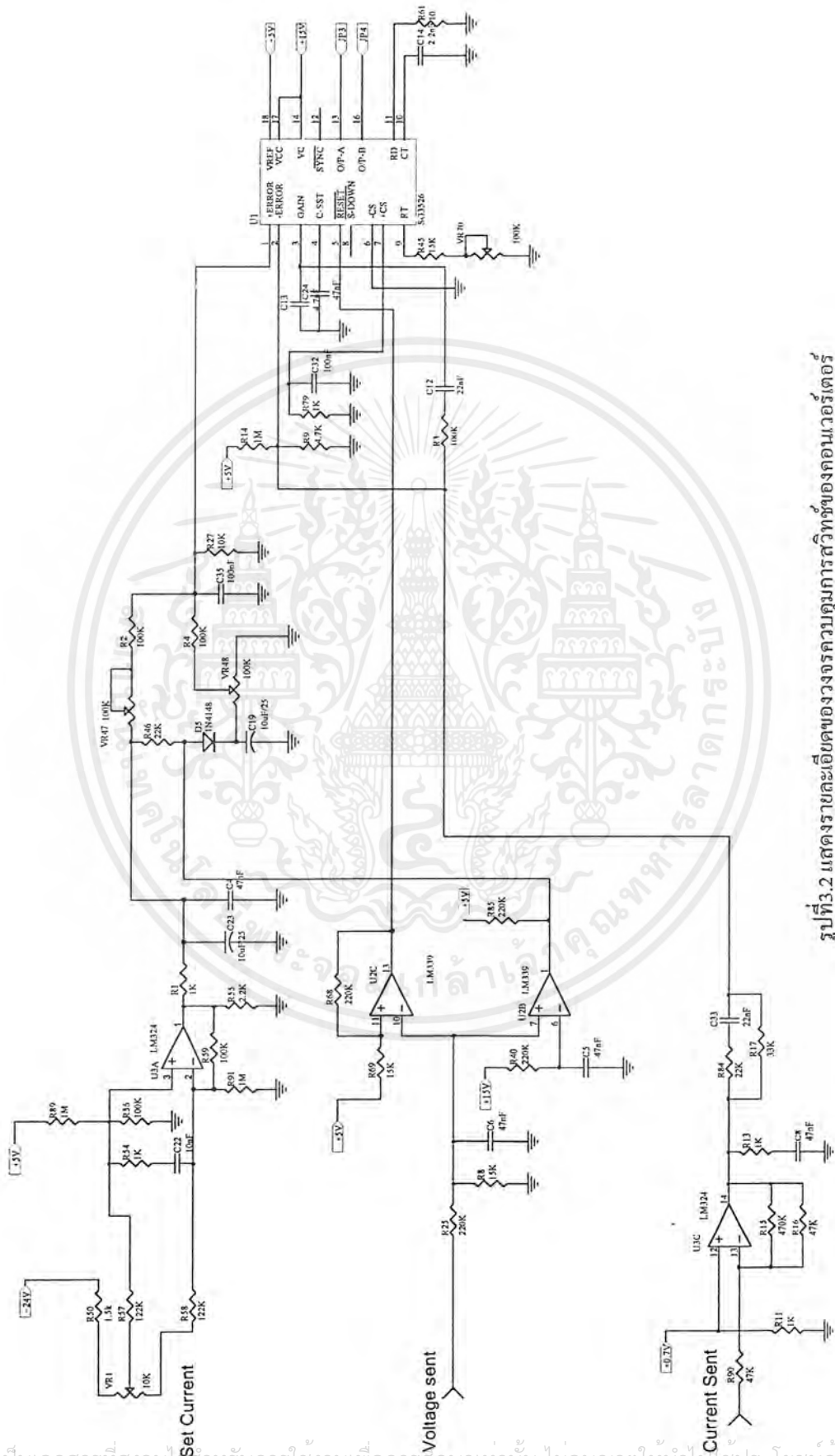
3.1.3. วงจรขับ

วงจรขับจะประกอบด้วยมอสเฟต เอ็น-เซนแนล และ พี-เซนแนล ต่อกันแบบคอมพลีเม้นตารี จำนวนสองชุด โดยเอาต์พุตของวงจรถอมพลีเม้นตารีทั้งสองจะต่อผ่านขดลวดปฐุมภูมิของหม้อแปลงขับสวิตซ์ซึ่งเพื่อที่จะส่งผ่านพลังงานไปยังขดทุติยภูมิ นำไปขับเกดของเพาเวอร์มอสเฟตต่อไป เนื่องจากเอาต์พุต A และ B ของไอซี SG3526 สามารถจ่ายกระแสได้สูงสุดเพียง 250 มิลลิแอมป์ การขับมอสเฟตจึงไม่สามารถทำได้รวดเร็วพอ ต้องเพิ่มกระแสที่จะใช้ในการขับเกดโดยการต่อ ซีมอสอินเวอร์เตอร์ขนานกันเปรียบเสมือนเป็นการลดค่าความต้านทานเอาต์พุตของแหล่งจ่ายกระแสเพื่อให้ได้กระแสในการขับเกดสูงและเป็นผลให้มอสเฟตทำงานเร็วขึ้น

3.2. ส่วนของวงจรเพาเวอร์สวิตซ์

วงจรในส่วนนี้มีหน้าที่หลักในการเปลี่ยนค่าความถี่จาก เอ.ซี. โวลต์ ที่มีค่าประมาณ 50 เฮอร์ท ให้มีค่าสูงขึ้น เพื่อการส่งผ่านพลังงานที่มีประสิทธิภาพสูง โดยเริ่มจากการนำไฟกระแสสลับ 220 โวลต์ 50 เฮอร์ท มาทำการแปลงเป็นไฟกระแสตรง โดยใช้วงจรเรียงกระแสและวงจรกรองกระแสตามลำดับ จากนั้นก็นำไฟกระแสตรงที่ได้มาเปลี่ยนให้เป็นไฟกระแสสลับอีกครั้งในรูปของพัลส์ โดยใช้เพาเวอร์มอสเฟตสวิตซ์ด้วยความถี่สูง โดยเรียกวจรในส่วนนี้ว่าวงจรคอนเวอร์เตอร์ พัลส์ที่ได้จากการสวิตซ์ก็จะนำไปป้อนให้กับหม้อแปลงเอาต์พุตความถี่สูงขดลวดปฐุมภูมิ เมื่อพลังงานถูกส่งผ่านไปยังขดทุติยภูมิ และทำการเรียงกระแส,กรองกระแสแล้ว ก็จะได้เอาต์พุตเป็นแรงดันไฟกระแสตรงตามต้องการ เนื่องจากการเชื่อมต่อการไฟฟ้ากระแสตรง เพราะจะทำให้จุดเชื่อมมีคุณภาพสูงกว่าการเชื่อมในระบบกระแสสลับ ตามโครงสร้าง (รูป 3.1) ที่ได้กล่าวมานี้มีรายละเอียดของวงจรดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.2 แสดงรายละเอียดของวงจรควบคุมการสวิตช์ของคอนเวอร์เตอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.1. วงจรเรียงกระแสและวงจรกรองกระแสทางด้านอินพุท

วงจรเรียงกระแสที่ใช้สร้างไฟกระแสตรงสำหรับป้อนให้กับวงจรคอนเวอร์เตอร์นี้จะเป็นแบบฟูลบริดจ์เรกติไฟเออร์ โดยการเรียงกระแสแบบนี้จะทำให้พัลส์เซตติ้ง ดีซี ที่ได้มีค่าความถี่สูงกว่าค่าความถี่ของระบบแรงดันไฟสลับปกติเท่าตัว เป็นผลให้เมื่อทำการกรองกระแสแล้วจะทำให้แรงดันริปเปิ้ล มีขนาดน้อยกว่าการเรียงกระแสแบบอื่นๆ (ในขณะที่ตัวเก็บประจุกรองกระแสมีค่าเท่ากัน) เนื่องจากวงจรคอนเวอร์เตอร์ที่ใช้ จะอยู่ในลักษณะฮาล์ฟบริดจ์คอนเวอร์เตอร์ ดังนั้นจึงต้องทำการแบ่งแรงดันกระแสตรงจากการเรียงกระแสเป็นครึ่งหนึ่งโดยใช้ตัวเก็บประจุค่าเท่ากันต่ออนุกรมกันต่อเข้ากับชุดแรงดันไฟกระแสตรงดังรูปที่ 3.4 และเพื่อให้แรงดันตกคร่อมตัวเก็บประจุมีค่าเท่ากันอย่างแท้จริง จำเป็นต้องใส่ตัวต้านทานที่มีค่าเท่าๆ กันต่อคร่อมกับตัวเก็บประจุ ในส่วนของกรรกรองกระแสเป็นการกรองกระแสที่แรงดันสูง เราไม่สามารถหาตัวเก็บประจุที่มีค่าความจุมากและทนแรงดันได้สูงได้ง่ายนัก การขนานตัวเก็บประจุเพื่อเพิ่มค่าความจุ จะเป็นวิธีที่ดีที่สุด อีกทั้งยังเป็นการลดค่าอิมพีแดนซ์ของแหล่งจ่าย อันเนื่องมาจากค่าความต้านทานแฝงภายในตัวเก็บประจุอีกด้วย

3.2.2. วงจรคอนเวอร์เตอร์

วงจรคอนเวอร์เตอร์ที่ใช้ในโครงงานนี้เป็นแบบฮาล์ฟบริดจ์คอนเวอร์เตอร์ ซึ่งประกอบด้วยเพาเวอร์มอสเฟตทั้งหมด 3 ชุด ต่อขนานกัน ดังรูปที่ 3.4 เพื่อแบ่งกันรับภาระทางกระแสเมื่อโหลดต้องการกระแสสูงมาก โดยเพาเวอร์มอสเฟตชุดบนและชุดล่างจะสลับกันทำงาน นั่นคือเพาเวอร์มอสเฟตในแต่ละชุดที่ขนานกันจะทำงานเหมือนๆ กัน

การทำงานของเพาเวอร์มอสเฟตจะเป็นไปตามพัลส์ที่ส่งมาจากวงจรควบคุมผ่านหม้อแปลงขับ โดยพัลส์จากขดลวดทุติยภูมิชุดบนจะกลับเฟสกันกับพัลส์ที่มาจากขดลวดชุดล่าง พัลส์ที่ออกจากขดลวดทุติยภูมินี้จะผ่านวงจรจำกัดแรงดันก่อนเพื่อป้องกันไม่ให้แรงดันที่ขาเกตของเพาเวอร์มอสเฟตมีค่าสูงมากเกินไปจนกว่าจุดที่เพาเวอร์มอสเฟตจะเกิดการอิมิตัว โดยวงจรถูกกล่าวนี้จะประกอบด้วยตัวต้านทานและซีเนอร์ไดโอดสองตัวที่ต่ออนุกรมกัน คือถ้าแรงดันพัลส์ทั้งด้านบวกและลบมีค่าสูงเกินกว่าค่าเบรคดาวน์ของซีเนอร์ไดโอด ซีเนอร์ไดโอดก็จะนำกระแสทันที

ไดโอดฟาสต์รีคัพเวอร์รี่ที่ต่อคร่อมเพาเวอร์มอสเฟตทั้งชุดบนและชุดล่างนั้นเป็นคอมมิวเตตติ้งไดโอด (Commutating Diode) มีหน้าที่ประการแรกคือ ป้องกันแรงดันสไปค์ในขณะที่เพาเวอร์มอสเฟตเริ่มหยุดนำกระแส เนื่องจากพลังงานที่สะสมไว้ในขดลวดปฐมภูมิของหม้อแปลงความถี่สูง และหน้าที่ประการที่สอง ในขณะที่เพาเวอร์มอสเฟตหยุดนำกระแสขดลวดปฐมภูมิของหม้อแปลงจะเกิดการกลับขั้วแรงดันขึ้น เมื่อรวมกับแรงดันครึ่งหนึ่งของแหล่งจ่ายกระแสตรงแล้ว จะทำให้มีแรงดันตกคร่อมเพาเวอร์มอสเฟตสูงมาก แต่ไดโอดฟาสต์รีคัพเวอร์รี่ที่ต่ออยู่กับเพาเวอร์มอส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เฟดอีกตัวจะอยู่ในลักษณะไบแอสตรง ดังนั้นไดโอดนี้จะนำกระแสเป็นการป้องกันอันตรายที่จะเกิดขึ้นกับเพาเวอร์มอสเฟต

หลังจากการสวิตช์ของเพาเวอร์มอสเฟต พัลส์ที่ได้ก็จะถูกส่งผ่านพลังงานโดยหม้อแปลง ความถี่สูงไปยังขดลวดทุติยภูมิ พัลส์ที่ขดลวดทุติยภูมิจะถูกเรียงกระแสโดยไดโอดฟาสต์รีคัฟเวอร์รี่ จำนวน 6 ตัวที่ต่ออยู่ในลักษณะฮาล์ฟเวฟเรกติไฟเออร์ เพื่อแบ่งกันรับภาระทางกระแส แรงดันที่ได้ นี้สามารถนำไปทำการเชื่อมได้แล้ว แต่การอาร์คของรอยเชื่อมจะไม่เรียบ ต้องต่อหม้อแปลงใช้คอนกรีตเข้าไป จะทำให้การเชื่อมทำได้เรียบขึ้น

3.2.3. การออกแบบหม้อแปลงความถี่สูง (High Frequency Transformer)

การออกแบบหม้อแปลงความถี่สูงสำหรับเครื่องเชื่อม ที่ต้องการค่ากระแสเอาต์พุต 150 แอมป์ และใช้แกนเฟอร์ไรท์แบบยูคอร์ 60 (U-core Type) ที่ทำจากสารเฟอร์ไรท์ชนิด 3C8 ที่มีพื้นที่หน้าตัดแกนเท่ากับ 0.7854 ตารางเซนติเมตร และมีค่าความหนาแน่นสนามแม่เหล็กไฟฟ้าที่จุดอิ่มตัว (Bsat) ประมาณ 3300 เกาส์ที่อุณหภูมิ 100 องศาเซลเซียส แต่ในการใช้งานจะอยู่ในช่วงอุณหภูมิปกติซึ่งจะมีค่าความหนาแน่นสนามแม่เหล็กไฟฟ้าที่จุดอิ่มตัว ประมาณ 3000 เกาส์ กำหนดหาจำนวนรอบของขดลวดปฐมภูมิโดยใช้สมการ

$$N_p = \frac{V_p * 10^8}{K * f * B_{max} * A_e}$$

โดยที่	N_p	คือ จำนวนรอบของขดลวดปฐมภูมิ (รอบ)
	V_p	คือ ค่าแรงดันตกคร่อมขดลวด (โวลท์)
	K	คือ ค่าคงที่เท่ากับ 4.0 สำหรับรูปคลื่นสี่เหลี่ยม
	f	คือ ค่าความถี่ (เฮิรท์)
	A_e	คือ พื้นที่หน้าตัดของแกน (ตารางเซนติเมตร)

แทนค่า

$$N_p = \frac{(150)(10^8)}{(4)(27 * 10^3)(3000)(0.784 * 3)}$$

$$= 19.6$$

เพราะฉะนั้นจะใช้ขดลวดทางด้านปฐมภูมิจำนวน 20 รอบ

กำหนดหาขนาดของเส้นลวดทองแดงที่จะนำมาพันแกนหม้อแปลงได้จากสูตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$D = \frac{[1.47 * f * B * A_e * A_c] * 10^{-3}}{P_{out}}$$

โดยที่ D คือ ค่าที่เปรียบเทียบกับค่า 1000 เซอร์คูล่า-มิลล์ ต่อแอมป์

Ac คือ พื้นที่สำหรับการพันขดลวดบนบ็อบบิ้น (ตารางเซนติเมตร)แทนค่าจะได้

$$D = \frac{[1.47 * 27 * 10^3 * 3000 * (0.7854 * 3) * (9.4247 + 12)] * 10^3}{1500}$$

$$= 4007$$

จากค่า D ที่ได้นำไปเปรียบเทียบกับตารางแสดงขนาดของลวดทองแดงที่ใช้พันหม้อแปลง จะได้ตรงกันขนาดขดลวดเบอร์ 14 AWG

สำหรับการคำนวณจำนวนรอบของขดลวดทางด้านเอาต์พุทจะใช้ความสัมพันธ์ดังข้างล่าง

$$N_s V_p = N_p V_s$$

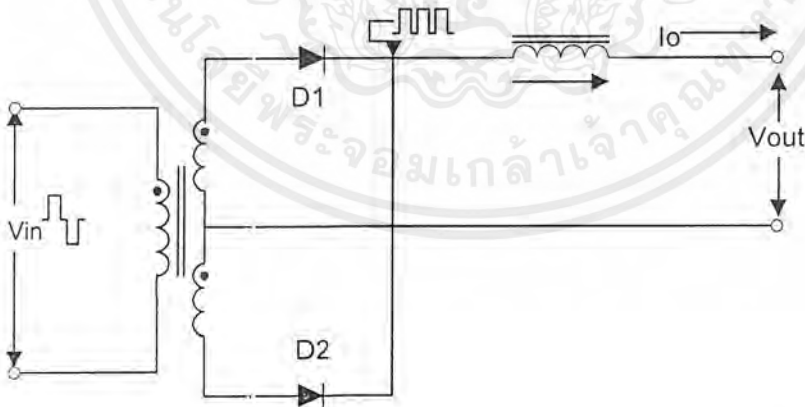
แทนค่า

$$N_s = \frac{(20)(80)}{300} = 5$$

ดังนั้นจะได้จำนวนรอบของขดลวดปฐมภูมิ 20 รอบและจำนวนรอบของขดลวดทุติยภูมิ 5 รอบ หรือจะได้อัตราส่วนจำนวนรอบเท่ากับ 4 ต่อ 1

จากการทดลองสร้างหม้อแปลงความถี่สูงปรากฏว่า จำนวนรอบของขดลวดปฐมภูมิมีค่ามาก จึงจำเป็นต้องพันขดลวดเป็น 2 ชั้นทับกัน ซึ่งการพันในลักษณะนี้จะเกิดปัญหาเรื่องความแน่นหนา และทำให้เกิดช่องว่างระหว่างเส้นลวดมาก ทำให้เกิดการสูญเสียทางสนามแม่เหล็ก และอาจเกิดการออสซิลเลชันได้จึงจำเป็นต้องลดจำนวนรอบของขดลวดปฐมภูมิลงเหลือ 12 รอบ ตามอัตราส่วน 4 ต่อ 1 จำนวนรอบของขดลวดทุติยภูมิจะลดลงเหลือ 3 รอบ จากการทดสอบใช้งานจริงปรากฏว่าหม้อแปลงนี้สามารถทำงานได้เป็นปกติ

3.2.4. การคำนวณหาค่าของขดลวดเหนี่ยวนำเอาต์พุท (Output Choke)

รูปที่ 3.6 วงจรแสดงการต่อขดลวดเหนี่ยวนำเอาต์พุทของเครื่องเชื่อม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากสมการความสัมพันธ์ระหว่างค่าแรงดันตกคร่อมขดลวดเหนี่ยวนำและค่ากระแสที่เปลี่ยนแปลงไป

$$L = L \frac{di}{dt}$$

เนื่องจาก

$$L = E_{in} - E_{out}$$

จะได้ว่า

$$di = \Delta I_L$$

$$L = \frac{(E_{in} - E_{out}) * \Delta t}{\Delta I_L}$$

จากโครงสร้างของฮาร์ฟบริคจ็ทคอนเวอร์เตอร์ คือ แรงดันอินพุท (E_{in}) จะมีค่าเป็น 2 เท่าของแรงดันเอาต์พุท (E_{out}) ดังนั้น $E_{in} - E_{out} = E_{in} - (E_{in}/2) = E_{in}/2 = E_{out}$ ส่วนช่วงเวลา

คือ ช่วงเวลาหยุดนิ่ง (notch time ; toff) จะเกิดขึ้นระหว่างการเปลี่ยนแปลงของรูปคลื่น นั่นคือขดลวดเหนี่ยวนำจะทำงานในช่วงนี้ จากการกำหนดค่า ton ของวงจรเชื่อมจะได้ toff มีค่า 3.664 ไมโครเซค สามารถคำนวณค่าความเหนี่ยวนำของขดลวด โดยการแทนค่าลงในสมการ

$$L = \frac{E_{out} * t_{off}}{0.25 I_{out}}$$

โดยที่ ΔI_L คือ ค่าการเปลี่ยนแปลงกระแสของขดลวดเหนี่ยวนำ (โดยปกติ จะมีค่าไม่เกิน $0.25 I_{out}$)

$$\begin{aligned} L &= \frac{[80 * 3.664 \mu S]}{[0.25 * 150]} \\ &= 7.8 \mu H \end{aligned}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการทดสอบการทำงานขดลวดเหนี่ยวนำดังกล่าวจะใช้ค่าที่มากกว่าหรือน้อยกว่าขึ้นอยู่กับค่า ΔL คือ ถ้าต้องการให้ ΔL มีค่าน้อยก็ควรใช้ค่าความเหนี่ยวนำของขดลวดมากขึ้น แต่จากการทดลองพบว่าถ้าขดลวดเหนี่ยวนำนี้มีค่ามาก ถึงแม้จะทำให้ค่ากระแสที่เปลี่ยนแปลงมีค่าลดลง แต่ก็ทำให้เกิดการสูญเสียขึ้นที่ตัวขดลวดเหนี่ยวนำนี้อย่างมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4 การเชื่อม TIG

(Gas Tungsten – Arc Welding)

การเชื่อม TIG เกิดขึ้นตั้งแต่ปี 1890 โดยเริ่มรู้จักใช้แก๊สเป็นตัวปกคลุมแนวเชื่อม มาในปี ค.ศ.1920 ได้พัฒนาวิธีเชื่อมนี้ให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น โดยให้ทั้งสแตนเป็นลวดอาร์กซึ่งให้ความร้อนสูง และใช้แก๊สฮีเลียมกับแก๊สอาร์กอนปกคลุมแนวเชื่อมจนถึงปี 1930 HENRY M. HOBART และ PHILLIP K. BEVERS จึงได้จดทะเบียนลิขสิทธิ์ขบวนการเชื่อมนี้เอาไว้

ขณะนั้นแก๊สฮีเลียมและอาร์กอนมีราคาสูง จึงไม่ค่อยมีผู้นิยมใช้ขบวนการเชื่อมดังกล่าวมากนักจนถึงช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 จึงได้พัฒนาการเชื่อม TIG กันอย่างจริงจัง โดยใช้เชื่อมอะลูมิเนียม แมกนีเซียม ซึ่งเป็นส่วนประกอบของเครื่องบิน นอกจากนั้นยังไม่สามารถเชื่อมโลหะผสมอื่น ๆ ที่มีความต้านทานต่อการกัดกร่อนและโลหะที่มีจุดหลอมตัวสูง ได้แก่ เหล็กกล้าไร้สนิม เป็นต้น

TIG ย่อมาจาก TUNGSTEN INERT GAS สมาคมการเชื่อมของอเมริกา (American welding society หรือ AWS.) เรียกกระบวนการเชื่อมนี้ว่า gas tungsten arc welding โดยใช้คำย่อว่า GTAW. ซึ่งก็คือวิธีการเชื่อมที่ใช้ลวด Tungsten เป็นตัวอาร์กและใช้แก๊สเฉื่อยเป็นเกราะปกคลุมแนวเชื่อมบางตำราอาจจะเรียกขบวนการนี้ว่า Heliarc หรือ Weliweld ซึ่งเป็นชื่อดั้งเดิมของขบวนการนี้ โดยใช้แก๊สฮีเลียมปกคลุมแนวเชื่อม และยังเป็นชื่อทางการค้าของบริษัทผู้ผลิตเครื่องเชื่อม TIG ในประเทศสหรัฐอเมริกา ด้วย

กรรมวิธีเชื่อม TIG เป็นกรรมวิธีการเชื่อมโลหะโดยใช้ชิ้นงานหลอมละลายด้วยความร้อนที่เกิดขึ้นจากการอาร์กระหว่างลวดทั้งสแตน (Non – consumable Electrode) กับชิ้นงานเชื่อม โดยมีแก๊สเฉื่อยปกคลุมบริเวณเชื่อมหรือบ่อหลอมละลายเพื่อไม่ให้บรรยากาศภายนอกเข้ามาทำปฏิกิริยากับบริเวณดังกล่าว ความร้อนที่ได้จากการอาร์กสูงประมาณ 1940 °C (35,000 ฟ) ในการเชื่อมนี้ลวดทั้งสแตนจะทำหน้าที่อาร์กเพื่อให้เกิดความร้อนเท่านั้น โดยจะไม่มีกรเติมลงในแนวเชื่อม ถ้าต้องการเติมเนื้อเชื่อมต้องเติมลวดเชื่อมลงไป

การเชื่อม TIG สามารถทำได้ทั้งระบบเชื่อมด้วยมือ (Manual) และระบบอัตโนมัติ (Automatic) ซึ่งแตกต่างกันดังนี้

ระบบเชื่อมด้วยมือเป็นระบบที่ต้องใช้ช่างเชื่อม (Welder) คล้ายกับการเชื่อมด้วยแก๊สออกซิเจน เชทิลีน โดยช่างเชื่อมจะใช้มือควบคุมหัวเชื่อมและการเติมลวดเชื่อม ความประณีตของงานเชื่อมขึ้นอยู่กับความชำนาญของช่างเชื่อมเป็นส่วนใหญ่ ส่วนระบบเชื่อมอัตโนมัติเป็นการเชื่อมด้วยอุปกรณ์อัตโนมัติ โดยอาศัยผู้ควบคุม (Operator) บังคับการทำงานของเครื่องเชื่อม ได้แก่ การปิด – เปิดสวิตช์เพื่อควบคุมการเริ่มต้นและการหยุด เครื่องเชื่อมแต่บางครั้งจะต้องเตรียมการเชื่อม เช่น ตั้งระยะอาร์ก,

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

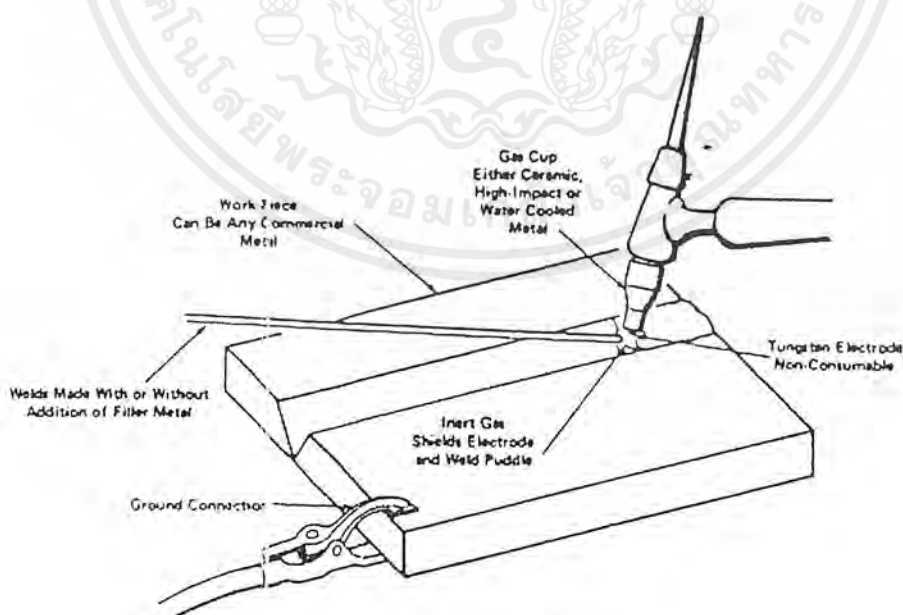
ตั้งความเร็วเชื่อมหรือตั้งโปรแกรมการทำงานของเครื่องเชื่อม โดยช่างเชื่อมจะใช้มือควบคุมหัวเชื่อม และการเติมลวดเชื่อม ความประณีตของงานเชื่อมขึ้นอยู่กับความชำนาญของช่างเชื่อมเป็นส่วนใหญ่

นอกจากนี้ยังพัฒนาวิธีเชื่อมใหม่ ๆ ขึ้น ได้แก่ การเชื่อมแบบต่อเนื่อง (Continuous Weld) การเชื่อมเป็นช่วง (Intermittent) หรือบางที่เรียกว่า “Skip weld” และการเชื่อมจุด (spot weld)

การเชื่อม TIG เป็นกรรมวิธีเชื่อมที่สามารถเชื่อมโลหะได้เกือบทุกชนิด ซึ่งรวมถึงโลหะผสม เช่น เหล็กกล้าคาร์บอน, เหล็กกล้าผสม, เหล็กกล้าไร้สนิม, โลหะทนความร้อน, อลูมิเนียมผสม, ทองแดงและทองแดงผสม เป็นต้น สำหรับตะกั่วและสังกะสีไม่ควรเชื่อม TIG เนื่องจากวัสดุทั้งสองมีจุดหลอมต่ำ ซึ่งเป็นอุณหภูมิที่แตกต่างกับอุณหภูมิของเปลวอาร์กมากและเนื้อวัสดุดังกล่าวหลอมละลายจะเปลี่ยนสภาพกลายเป็นไอ ส่วนโลหะที่มีจุดหลอมสูงสามารถเชื่อมด้วย TIG

ได้ดี แต่ถ้าโลหะดังกล่าวเคลือบไว้ด้วยตะกั่ว, สังกะสี, ดีบุก แคดเมียมหรืออะลูมิเนียมจะต้องใช้วิธีเชื่อมที่พิเศษ แนวเชื่อมของโลหะที่เคลือบจะมีคุณสมบัติเชิงกลต่ำ เนื่องจากเกิดการผสมของวัสดุดังกล่าวภายในแนวเชื่อม วิธีป้องกันควรกำจัดวัสดุเคลือบบนโลหะออกก่อนที่จะทำการเชื่อมและเมื่อเชื่อมเสร็จแล้วจึงซ่อมแซมใหม่

การเชื่อม TIG เป็นกรรมวิธีเชื่อมที่สามารถเชื่อมโลหะบางได้ดี คือมีความหนาตั้งแต่ 0.005 นิ้ว - 1/8 นิ้ว แต่ถ้าโลหะมีความหนามากกว่า 1/4 นิ้ว ควรเชื่อมด้วยขบวนการอื่นจะประหยัดกว่า เว้นแต่ว่างานนั้นต้องการคุณภาพสูงจึงเชื่อมด้วย TIG และในการเชื่อมอาจจะเชื่อมแบบซ้อนแนว (Multiple - pass) ก็ได้ ซึ่งงานที่ต้องการคุณภาพสูงได้แก่ งานอากาศยาน เป็นต้น สำหรับชิ้นงานที่มีรูปร่างซับซ้อนยังสามารถเชื่อมด้วย TIG อาจจะเป็นระบบเชื่อมด้วยมือหรืออัตโนมัติก็ได้

รูปที่ 4.1 ส่วนประกอบที่สำคัญของการเชื่อม TIG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อดี

1. ไม่ต้องใช้ฟลักซ์ ดังนั้นแนวเชื่อมที่ได้จึงไม่จำเป็นต้องเคาะสแลก ซึ่งเป็นการตัดปัญหาในเรื่องสแลกฝังในแนวเชื่อม เพราะสแลกที่ฝังอยู่ในแนวเชื่อมจะทำให้แนวเชื่อมไม่แข็งแรงและผุกร่อน ทั้งนี้โดยการใช้แก๊สเฉื่อยทำหน้าที่แทนฟลักซ์สำหรับปกคลุมแนวเชื่อม ไม่ให้ออกซิเจนและไนโตรเจนจากบรรยากาศมารวมตัวกับแนวเชื่อมหรือโลหะงานขณะหลอมละลาย

2. ส่วนผสมทางเคมีของแนวเชื่อมที่เกิดขึ้นจะมีส่วนผสมเหมือนกับลวดเชื่อม จะไม่มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นเนื่องจากแก๊สเฉื่อยที่ปกคลุมแนวเชื่อมจะไม่รวมตัวหรือทำปฏิกิริยากับโลหะ ดังนั้นแนวเชื่อมที่ได้จากกรรมวิธีเชื่อม TIG จึงแข็งแรง, ทนต่อการกัดกร่อนและเหนียวกว่าแนวเชื่อมที่ได้จากกรรมวิธีอื่น ๆ

3. สามารถเชื่อมได้ทุกท่าเชื่อม

4. สามารถมองเห็นแนวเชื่อมและบ่อหลอมละลายได้อย่างชัดเจน เนื่องจากการอาร์กที่เกิดขึ้นสะอาดไม่มีควันและสแลกปกคลุม

5. การเชื่อม TIG ให้ความร้อนสูงและเป็นบริเวณแคบจึงไม่ทำให้ความร้อนในงานเชื่อมแผ่กระจายกว้างเกินไป งานจึงมีโอกาสบิดตัวน้อย

6. ไม่มีเม็ดโลหะ (spatter) เกิดขึ้นที่บริเวณแนวเชื่อม เนื่องจากการเชื่อม TIG ไม่มีการส่งผ่านน้ำโลหะลวดเชื่อมข้ามบริเวณอาร์กสู่บ่อหลอมละลาย

7. สามารถเชื่อมต่อเหล็กเหนียวที่มีความหนาแตกต่างกันได้

8. สามารถควบคุมแนวเชื่อมได้ง่าย

เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้กับการเชื่อม TIG จะกำหนดตามลักษณะการใช้งาน และการออกแบบของบริษัทผู้ผลิต ซึ่งประกอบด้วยส่วนใหญ่ว่า ดังนี้

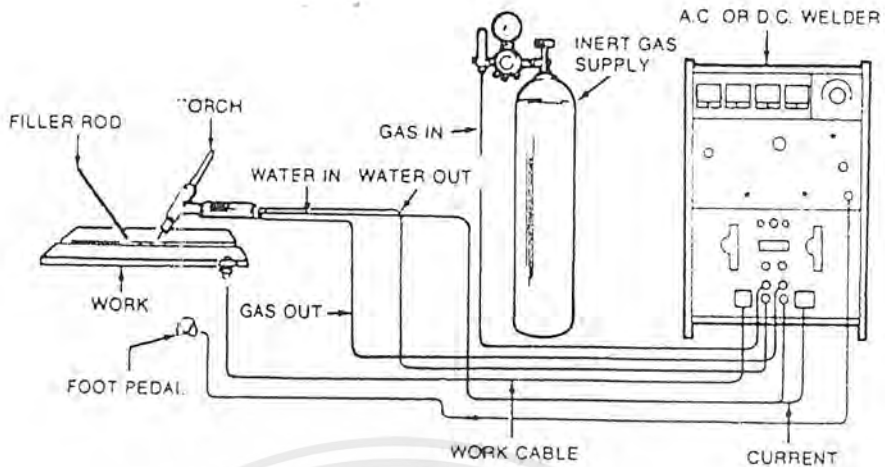
1. เครื่องเชื่อม (Power Source)

2. ระบบน้ำหล่อเย็น (Cooling System)

3. แก๊สปกคลุม (Shielding Gas)

4. หัวเชื่อมและอุปกรณ์ประกอบ (Welding Torch and Equipment)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.2 อุปกรณ์การเชื่อม TIG

1. เครื่องเชื่อม

เครื่องเชื่อม TIG มีอยู่หลายแบบ เช่น

1. Transformer – rectifier เป็นเครื่องเชื่อมที่จ่ายไฟกระแสตรง

2. Transformer เป็นเครื่องเชื่อมที่จ่ายไฟกระแสสลับ

3. Power- driver generators มีทั้งชนิดขับด้วยมอเตอร์ไฟฟ้า จะจ่ายเฉพาะไฟกระแสตรงเท่านั้น แต่ถ้าเป็นชนิดเครื่องยนต์ขับ จะจ่ายได้ทั้งไฟกระแสตรงและไฟกระแสสลับ สำหรับเครื่องเชื่อมชนิด Trans – former และ rectifier นั้น มีข้อดีหลายอย่าง เมื่อเปรียบเทียบกับชนิด Power-Driver generators คือลงทุนต่ำ, ไม่มีเสียงดัง, ค่าบำรุงรักษาและค่าใช้จ่ายในการเชื่อมต่ำ, ชิ้นส่วนของเครื่องไม่มีการเคลื่อนที่, ต้องการกำลังต่ำในขณะที่เดินเครื่อง (ไม่ทำการเชื่อม)

ข้อดีของเครื่องเชื่อมแบบเครื่องยนต์ขับ ซึ่งสามารถนำมาเชื่อมในสถานที่ที่ไม่มีไฟฟ้าใช้

เครื่องเชื่อม TIG มีหลายขนาดคือตั้งแต่ขนาดที่ผลิตไฟเชื่อมได้ 2-3 แอมป์จนถึงขนาดหลายร้อยแอมป์ มีทั้งชนิดไฟ AC และไฟ AC/DC ซึ่งสามารถใช้เชื่อมด้วยลวดเชื่อมหุ้มฟลักซ์ได้

3. แก๊สปกคลุม (Shielding Gas)

เป็นแก๊สที่ใช้สำหรับปกคลุมแนวเชื่อมและช่องหลอมละลายเพื่อไม่ให้อากาศโดยรอบเข้าไปทำปฏิกิริยาในขณะที่เชื่อม ซึ่งวิธีนี้ได้ใช้กันมานานแล้ว เช่นวิธีเชื่อมแบบออกซิอะเซทิลินได้รับความร้อนจากการเผาไหม้ของแก๊สอะเซทิลิน ซึ่งเป็นแก๊สเชื้อเพลิงกับออกซิเจนจากการเผาไหม้นี้จะเกิดแก๊สคาร์บอนไดออกไซด์, คาร์บอนมอนอกไซด์และไอน้ำ ซึ่งทำหน้าที่ปกคลุมแนวเชื่อมที่กำลังหลอมละลาย ในการเชื่อมด้วยลวดเชื่อมหุ้มฟลักซ์ แนวเชื่อมที่หลอมละลายและบริเวณอาร์กจะถูกปกคลุมด้วยแก๊สที่เกิดจากการเผาไหม้ของฟลักซ์เช่นกันและยังทำให้การอาร์กสม่ำเสมอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเชื่อม TIG นั้นไม่มีเปลวไฟและปลั๊กซ์ที่หุ้มลวดเชื่อมเกิดเป็นแก๊สปกคลุมบริเวณอาร์ก ดังนั้น จำเป็นต้องใช้แก๊สปกคลุมจากแหล่งภายนอก โดยทั่วไปแก๊สปกคลุมที่ใช้ในการเชื่อม TIG ได้แก่ อาร์กอนและฮีเลียม โดยอาจจ่ายจากท่อ หรือแบบ Manifold ที่ต่อไปยังจุดต่าง ๆ ภายในโรงงานก็ได้ แต่แก๊สที่ใช้นั้นจะต้องมีความบริสุทธิ์คือประมาณ 99.99% และไม่มี ความชื้นปะปนอยู่ บางครั้ง อาจจะใช้แก๊สชนิดอื่นผสมกับแก๊สอาร์กอนเพื่อผลในการเชื่อม

แก๊สปกคลุมที่กล่าวมาแล้วจะต้องเลือกใช้ให้เหมาะสมกับงานและขบวนการเชื่อม ดังนั้นจำเป็นต้องศึกษาคุณสมบัติและคุณลักษณะของแก๊สปกคลุมต่าง ๆ เสียก่อน

2. หัวเชื่อมและอุปกรณ์ประกอบ

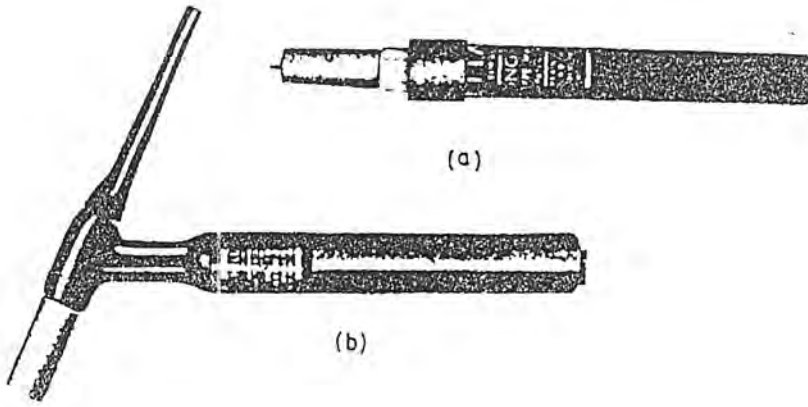
หัวเชื่อมสำหรับการเชื่อม TIG ควรจะมีความแข็งแรง, กะทัดรัด, เบาและหุ้มด้วยฉนวนที่ดี หน้าที่ของหัวเชื่อมที่สำคัญได้แก่

1. เป็นที่จับถือขณะเชื่อม
2. เป็นทางผ่านและบังคับแก๊สปกคลุมเพื่อให้ปกคลุมบริเวณอาร์ก
3. นำกระแสไฟเชื่อมสู่บริเวณอาร์ก
4. เป็นทางผ่านเพื่อให้ระบายความร้อนออกจากอุปกรณ์ที่อยู่ภายในหัวเชื่อม
5. เป็นตัวจับลวดทั้งสแตน

หัวเชื่อมจะประกอบด้วย สายเชื่อม, สายยางและข้อต่อสำหรับต่อหัวเชื่อมเข้ากับเครื่องเชื่อม, แก๊สปกคลุมและน้ำระบายความร้อน, สำหรับหัวเชื่อม TIG ชนิดที่ควบคุมการเชื่อมด้วยมือ โดยทั่วไปแบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

1. ชนิดระบายความร้อนด้วยอากาศ (Air – Cooled)
2. ชนิดระบายความร้อนด้วยน้ำ (Water Cooled)

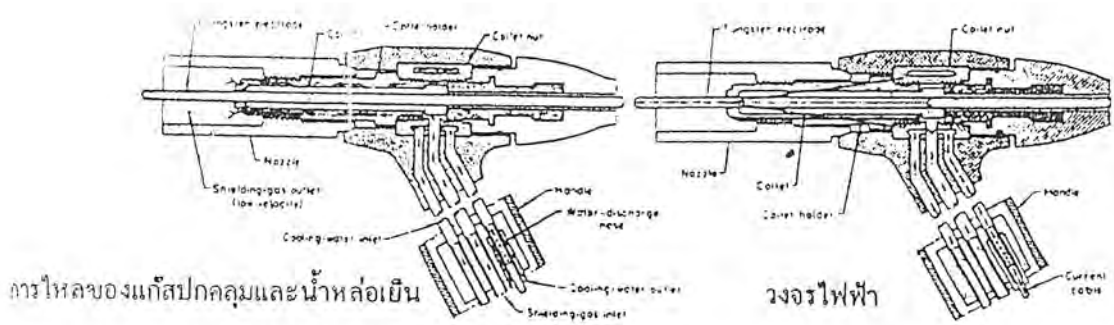
หัวเชื่อม TIG มีหลายขนาดตั้งแต่น้ำหนัก 3 ออนซ์จนถึงขนาด 1 ปอนด์ ทั้งขึ้นอยู่กับขนาดของกระแสเชื่อม, ลวดเชื่อม และ Nozzle ส่วนรูปร่างจะแตกต่างกันตามบริษัทผู้ผลิต แต่โดยทั่วไปแล้วจะมีทั้งแบบหัวเชื่อมเป็นมุมและหัวตรง โดยทั่วไปนิยมใช้หัวเฉียงซึ่งลวดเชื่อมจะเฉียงทำมุม 120 กับมือจับ อาจจะเป็นแบบระบายความร้อนด้วยน้ำหรืออากาศก็ได้ ส่วนแบบหัวตรงนั้นลวดเชื่อมจะอยู่ในแนวเดียวกับมือจับ และหัวเชื่อมบางอันจะมีสวิตซ์ไฟฟ้าเพื่อควบคุมการไหลของแก๊สปกคลุม โดยการบังคับด้วยมือ

รูปที่ 4.3 (a) หัวเชื่อมแบบตรง (b) หัวเชื่อมแบบมุม

หัวเชื่อมชนิด Air Cooled นั้นที่จริงแล้วระบายความร้อนด้วยแก๊สปกคลุม สำหรับอากาศที่ระบายความร้อนออกจะเป็นอากาศที่อยู่โดยรอบหัวเชื่อม ซึ่งจะระบายความร้อนออกได้น้อยมาก หัวเชื่อมชนิดนี้มีน้ำหนักเบา, ขนาดกะทัดรัด และราคาถูกกว่าแบบระบายความร้อนด้วยน้ำ ส่วนมากใช้กับกระแสเชื่อมไม่เกิน 150 แอมป์ ซึ่งใช้ในการเชื่อมโลหะบางและ Duty Cycle ต่ำ ลวดเชื่อมทั้งสแตนที่ใช้กับหัวเชื่อมแบบ Air Cooled จะมีความร้อนมากกว่าลวดที่ใช้กับหัวเชื่อมชนิด Water Cooled โดยเฉพาะถ้าใช้ลวดทั้งสแตนบริสุทธิ์แล้วจะทำให้อนุภาคของทั้งสแตนจากลวดเชื่อมเติมลงในบ่อหลอมละลายของแนวเชื่อมได้เมื่อเชื่อมด้วยกระแสสูง

หัวเชื่อมชนิด Water Cooled ออกแบบไว้สำหรับการเชื่อมแบบต่อเนื่องด้วยกระแสสูงซึ่งมีอยู่หลายขนาดของกระแสเชื่อม เช่น 200, 300, 500 แอมป์ เป็นต้น และหัวเชื่อมชนิด Water Cooled จะมีราคาสูงกว่าชนิด Air Cooled

รูปที่ 4.4 (a)แสดงทิศทางการไหลของแก๊สปกคลุมและน้ำหล่อเย็น, (B)วงจรไฟฟ้า

หัวเชื่อมชนิด Water Cooled มีสายต่ออยู่ 3 เส้น คือ

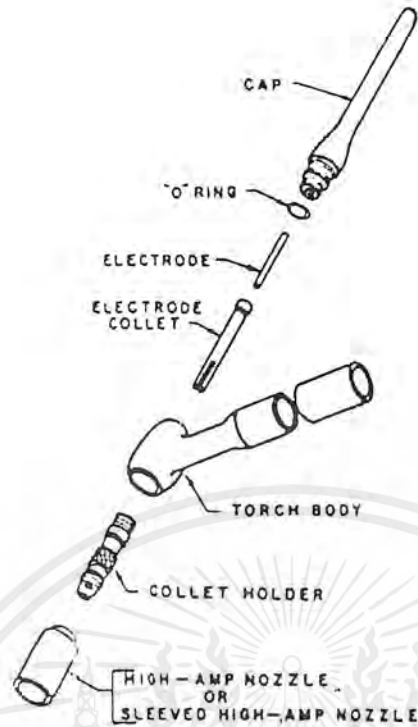
1. สายเชื่อม เป็นสายเคเบิลทองแดงที่หุ้มด้วยยาง และยังทำหน้าที่เป็นท่อน้ำทิ้งของน้ำระบายความร้อน สายเคเบิลทองแดงจะมีขนาดเล็กกว่าสายเชื่อมธรรมดาเมื่อใช้กระแสไฟฟ้าเท่ากัน เพราะสายเชื่อมชนิด Water Cooled มีน้ำสำหรับระบายความร้อนภายใน การใช้สายเชื่อมชนิดนี้ต้องระวังอย่าให้น้ำระบายความร้อนขาด เพราะหัวเชื่อมและสายเชื่อมจะร้อนเกินไปเป็นเหตุให้อุปกรณ์ดังกล่าวเสียหายได้ ภายในสายเชื่อมชนิด Water Cooled อาจจะมีติดตั้งฟิวส์ไว้สำหรับตัดวงจรเชื่อมเมื่อน้ำระบายความร้อน และต้องระวังการรั่วของน้ำหรือการกั้นตัวของน้ำภายในหัวเชื่อม เพราะจะทำให้เกิดไอน้ำพุ่งไปยังบ่อหลอมละลาย เป็นเหตุให้แนวเชื่อมเกิดรูพรุนได้
2. ทางเข้าของน้ำระบายความร้อน เป็นสายยางกลางที่ต่อออกจาก Solenoid Valve ของน้ำหล่อเย็น ไปยังหัวเชื่อม
3. ทางเข้าของแก๊สปกคลุม เป็นสายยางกลางที่ต่อจาก Solenoid Valve ของแก๊สปกคลุม ไปยังหัวเชื่อม

ส่วนประกอบของหัวเชื่อม TIG

ในการเตรียมหัวเชื่อมประการแรกจะต้องเข้าใจหลักการทำงานและวิธีเลือกใช้ส่วนประกอบของหัวเชื่อมได้ถูกต้อง ส่วนประกอบของหัวเชื่อม TIG มีดังนี้

1. ตัวทอร์ช (Torch Body) เป็นส่วนลำตัวของหัวเชื่อม ภายในทำด้วยทองแดงผสมพร้อมทั้งเป็นทางเดินของแก๊สปกคลุม, น้ำระบายความร้อนและกระแสเชื่อม ซึ่งหุ้มด้วยวัสดุที่เป็นฉนวนกันความร้อนและกระแสไฟเชื่อมอย่างดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.5 แสดงส่วนประกอบภายในหัวเชื่อม TIG

2. ฝาครอบ (Cap) เป็นส่วนปลายสุดของหัวเชื่อม มีหน้าที่ป้องกันไม่ให้แก๊สไหลออกและยังเป็นตัวป้องกันไม่ให้อากาศไหลเข้าไปปนกับแก๊สภายในหัวเชื่อม Cap มีหลายขนาด กำหนดตามความยาวของลวดทังสเตน เช่น ขนาด 2 นิ้ว, 3 นิ้ว และ 7 นิ้ว เป็นต้น

3. วงแหวนยาง (Q Ring) เป็นวงแหวนยางกลมที่ประกอบอยู่ที่โคนเกลียวของ Cap สำหรับป้องกันการรั่วของแก๊ส

4. Collet หรือ electrode Collet เป็นตัวจับลวดเชื่อม ซึ่งกำหนดขนาดตามขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางกลางของลวดทังสเตน โดยทั่วไปทำด้วยทองแดงผสมที่เป็นตัวนำความร้อนและไฟฟ้าที่ดี แต่ก็มี collet ที่ทำจากนิกเกิลโครเมียมผสม (80-20) ผิวภายในของ collet จะต้องเรียบสม่ำเสมอ ก่อนที่จะนำ collet ไปใช้งานควรตรวจสอบครีป (burr) ที่อาจเกิดขึ้นกับ collet เสียก่อน เนื่องจาก collet ที่มีครีปอยู่จะทำให้กระแสไฟเชื่อมไหลไม่สะดวก

5. Nozzle ที่ใช้ในการเชื่อม TIG มีอยู่หลายชนิดได้แก่ ชนิดกระเบื้อง (เซรามิก), โลหะ, แก้ว (Fused quartz) และชนิด Dual - Shield Nozzle, Nozzle ชนิดที่ทำด้วย ceramic เป็นแบบที่นิยมใช้กันและราคาถูก แต่สำหรับ Nozzl โลหะที่ระบายความร้อนด้วยน้ำจะมีอายุการใช้งานนานกว่าแบบเซรามิก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Nozzle ชนิดเซรามิก เมื่อใช้งานติดต่อกันเป็นเวลานานจะเปราะ ดังนั้นจะต้องเปลี่ยน Nozzle ใหม่ เมื่อ Nozzle ที่ใช้มีขอบขรุขระและไม่เรียบ ซึ่งจะเป็นเหตุให้การไหลของแก๊สออกมาปกคลุมแนวเชื่อมไม่สม่ำเสมอและ Nozzle ชนิดนี้ใช้กับกระแสเชื่อมที่ต่ำกว่า 275 แอมป์

Nozzle โลหะชนิดที่เป็นปลอกสวม (Sleeve – Type) ใช้ได้กับกระแสไฟเชื่อมขนาดต่ำกว่า ชนิดเซรามิก การใช้ Nozzle โลหะชนิดนี้จะต้องใช้ด้วยความระมัดระวังและถูกวิธี เพราะมีโอกาสสูญเสียได้มากกว่า Nozzle โลหะชนิดระบายความร้อนด้วยน้ำ

Nozzle โลหะชนิดระบายความร้อนด้วยน้ำใช้ได้กับกระแสเชื่อมสูงสุด 500 แอมป์ สำหรับการเชื่อมด้วยมือ (ระบบอัตโนมัติจะสามารถใช้ได้กับกระแสเชื่อมเกินกว่า 500 แอมป์)

Nozzle ชนิดที่ทำด้วยแก้ว (Fused – Quartz) สามารถมองเห็นบริเวณอาร์กได้อย่างชัดเจนเนื่องจาก Nozzle โสและเกิดแสงสว่างขึ้นจากลวดเชื่อม แต่เมื่อใช้ไปนาน ๆ Nozzle จะขุ่นมัว เนื่องจากไอระเหยของโลหะที่เชื่อมเกาะที่ Nozzle

Dual – Shield Nozzle มีทางแก๊สออก ๒ ทางคือ บริเวณกลางโดยรอบลวดเชื่อมจะถูกคลุมด้วยแก๊สอาร์กอนหรือฮีเลียมจำนวนเล็กน้อยและปกคลุมบ่อหลอมละลายโดยตรง สำหรับบริเวณวงแหวนรอบนอกภายใน Nozzle จะปกคลุมด้วยแก๊สไนโตรเจนหรือคาร์บอนไดออกไซด์ ซึ่งทำหน้าที่เป็นเกราะปกคลุมแก๊สเฉื่อยไว้ตรงกลาง

ขนาดของ Nozzle โดยทั่วไปแล้วการกำหนดขนาดของ Nozzle จะยึดถือเส้นผ่าศูนย์กลางของรูเป็นหลักและกำหนดเป็นเบอร์ 4, ๕, 6, และ 7 แล้วถ้าหารด้วย 16 จะได้ขนาดรูภายในของ Nozzle

ตัวอย่าง เบอร์ 6 หาร 16 จะได้ 6/16 นิ้ว หรือ 3/8 นิ้ว

ดังนั้น ขนาดรูภายในของ Nozzle = 3/8 นิ้ว

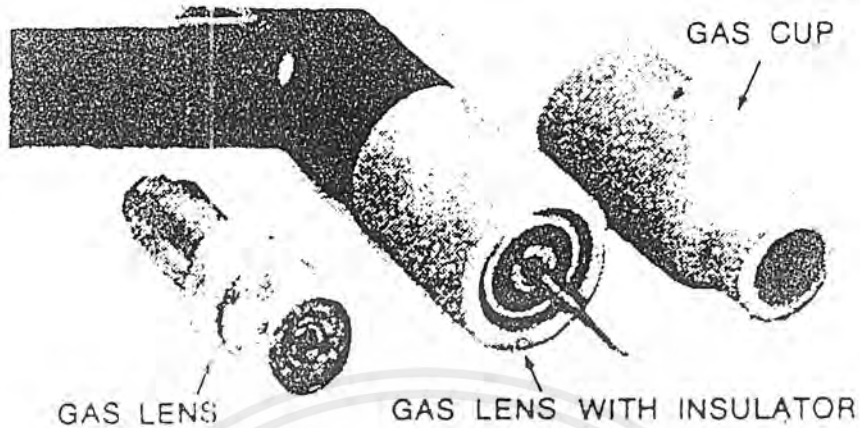
การเลือกขนาดของ Nozzle มีหลักง่าย ๆ คือให้เลือกขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของรูภายใน Nozzle = 4-6 เท่าของเส้นผ่าศูนย์กลางของลวดเชื่อม ระวังอย่าใช้ขนาด Nozzle เล็กเกินไปเพราะจะทำให้ Nozzle ร้อนจัดและมีอายุการใช้งานสั้นลง ถ้าเลือกใช้ Nozzle ใหญ่เกินไปต้องใช้แก๊สปกคลุมมากขึ้น

Gas Lens เป็นอุปกรณ์ทำให้เกิดแก๊สหมุนเวียนขึ้นที่ปลาย Nozzle โดยสวมติดอยู่ภายใน Nozzle ซึ่งเป็นผลดีทำให้สามารถเชื่อมได้เมื่อ Nozzle ห่างจากชิ้นงานได้ถึง 1 นิ้ว จึงทำให้ช่างเชื่อมสามารถมองเห็นบ่อหลอมละลายได้อย่างชัดเจนในขณะที่เชื่อมและยังเหมาะกับการเชื่อมภายในซอกมุมได้ดี

7. ลวดทังสเตน (Tungsten Electrode)

ลวดเชื่อมที่ใช้ในการเชื่อม TIG จะแตกต่างจากลวดเชื่อมอื่น ๆ เนื่องจากลวดเชื่อมทังสเตน ซึ่งทำหน้าที่สำหรับการอาร์กเท่านั้น ไม่ได้เป็นลวดสำหรับเติมแนวเชื่อม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.6 Gas Lens พร้อมอุปกรณ์ประกอบ

ทั้งสแตนมีจุดหลอมเหลวสูง ประมาณ 6170 ฟ (3410 ซ) จึงนิยมใช้ทำลวดเชื่อมชนิดไม่สั่นเปลืองซึ่งมีความบริสุทธิ์ประมาณ 99.5% ส่วนทั้งสแตนผสมนั้นจะประกอบด้วยธาตุผสมต่าง ๆ (thoria หรือ zirconia) และมีราคาสูงกว่าทั้งสแตนบริสุทธิ์ สำหรับส่วนผสมทางเคมีของลวดเชื่อมทั้งสแตนแต่ละชนิด กำหนดตามมาตรฐานของสมาคมช่างเชื่อมอเมริกัน (AWS.A5 12-69)

AWS.Classification	Tungsten%min	Thoria%	Zirconia%	Other%mor
EWP...	99.5	-	0.5
EWTh - 1	98.5	0.8 - 1.2	-	0.5
EWTh - 2	97.5	1.7 - 2.2	-	0.5
EWTh - 3	98.95	0.35 - 0.55	-	0.5
EWZr	99.2	0.15 - 0.40	0.5

ลักษณะของผิวลวดเชื่อมทั้งสแตน

ผิวของลวดเชื่อมต้องปราศจากสิ่งสกปรก ไม่มีตะเข็บรอยขีดข่วน ,รอยแตก โพรงหดตัวและสารมลทินฝังใน สำหรับลวดเชื่อมที่มีจุดบกพร่องดังกล่าวนี้ไม่ควรนำมาใช้งาน เพราะจะทำให้แนวเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เชื่อมมีคุณภาพไม่ดีพอ การเกิดความไม่สมบูรณ์ขึ้นภายในโครงสร้างของลวดเชื่อม ทำให้ลดความหนาแน่นของกระแสลงไป ถ้าผิวของลวดเชื่อมไม่สม่ำเสมอจะเป็นเหตุให้เปลวอาร์กย้อนกลับเข้ามาที่ปลายลวดและควบคุมการอาร์กยาก ผิวของลวดเชื่อมแบ่งออกเป็น ๒ ลักษณะ คือ

1. ผิวเจียรระไน (Ground Fomosh)
2. ผิวล้างด้วยน้ำยาเคมี (Chemically cleaned Finish)

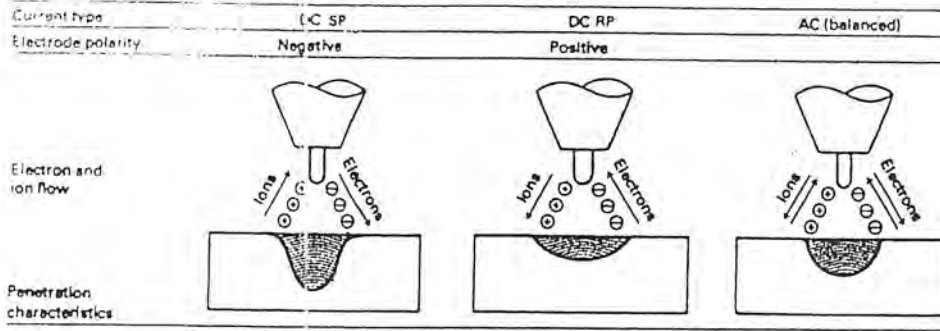
ลวดเชื่อมชนิดผิวเจียรระไน เป็นลวดทั้งสแตนที่มีผิวเรียบเป็นมัน โดยการเจียรระไนให้ได้ตามมาตรฐาน มีราคาสูงกว่าลวดชนิดผิวล้างด้วยน้ำยาเคมี ซึ่งลวดชนิดนี้จะให้ผลดีหลายประการ คืออาร์กที่ได้คงที่และสม่ำเสมอความเรียบของผิวลวดจะช่วยให้มีหน้าสัมผัสระหว่างลวดเชื่อมกับ collet มีมาก ทำให้กระแสเชื่อมไหลผ่านได้สะดวกกว่าลวดเชื่อมชนิดผิวล้างด้วยน้ำยาเคมี

ลวดทั้งสแตนผลิตจากกรรมวิธีการดึงขึ้นรูป (Drawing) โดยใช้กราไฟต์เป็นวัสดุหล่อลื่น ดังนั้นลวดที่ผลิตออกมาจะมีผงกราไฟต์เคลือบอยู่บาง ๆ ซึ่งจะมองเห็นเป็นสีดำหรือน้ำเงินดำ ผลกราไฟต์ที่ติดอยู่บนผิวของลวดเชื่อมจะไม่มีผลต่อการอาร์กหรือคุณภาพของแนวเชื่อม สำหรับจุดต่างที่เกิดขึ้นบนผิวของลวดทั้งสแตนนั้น อาจเนื่องจากออกไซด์หรือสารมลทิน ซึ่งจะทำให้เกิดความสกปรกกับแนวเชื่อมและทำให้ลวดเชื่อมสึกหรือเร็ว

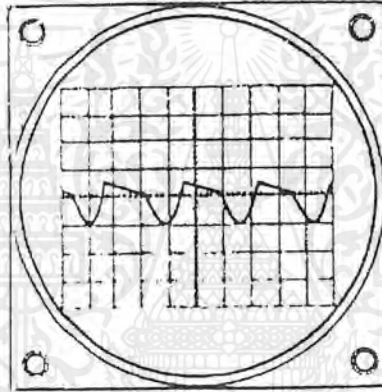
ความถี่สูง (High Frequency)

จากการทดลอง แสดงให้เห็นว่าการอาร์กจะเกิดได้ง่ายและแน่นอนจะต้องใช้แรงดันไฟฟ้ามากกว่า 70 – 80 Volts ด้วยเหตุนี้จึงจำเป็นต้องมีเครื่องผลิตความถี่สูง ซึ่งสามารถผลิตแรงดันได้หลายพันโวลต์ด้วยขนาดกระแสเป็นมิลลิแอมแปร์ เท่านั้น รวมเข้าไว้ในวงจรของขดลวดทุติยภูมิในเครื่องเชื่อมด้วยเพื่อเป็นตัวผลิตแรงดันสูงขดเคเบิลในการทำให้ครึ่งไซเกิลบวกที่ขาดหายไปบางส่วน และยังแรงพอที่จะไปขจัดออกไซด์ออกไปได้อีกด้วย ปกติแล้วมักจะเข้าใจกันว่าความถี่สูงจะทำหน้าที่ให้เกิดปฏิกิริยาทำความสะอาด (cleaning Action) แต่ที่จริงแล้วความถี่สูงเป็นเพียงตัวทำหน้าที่ช่วยจุดเปลวอาร์กให้เกิดขึ้น โดยเฉพาะในครึ่งไซเกิลบวกและเป็นผลทำให้เกิดการอาร์กที่สม่ำเสมอ และทำให้การขจัดออกไซด์เป็นไปอย่างได้ผลเท่านั้น

ความถี่สูงจะทำหน้าที่เริ่มต้นอาร์กในตอนแรกโดยที่ปลายอิเล็กโทรดไม่ได้สัมผัสอยู่กับชิ้นงาน ซึ่งจำเป็นมากสำหรับการเชื่อมอลูมิเนียมและแมกนีเซียม ซึ่งเป็นโลหะที่มีความไวสูงต่อสารที่ไม่บริสุทธิ์อื่น ๆ

รูปที่ 4.7 คุณลักษณะของกระแสเชื่อม TIG แต่ละชนิด

รูปที่ 4.8 unbalanced AC Sine Wave

นอกจากนี้ความถี่สูงได้ถูกนำมาใช้กับการเชื่อมเหล็ก สเตนเลส,ทองเหลือง และอื่น ๆ อีกด้วย เมื่อใช้กระแสไฟตรงเชื่อม โดยความถี่สูงจะทำหน้าที่เริ่มต้นอาร์กในตอนแรก และจะถูกตัดออกไปโดยอัตโนมัติเมื่อการอาร์กดำเนินไปได้แล้ว

จุดประสงค์อีกประการหนึ่งของการที่ต้องมีความถี่สูงคือ การทำให้เกิดสปกคลุมแตกตัวเป็นไอออน ซึ่งจะทำให้เกิดการไหลของกระแสเพิ่มมากขึ้น คำว่าการแตกตัวเป็นไอออน (Ionization) หมายถึงอะตอมของแก๊สที่ต้องสูญเสียอิเล็กตรอนไปหนึ่งตัวหรือมากกว่านั้น แล้วอะตอมนั้นยังคงสภาพเป็นไอออนบวก ในขณะที่เชื่อมเมื่อขึ้นงานเป็นขั้วลบ แก๊สไอออนซึ่งมีประจุเป็นบวกก็จะวิ่งเข้าชนชิ้นงานด้วยเครื่องที่มากพอที่จะตีออกไซด์บนผิวงาน (อะลูมิเนียม) ให้แตกหลุดออกไปได้จึงพอจะสรุปได้ว่าความถี่สูงจะทำหน้าที่สำคัญ 3 ประการ คือ

1. ทำหน้าที่เริ่มต้นอาร์กโดยที่ลวดทั้งสเตน ไม่ต้องสัมผัสชิ้นงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ช่วยทำให้การอาร์กคงที่โดยการช่วยจุดกระแสไฟในช่วงไซเคิลบวกของการเชื่อมด้วยกระแสไฟสลับ

3. การแตกตัวเป็นไอออน ช่วยในการเริ่มต้นและส่งเสริมให้เกิดปฏิกิริยาทำความสะอาดขึ้น

เครื่องผลิตความถี่สูงนี้จะประกอบไปด้วยส่วนต่าง ๆ หลายส่วน เช่น หม้อแปลงไฟสูง คอนเดนเซอร์ ชุดสปาร์กเพื่อสร้างความถี่ รีโอสตาทและคัปปลิงคอยล์ ซึ่งทำหน้าที่เหนี่ยวนำความถี่สูงเข้าไปในวงจรเชื่อม เครื่องผลิตความถี่สูงนี้บางครั้งจะออกแบบรวมไว้กับเครื่องเชื่อม บางครั้งก็แยกกัน ส่วนมากเครื่องเชื่อมที่ออกแบบสำหรับการเชื่อม TIG โดยเฉพาะมักจะมีเครื่องผลิตความถี่สูงในตัว ถ้าเป็นเครื่องที่ออกแบบให้แยกกันจะสามารถนำเครื่องผลิตความถี่สูงมาต่อเข้ากับวงจรเชื่อมได้เลย

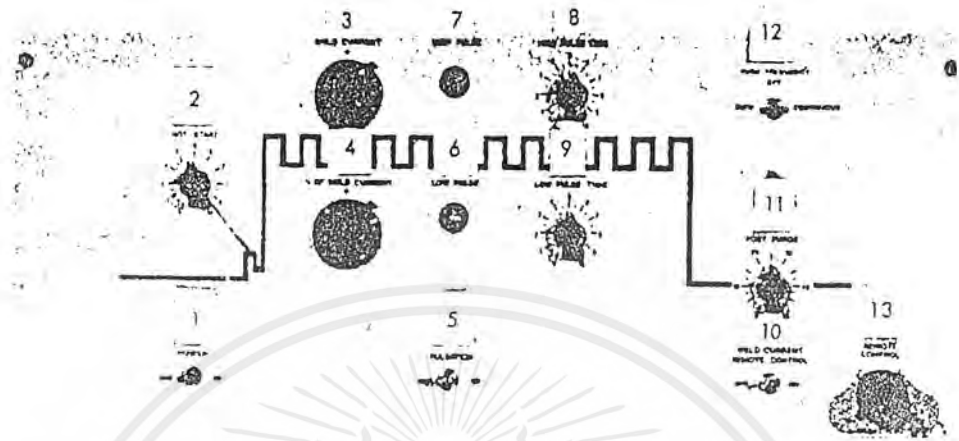
การเชื่อมด้วยกระแสเป็นช่วง (Pulsed Current Welding)

Pulsed current welding เป็นการเชื่อม TIG ที่ค่อนข้างใหญ่และมีผู้ผลิตเครื่องเชื่อมชนิดนี้เพียงไม่กี่ราย หน้าปัดเครื่องเชื่อมประกอบด้วยตัวควบคุมต่าง ๆ ดังนี้

1. Off – On เป็นสวิตช์ปิด – เปิด เครื่องเชื่อม
2. Hot –Start เป็นปุ่มควบคุมการเริ่มต้นอาร์ก (ดูรายละเอียดในหัวข้ออุปกรณ์ควบคุมการทำงานของเครื่องเชื่อม)
3. Weld current เป็นปุ่มตั้งกระแสเชื่อมสำหรับกระแสเชื่อมปกติ หรือกระแสช่วงสูงของ Pulsed
4. Percent of weld current เป็นปุ่มตั้งกระแสเชื่อมต่ำสุดของกระแส Pulsed
5. Pulsation off – on switch เป็นสวิตช์สำหรับเลือกระบบการทำงานของเครื่อง เช่น โยกสวิตช์ไปที่ “ON” เครื่องเชื่อมจะจ่ายกระแสออกมาเป็นระบบ Pulse แต่ถ้าโยกสวิตช์ไปที่ “OFF” เครื่องเชื่อมจะทำงานเป็นระบบ TIG ธรรมดา
6. Low Pulse เป็นไฟแสดงในช่วงเวลาที่เครื่องเชื่อมจ่ายกระแสเชื่อมช่วงต่ำ (Low Time Preiod)
7. High Pulse เป็นไฟแสดงในช่วงเวลาที่เครื่องเชื่อมจ่ายกระแสเชื่อมช่วงสูง
8. High Pulse time เป็นปุ่มตั้งช่วงเวลาที่เครื่องจ่ายกระแสไฟระดับสูง
9. Low Pulse time เป็นปุ่ม ตั้งช่วงเวลาที่เครื่องเชื่อมจ่ายกระแสไฟระดับต่ำ
10. Weld current Remote control เมื่อโยกสวิตช์นี้ไปที่ตำแหน่ง “ON” จะสามารถควบคุมการทำงานด้วย Remote control
11. Post Flow control เป็นปุ่มตั้งเวลาให้แก๊สปกคลุมไหลปกคลุมบริเวณอาร์กและลวดทิ้งสแตน ภายหลังจากหยุดอาร์ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

12. High Frequency (Auto, off, continuous) เป็นสวิตช์ควบคุมการทำงานของความถี่สูงโดยการโยกสวิตช์ไปที่ตำแหน่งที่ต้องการ

รูปที่ 4.9 แสดง หน้าปัดควบคุมการทำงานของเครื่องเชื่อม Pulsed

Auto หมายถึง ความถี่สูงจะเริ่มอาร์กและเมื่ออาร์กแล้วความถี่สูงจะถูกตัดออกไปโดยอัตโนมัติ ซึ่งจะใช้เมื่อเชื่อมด้วยกระแสตรง

OFF หมายถึง ตำแหน่งที่ไม่ต้องการใช้ความถี่สูง โดยมากใช้เมื่อเชื่อมด้วยลวดเชื่อมหุ้มฟลักซ์

Continuous หมายถึง ตำแหน่งที่ความถี่สูงทำงานอย่างต่อเนื่องในขณะที่เชื่อม

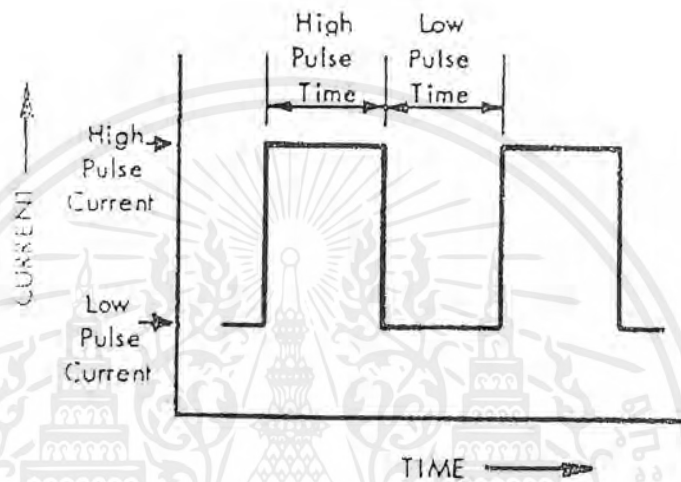
13. Remote control เป็นรูสำหรับเสียบปลั๊กสายต่อของ Remote control

หลักการทำงานของกระแส Pulsed

การทำงานของเครื่องเชื่อม TIG จะให้กระแสที่ใช้ในการอาร์กออกมาคงที่ขยเว้นเมื่อมีการใช้ rheostat หรือเท้าเหยียบควบคุม หากเหตุผลดังกล่าวจะต้องใช้กระแสเชื่อมมากเมื่อต้องการการซึมลึกมาก และใช้กระแสน้อยเมื่อต้องการบ่อหลอมละลายเล็ก ซึ่งกระแส Pulsed จะให้กระแสที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ในสองระดับ คือ ระดับสูง (High Pulsed current) กับระดับต่ำ (Low Pulsed current) รูปที่ 4.10

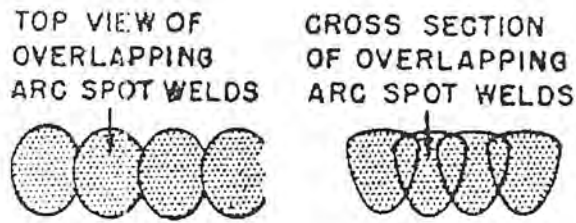
ช่วง High Pulsed current เป็นช่วงที่เกิดความร้อนสูงและมีการหลอมละลาย ส่วนช่วง Low Pulsed current เป็นช่วงที่เกิดการเย็นตัวและโลหะแนวเชื่อมจะแข็งตัว จึงเปรียบเสมือนการเหยียบสวิตช์ที่เท้าของ Remote control ลง เป็นการเพิ่มกระแสและเมื่อยกเท้าขึ้นจะเป็นการลดกระแส วิธีดังกล่าวนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กล่าวนี้ไม่สามารถกระทำได้คงที่ ดังนั้นจึงได้พัฒนาระบบ Pulse ที่มีสวิตซ์อัตโนมัติสำหรับเปลี่ยนแปลงค่าของกระแสที่สามารถควบคุมเวลาของกระแสแต่ละช่วงได้ แนวเชื่อมแบบ Pulse จะมีลักษณะเหมือนกับการเชื่อมเป็นจุดที่วางเกยทับกัน จุดเชื่อมแต่ละจุดเกิดจากช่วงที่กระแสที่สูงขึ้นซึ่งจุดเชื่อมนี้จะเกิดความร้อนและการซึมลึก และเมื่อกระแสลดระดับต่ำแนวเชื่อมจะเย็นตัวและแข็งตัว ซึ่งการเชื่อมจะเกิดขึ้นสลับกันไปตามความยาวแนวเชื่อม (รูปที่ 4.11)

รูปที่ 4.10 แสดงกระแสเชื่อมกับเวลาของระบบ Pulse

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.11 แสดงลักษณะแนวเชื่อมแบบ Pulse

การเชื่อมด้วยระบบ Pulse จะต้องเข้าใจองค์ประกอบ 4 ประการ ดังนี้

1. “High Pulse current” หรือ “Pulse current” คือช่วงของกระแสที่สูงสุดซึ่งเป็นช่วงที่ทำให้ความร้อนจากการอาร์กสูงสุด
2. “Low Pulse current” หรือ “Background current” คือช่วงของกระแสที่ต่ำสุดและเป็นช่วงที่ให้ความร้อนต่ำสุด
3. “High Pulse time” เป็นระยะเวลาที่เครื่องเชื่อมจ่ายกระแสช่วงสูงสุด “High current Pulse”
4. “Low Pulse time” เป็นระยะเวลาที่เครื่องเชื่อมจ่ายกระแสช่วงต่ำสุด “Low current Pulse”

การปรับกระแสและเวลาสำหรับเชื่อม Pulse

การปรับ High Pulse current จะใช้สูงกว่ากระแสปกติเพียงเล็กน้อยเมื่อเชื่อมงานที่เหมือนกัน สำหรับ Low Pulse current ปกติจะปรับให้ต่ำกว่า High Pulse current คือประมาณ 25% ของ High Pulse current โดยให้อาร์กยังคงอยู่

ตัวอย่าง ถ้าปรับ High Pulse current 200 Amps. และปรับ Low Pulse current ที่ 25% ซึ่งจะได้กระแสช่วงต่ำสุด 50 Amps.

การปรับช่วงของ Pulse นั้นมีความสำคัญมาก โดยจะต้องปรับที่ High Pulse time และต้องพิจารณาถึงบ่อหลอมละลายและการซึมลึกด้วย ถ้างานหนาให้ตั้งเวลาบวก ส่วน Low Pulse time ตั้งให้เพียงพอแก่บ่อหลอมละลายจะเย็นตัวและโดยปกติจะตั้งให้ต่ำกว่าช่วงเวลา High Pulse time การตั้งค่าต่าง ๆ นั้นต้องคำนึงถึงบ่อหลอมละลาย, การซึมลึก ชนิดของวัสดุงาน, ตำแหน่งการเชื่อมและลักษณะของรอยต่อ เช่น ถ้าบ่อหลอมละลายของงานเชื่อมโตเกินไปหรือซึมลึกเกินไปควรลด High Pulse current ลง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

การทดสอบการทำงาน

5.1 การตรวจวัดรูปสัญญาณที่จุดต่างๆ ในวงจร

ในขณะที่ทำการทดสอบใช้งานเครื่องเชื่อม โดยการใช้เชื่อมจริงนั้นสามารถวัดรูปสัญญาณที่จุดต่างๆ ของวงจรได้ดังนี้

5.1.1. รูปสัญญาณที่วัดจากขา 10 ของไอซี SG3526 มีลักษณะเป็นคลื่นเอียง (Ramp Wave) ส่วนคาบเวลาที่ได้นั้นจะเป็นฐานเวลาให้กับวงจรสวิตซ์ ส่วนช่วงเวลาในจังหวะขาของรูปสัญญาณจะเป็นตัวบอกค่าเวลาหรือให้อุปกรณ์สวิตซ์หยุดนำกระแส (Dead Time)

รูปที่ 5.1 รูปแสดงสัญญาณฟันเลื่อยซึ่งเป็นฐานเวลาในการสร้างพัลส์

5.1.2. รูปสัญญาณที่วัดจากขา 13 และ 16 ของไอซี SG3526 ซึ่งเป็นสัญญาณเอาต์พุตพัลส์ที่จะส่งไปควบคุมการสวิตซ์ของอุปกรณ์เพาเวอร์สวิตซ์ โดยผ่านวงจรขับ

รูปที่ 5.2 รูปแสดงสัญญาณพัลส์ที่เอาต์พุต A และ B ของไอซี SG3526

5.1.3. รูปสัญญาณพัลส์จากวงจรขับที่ส่งผ่านหม้อแปลงเพื่อแยกระบบควบคุมกับระบบกำลังมายังขาเกิดของเพาเวอร์มอสเฟต

รูปที่ 5.3 รูปแสดงสัญญาณพัลส์ที่ขาเกิดของเพาเวอร์มอสเฟต

5.1.4. รูปสัญญาณที่วัดจากการสวิตซ์ของเพาเวอร์มอสเฟตในวงจรคอนเวอร์เตอร์

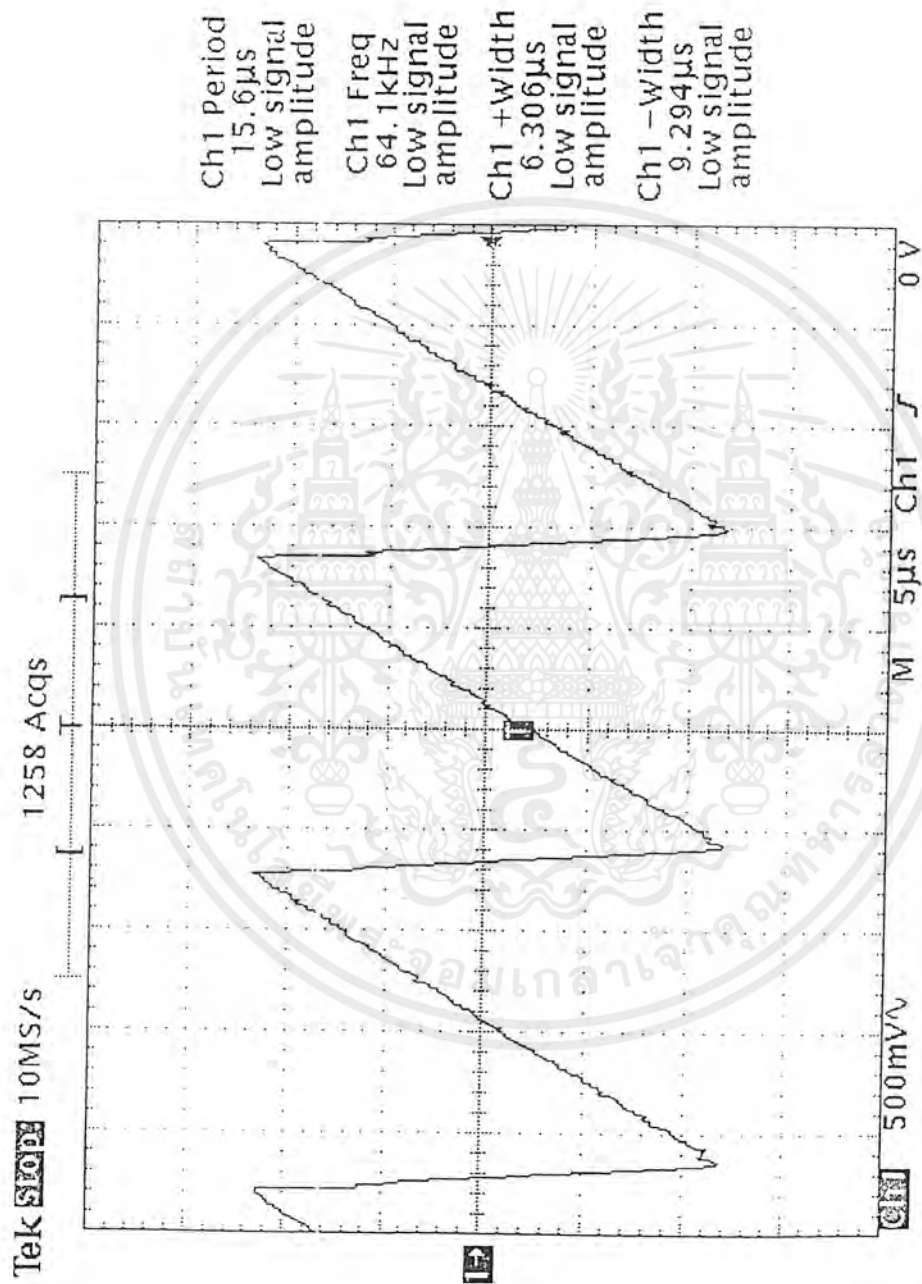
รูปที่ 5.4 รูปแสดงสัญญาณการสวิตซ์ของเพาเวอร์มอสเฟตในสถานะที่เครื่องเชื่อมทำงาน

5.2. การทดสอบความสัมพันธ์ของค่าความต้านทานภาระต่อค่ากระแสเอาต์พุต

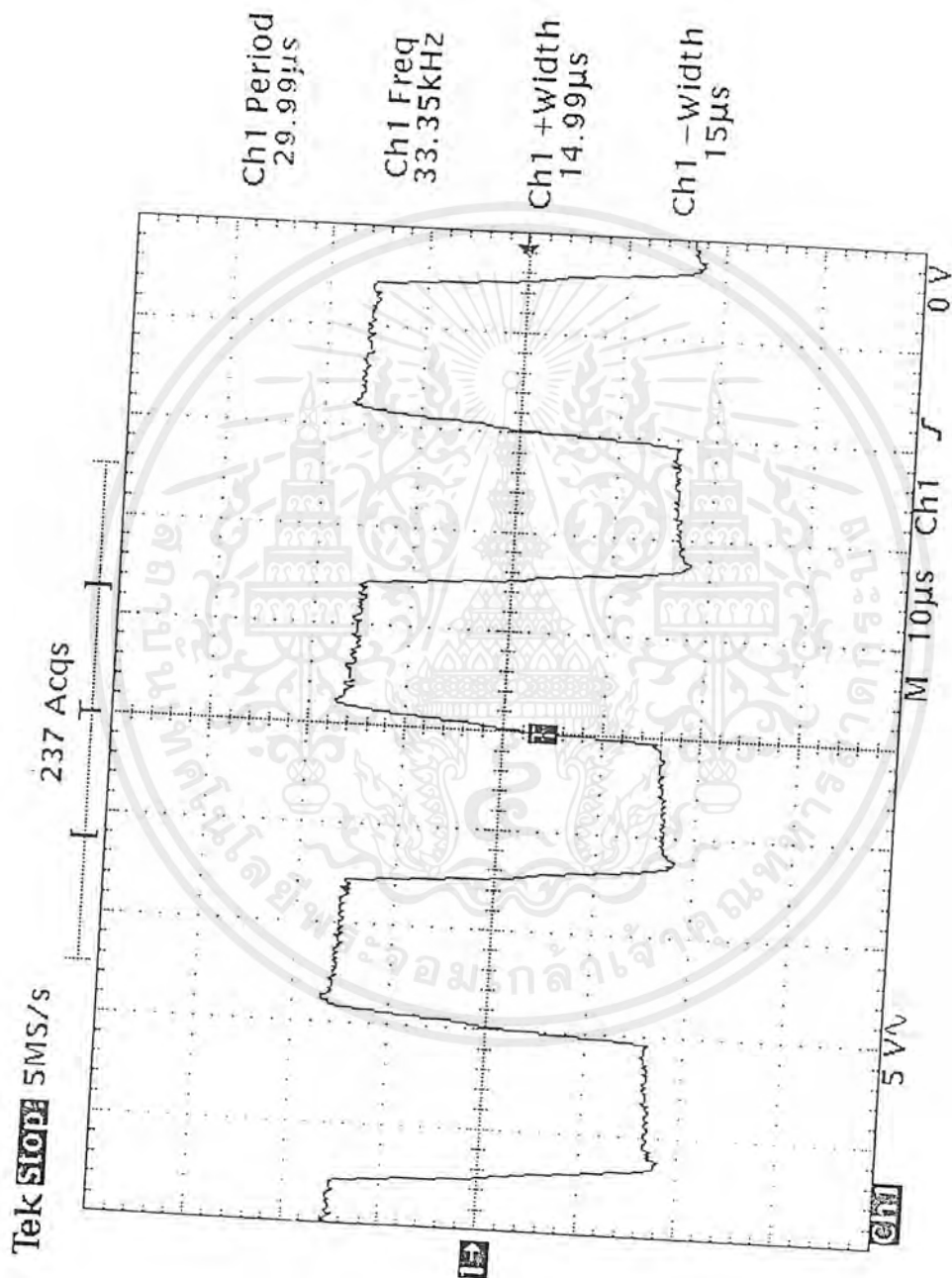
การทดสอบความสัมพันธ์ของค่าความต้านทานภาระต่อค่ากระแสเอาต์พุต ทำโดยการต่อความต้านทานภาระค่าคงที่ ที่มีขนาดต่างๆ กัน แล้วทำการเปรียบเทียบกับค่ากระแสและค่าแรงดันเอาต์พุตที่ได้ จากการทดลองสามารถเขียนตารางได้ดังนี้

Load R (Ω)	Output Voltage (V)	Output Current (A)
50	50	1
40	48	1.2
30	46	1.53
25	43	1.72
15	42	2.8
9.5	40.8	4.29

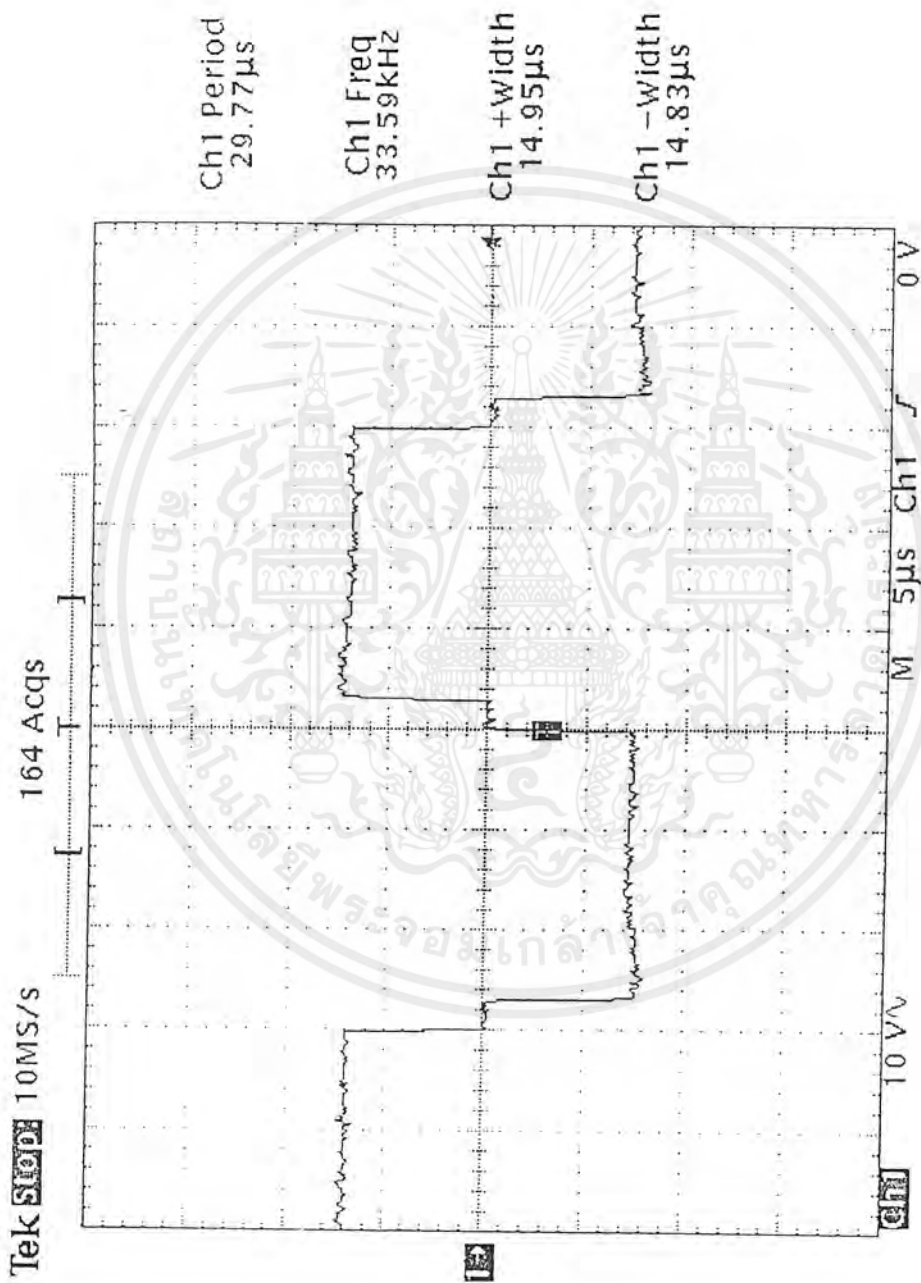
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

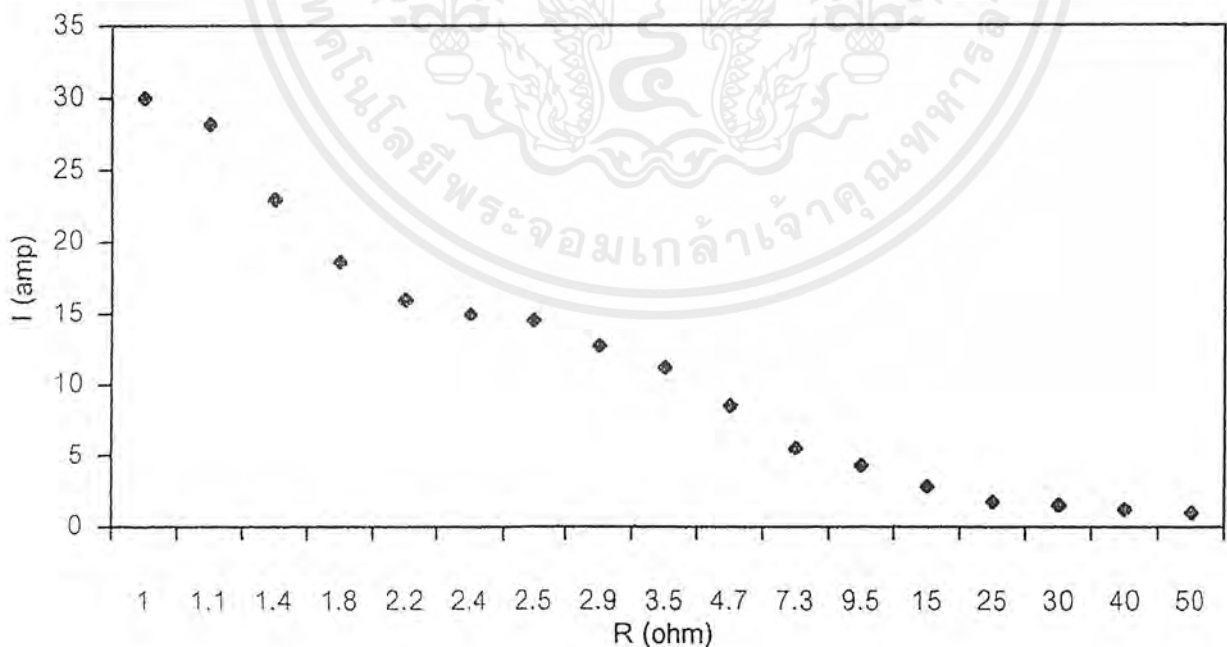
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.3	40.5	5.54
4.7	40.1	8.53
3.5	39.1	11.17
2.9	37.0	12.75
2.5	36.3	14.52
2.4	35.9	14.95
2.2	35.1	15.95
1.8	33.5	18.61
1.4	32.3	23.0
1.1	31	28.18
1.0	30	30

Output Voltage & Load

รูปที่ 5.5 แสดงกราฟความสัมพันธ์ระหว่างค่าแรงดันเอาต์พุตกับค่าความต้านทานภาระ

Output Current & Load

รูปที่ 5.6 แสดงกราฟความสัมพันธ์ระหว่างค่ากระแสเอาต์พุตกับค่าความต้านทานภาระ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางสามารถนำมาเขียนกราฟความสัมพันธ์ระหว่างค่ากระแสและค่าแรงดันเอาต์พุทที่เปลี่ยนแปลงไปตามค่าความต้านทานภาระได้ดังรูปที่ 5.4 และรูปที่ 5.5 ตามลำดับ

ในขณะที่ทำการทดลองพบว่าเกิดการสูญเสียขึ้นในขดลวดเหนี่ยวนำที่ทำหน้าที่กรองกระแสทางด้านเอาต์พุทเพราะเกิดความร้อนขึ้นสูงมาก

5.3. การทดสอบประสิทธิภาพ

การทดสอบประสิทธิภาพการทำงานทำได้โดยการเปรียบเทียบระหว่างพลังงานที่เครื่องสามารถจ่ายออกมาได้กับพลังงานที่เครื่องดูดกลืนเข้าไป

โดยเพาเวอร์เอาต์พุทสูงสุดที่เครื่องสามารถทำได้หาได้จาก

ค่ากระแสสูงสุดที่เครื่องสามารถจ่ายได้ที่โหลด 1 โอห์ม คือ	30	แอมป์
ในขณะที่นั้นมีแรงดันเอาต์พุท	30	โวลต์
ดังนั้นจะได้เพาเวอร์เอาต์พุทเป็น	900	โวลต์-แอมป์

ส่วนทางด้านอินพุทกินกระแส	7.5	แอมป์
ดังนั้นจะได้เพาเวอร์อินพุทเป็น	1,650	โวลต์-แอมป์

สามารถคำนวณประสิทธิภาพของเครื่องเชื่อมนี้ได้โดย

$$\begin{aligned} \text{ประสิทธิภาพ} &= (900/1650) * 100\% \\ &= 54.54 \text{ เปอร์เซ็นต์} \end{aligned}$$

จากการคำนวณค่าประสิทธิภาพดังกล่าว คาดว่าการสูญเสียส่วนหนึ่งอาจเกิดขึ้นที่ขดลวดเหนี่ยวนำที่ทำหน้าที่กรองกระแสเอาต์พุท ซึ่งต่ออนุกรมโดยตรงกับ โหลด เพราะมีความร้อนเกิดขึ้นสูงมาก

บทที่ 6

บทสรุป

จากการทดสอบเครื่องเชื่อมแบบ TIG จะพบว่าเราสามารถให้ Microcontroller ควบคุมการเชื่อมแบบ TIG ได้ โดยให้การทำงานของส่วนต่างๆ ทำงานสัมพันธ์กันเป็นอย่างดี เช่น จังหวะการเปิด-ปิด วาล์วแก๊ส การ ON-OFF แรงดัน High Volt รวมทั้งการ ON-OFF กระแสเชื่อม

ปัญหาที่เกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

จากการทดลองเชื่อมจะพบว่าการควบคุมกระแสเชื่อมไม่คงที่เท่าที่ควร ซึ่งเป็นสาเหตุมาจากแรงดัน Out put จาก Microcontroller ที่ไปควบคุมกระแสนั้นไม่นิ่ง กระแส Out put จึงเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย เราสามารถแก้ไขได้ โดยแทนที่จะเอาแรงดัน Out put ของ Microcontroller 5V ไปควบคุมกระแสโดยตรงเราก็นำไปผ่านชุด Driver กระแสก่อนเพื่อให้แรงดัน 5 V คงที่เพื่อกระแสจะได้คงที่

และปัญหาที่เกิดขึ้นอีกอย่างก็คือ กระแสสูงสุดที่ใช้เชื่อมมีค่าน้อยไม่สามารถเพิ่มให้เท่ากับเครื่องเชื่อมที่มีขายในท้องตลาดได้ ซึ่งการที่กระแสเชื่อมไม่คงที่ จะเป็นสาเหตุให้การเชื่อมโลหะที่มีความหนาหลายๆ ไม่ได้ เนื่องจากชิ้นงานไม่หลอมละลาย ชิ้นงานไม่ติดกันหรือรอยเชื่อมไม่แข็งแรง ซึ่งเป็นสาเหตุมาจากหม้อแปลง Out put ตัวเล็กเกินไป ทำให้จ่ายกระแสได้ไม่สูงมากนัก ซึ่งวิธีการแก้ไขก็คือควรมีการพันหม้อแปลงให้มีขนาดใหญ่ขึ้น กระแสจะได้อีกมากขึ้นไปด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

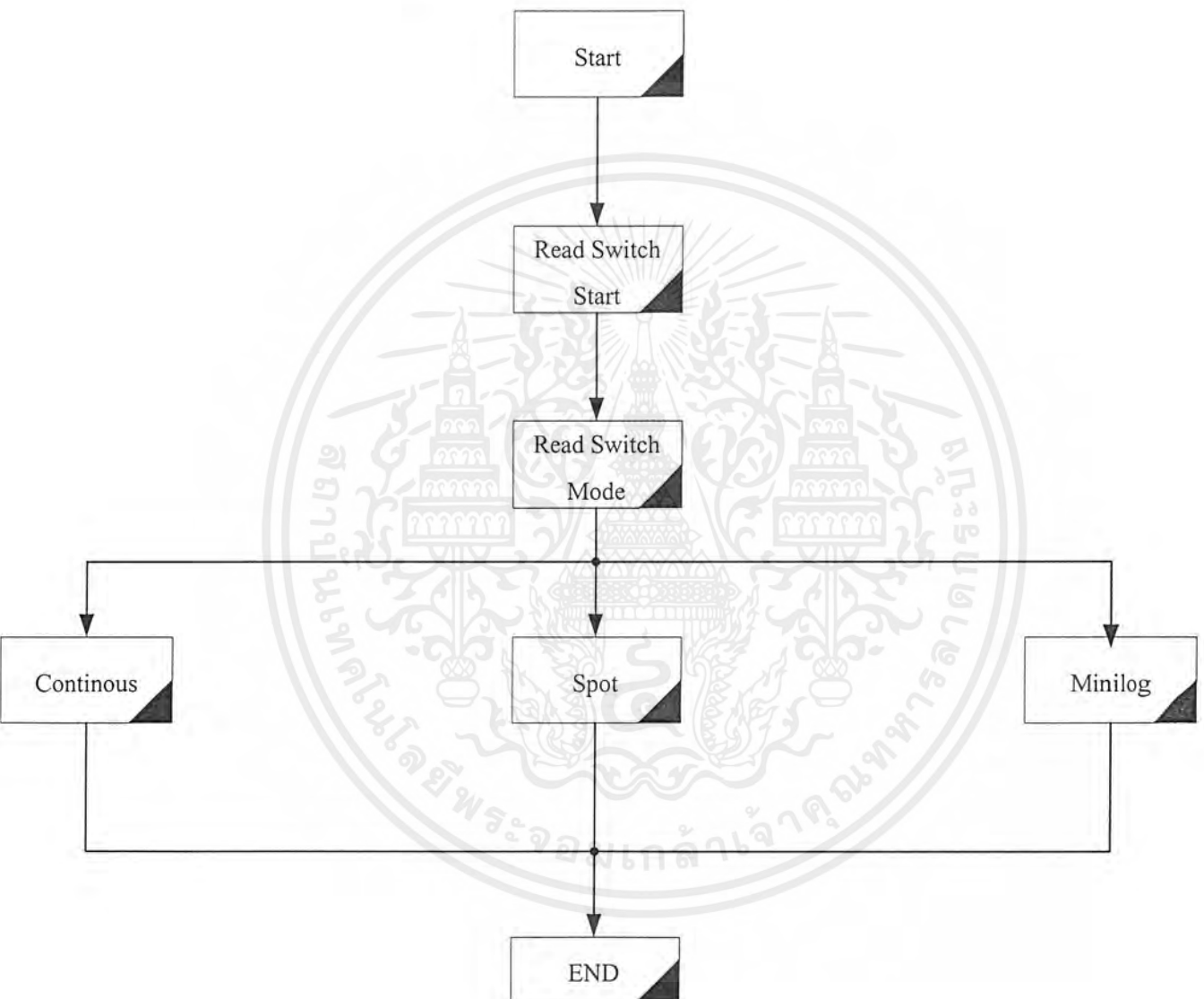
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายละเอียดโปรแกรมที่ใช้ควบคุม

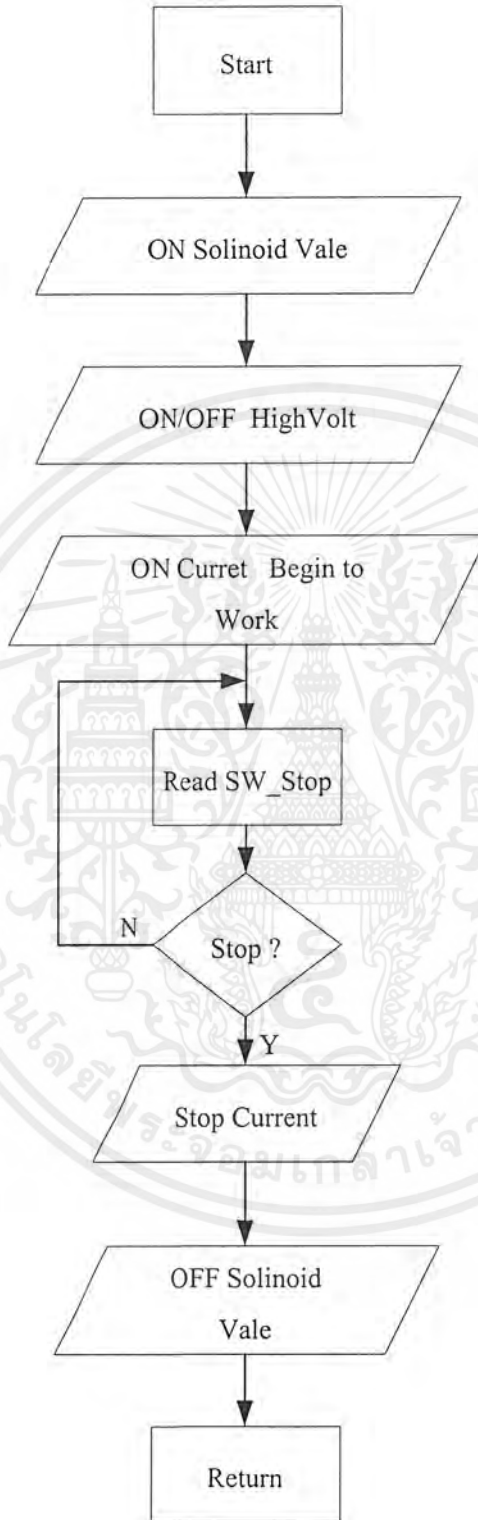
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระบบควบคุมเครื่องเชื่อมแบบ TIG

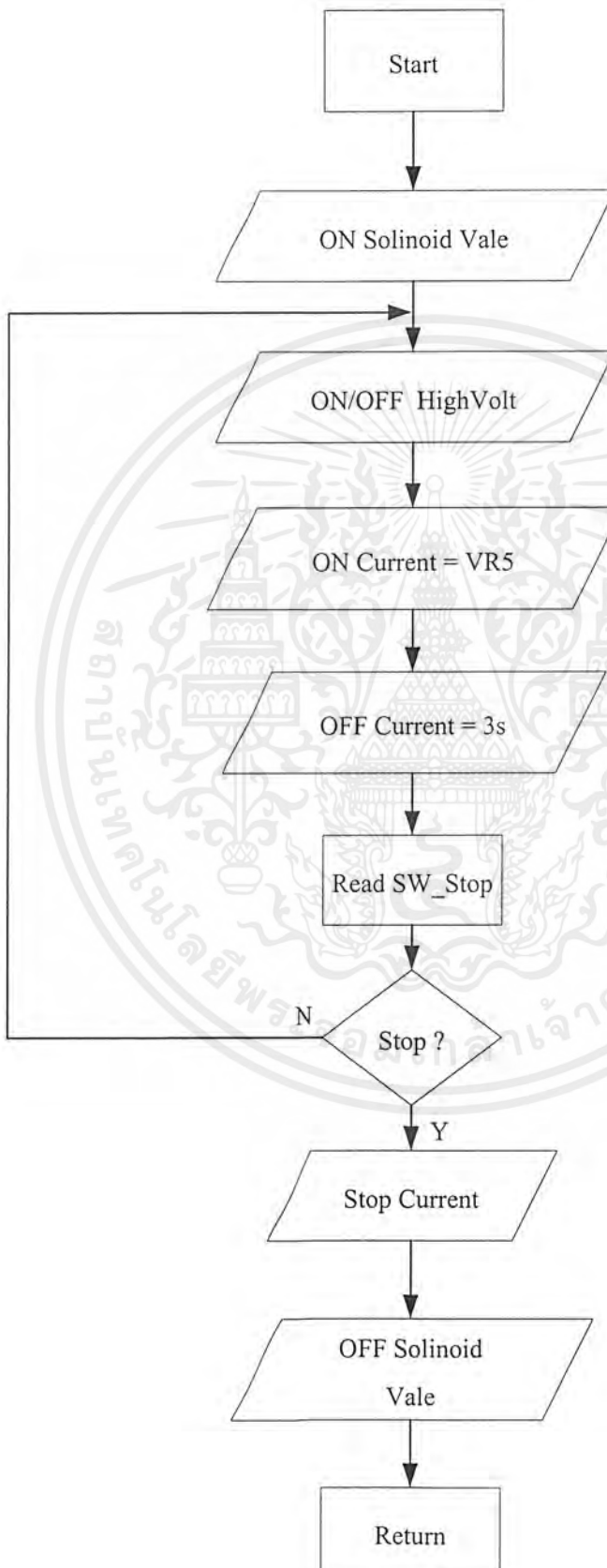
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Continous Mode

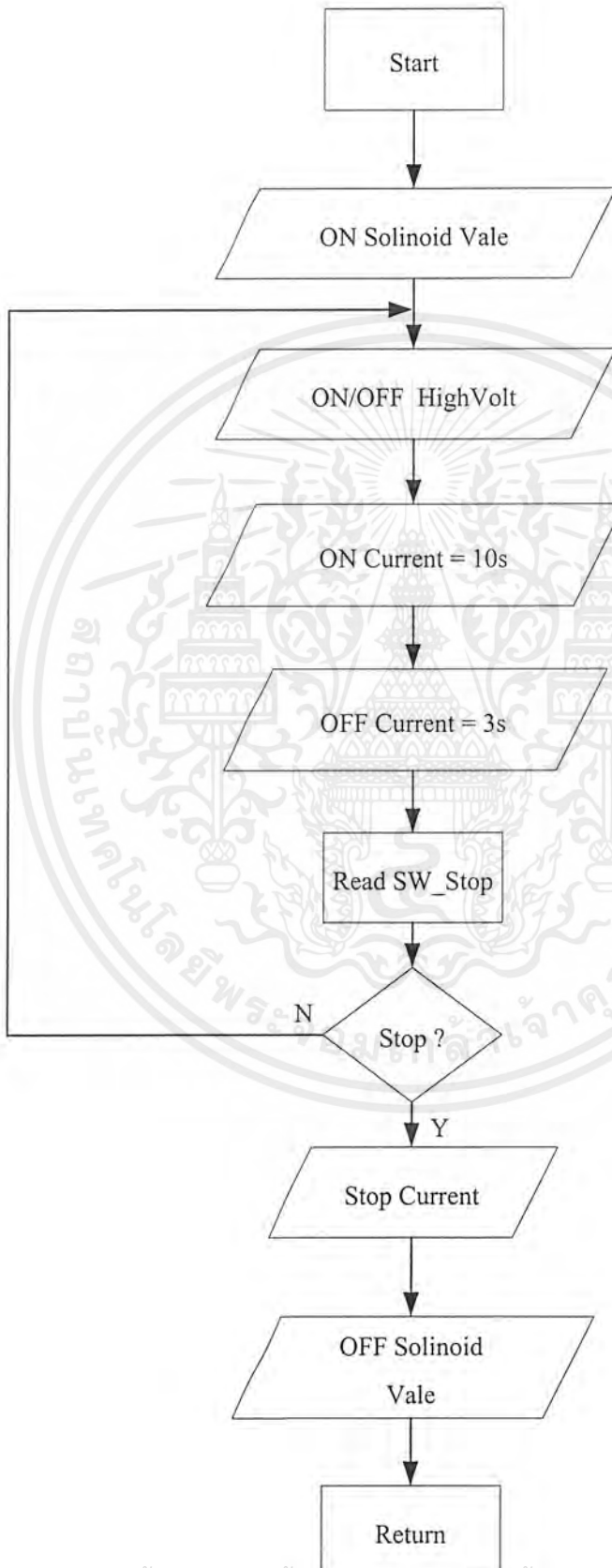
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Spot Mode

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Minilog Mode

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

;FLAG
MULFG EQU 00H

;PORT
PORTA EQU 0FC00H
PORTB EQU 0FC01H
PORTC EQU 0FC02H
PORTCTL EQU 0FC03H

```

```

;CONSTANT
CTLWORD EQU 89H
ON_HIGH_VOLT EQU 10

```

```

;BIT I/O
SOL_VALVE EQU ACC.1
HIGH_VOLT EQU ACC.0
START_SW EQU ACC.3
STOP_SW EQU ACC.3

```

```

;BUFFER
VR0_BUF EQU 30H
VR1_BUF EQU 31H;-32H
VR2_BUF EQU 33H
VR3_BUF EQU 34H;-35H
VR4_BUF EQU 36H;-37H
VR5_BUF EQU 38H
STORE_TIME EQU 39H;-3AH
NUMBER_STEP EQU 3BH
ADCBUF EQU 3CH;-3DH

```

```

; Pin Interface
CSBIT EQU P3.4 ;CHIP SELECT
SCLKBT EQU P3.5 ;SERIAL CLOCK
DINBIT EQU P1.2 ;DATA IN
DOUTBT EQU P1.3 ;DATA OUT

```

```

;SUB-ROUTINE

```


UBEEP EQU 00A5H

ORG 8100H

MAIN: MOV DPTR,#PORTCTL

MOV A,#CTLWORD

MOVX @DPTR,A

SETB CSBIT ;SET CS

CLR SCLKBT ;CLEAR SCLK

CALL UBEEP

MAIN01: MOV DPTR,#PORTC ;CHECK START SWITCH

MOVX A,@DPTR

JB START_SW,MAIN01

MOV DPTR,#PORTC

MOVX A,@DPTR

ANL A,#07H

CJNE A,#01H,MAIN02

CALL UBEEP

CALL CONTINUOUS

CALL UBEEP

JMP MAIN01

MAIN02:

CJNE A,#05H,MAIN03

CALL UBEEP

CALL SPOT

CALL UBEEP

JMP MAIN01

MAIN03:

```

CJNE A,#04H,MAIN01
CALL UBEEP
CALL MINI
CALL UBEEP
JMP MAIN01

```

CONTINUOUS:

```

MOV DPTR,#PORTB ;ON SOLINOID VALVE
MOV A,#2
MOVX @DPTR,A
PUSH ACC
MOV A,#0 ;ON CURRENT = VR0
CALL READ_VR
CALL SHIFT_RIGHT_4BIT
MOV A,R3
MOV DPTR,#PORTA
MOVX @DPTR,A
POP ACC
MOV R2,#ON_HIGH_VOLT ;ON HIGH VOLTAGE
LOOP1: PUSH 02H
MOV DPTR,#PORTB ;MAKE PULSE
SETB HIGH_VOLT
MOVX @DPTR,A
CALL DELAY100mS
CLR HIGH_VOLT
MOVX @DPTR,A
CALL DELAY100mS
POP 02H
DJNZ R2,LOOP1

CALL TIME_SLOP_UP ;SLOP UP TO VR2

```

```

MOV DPTR,#PORTA
MOV R7,VR0_BUF
MOV R2,NUMBER_STEP
LOOP2: PUSH 02H
INC R7
MOV A,R7
MOVX @DPTR,A
MOV R2,STORE_TIME+1
MOV R3,STORE_TIME
CALL DMSEC
POP 02H
DJNZ R2,LOOP2

LOOP22: MOV DPTR,#PORTC ;CHECK STOP SWITCH
MOVX A,@DPTR
JB STOP_SW,LOOP22

CALL TIME_SLOP_DOWN ;SLOP DOWN TO ZERO
MOV DPTR,#PORTA
MOV R2,NUMBER_STEP
LOOP3: PUSH 02H
DEC R7
MOV A,R7
MOVX @DPTR,A
MOV R2,STORE_TIME+1
MOV R3,STORE_TIME
CALL DMSEC
POP 02H
DJNZ R2,LOOP3

MOV DPH,VR4_BUF+1 ;DELAY BEFORE OFF SOLINOID VALVE
MOV DPL,VR4_BUF

```

```

MOV A,DPH
CPL A
MOV DPH,A
MOV A,DPL
CPL A
MOV DPL,A
INC DPTR
LOOP4: MOV R2,#0
MOV R3,#30
CALL DMSEC
INC DPTR
MOV A,DPH
ORL A,DPL
JNZ LOOP4
MOV DPTR,#PORTB ;OFF SOLINOID VALVE
MOV A,#0
MOVX @DPTR,A
RET
-----
SPOT:
MOV DPTR,#PORTB ;ON SOLINOID VALVE
MOV A,#2
MOVX @DPTR,A
PUSH ACC
MOV A,#0 ;ON CURRENT = VR0
CALL READ_VR
CALL SHIFT_RIGHT_4BIT
MOV A,R3
MOV DPTR,#PORTA
MOVX @DPTR,A
POP ACC
MOV R2,#ON_HIGH_VOLT ;ON HIGH VOLTAGE
SPOT_LOOP1: PUSH 02H

```

```

MOV DPTR,#PORTB ;MAKE PULSE
SETB HIGH_VOLT
MOVX @DPTR,A
CALL DELAY100mS
CLR HIGH_VOLT
MOVX @DPTR,A
CALL DELAY100mS
POP 02H
DJNZ R2,SPOT_LOOP1

CALL TIME_SLOP_UP ;SLOP UP TO VR2
MOV DPTR,#PORTA
MOV R7,VR0_BUF
MOV R2,NUMBER_STEP
SPOT_LOOP2: PUSH 02H
INC R7
MOV A,R7
MOVX @DPTR,A
MOV R2,STORE_TIME+1
MOV R3,STORE_TIME
CALL DMSEC
POP 02H
DJNZ R2,SPOT_LOOP2

MOV A,#5 ;READ VR5
CALL READ_VR
MOV A,R2
ORL A,R3
JNZ SPOT_JMP
MOV R3,#10
SPOT_JMP:
MOV VR5_BUF,R3
MOV VR5_BUF+1,R2

```



```

MOV DPH,VR5_BUF+1
MOV DPL,VR5_BUF
MOV R3,#3
MOV R2,#0
CALL DPMUL
MOV R2,DPH
MOV R3,DPL
MOV VR5_BUF,R3
MOV VR5_BUF+1,R2
CALL DMSEC

```

SPOT_LOOP22:

```

MOV DPTR,#PORTA ;OFF
MOV A,VR0_BUF
MOVX @DPTR,A
MOV R1,#4
CALL DSEC

```

```

MOV R2,#ON_HIGH_VOLT ;ON HIGH VOLTAGE

```

SPOT_LOOP11: PUSH 02H

```

MOV DPTR,#PORTB ;MAKE PULSE
SETB HIGH_VOLT
MOVX @DPTR,A
CALL DELAY100mS
CLR HIGH_VOLT
MOVX @DPTR,A
CALL DELAY100mS
POP 02H
DJNZ R2,SPOT_LOOP11
MOV DPTR,#PORTA
MOV A,R7 ;ON
MOVX @DPTR,A

```

```

MOV R2,VR5_BUF+1
MOV R3,VR5_BUF
CALL DMSEC

```

```

MOV DPTR,#PORTC ;CHECK STOP SWITCH
MOVX A,@DPTR
JB STOP_SW,SPOT_LOOP2
PUSH 07H
CALL UBEEP
POP 07H

```

```

CALL TIME_SLOP_DOWN ;SLOP DOWN TO ZERO
MOV DPTR,#PORTA
MOV R2,NUMBER_STEP
SPOT_LOOP3: PUSH 02H
DEC R7
MOV A,R7
MOVX @DPTR,A
MOV R2,STORE_TIME+1
MOV R3,STORE_TIME
CALL DMSEC
POP 02H
DJNZ R2,SPOT_LOOP3

```

```

MOV DPH,VR4_BUF+1 ;DELAY BEFORE OFF SOLINOID VALVE
MOV DPL,VR4_BUF
MOV A,DPH
CPL A
MOV DPH,A
MOV A,DPL
CPL A

```

```

MOV DPL,A
INC DPTR
SPOT_LOOP4: MOV R2,#0
MOV R3,#30
CALL DMSEC
INC DPTR
MOV A,DPH
ORL A,DPL
JNZ SPOT_LOOP4
MOV DPTR,#PORTB ;OFF SOLINOID VALVE
MOV A,#0
MOVX @DPTR,A
RET

```

MINI:

```

MOV DPTR,#PORTB ;ON SOLINOID VALVE
MOV A,#2
MOVX @DPTR,A
PUSH ACC
MOV A,#0 ;ON CURRENT = VR0
CALL READ_VR
CALL SHIFT_RIGHT_4BIT
MOV A,R3
MOV DPTR,#PORTA
MOVX @DPTR,A
POP ACC
MOV R2,#ON_HIGH_VOLT ;ON HIGH VOLTAGE

```

```

MINI_LOOP1: PUSH 02H
MOV DPTR,#PORTB ;MAKE PULSE
SETB HIGH_VOLT
MOVX @DPTR,A
CALL DELAY100mS
CLR HIGH_VOLT

```

```

MOVX @DPTR,A
CALL DELAY100mS
POP 02H
DJNZ R2,MINI_LOOP1

CALL TIME_SLOP_UP ;SLOP UP TO VR2
MOV DPTR,#PORTA
MOV R7,VR0_BUF
MOV R2,NUMBER_STEP
MINI_LOOP2: PUSH 02H
INC R7
MOV A,R7
MOVX @DPTR,A
MOV R2,STORE_TIME+1
MOV R3,STORE_TIME
CALL DMSEC
POP 02H
DJNZ R2,MINI_LOOP2

MOV R1,#10
CALL DSEC
MINI_LOOP22:
MOV DPTR,#PORTA ;OFF
MOV A,VR0_BUF
MOVX @DPTR,A
MOV R1,#4
CALL DSEC

MOV R2,#ON_HIGH_VOLT ;ON HIGH VOLTAGE
MINI_LOOP11: PUSH 02H
MOV DPTR,#PORTB ;MAKE PULSE
SETB HIGH_VOLT
MOVX @DPTR,A

```



```

CALL DELAY100mS
CLR HIGH_VOLT
MOVX @DPTR,A
CALL DELAY100mS
POP 02H
DJNZ R2,MINI_LOOP11
MOV DPTR,#PORTA
MOV A,R7 ;ON
MOVX @DPTR,A

```

```

MOV R1,#10
CALL DSEC

```

```

MOV DPTR,#PORTC ;CHECK STOP SWITCH
MOVX A,@DPTR
JB STOP_SW,MINI_LOOP22
PUSH 07H
CALL UBEEP
POP 07H

```

```

CALL TIME_SLOP_DOWN ;SLOP DOWN TO ZERO
MOV DPTR,#PORTA
MOV R2,NUMBER_STEP

```

```

MINI_LOOP3: PUSH 02H

```

```

DEC R7
MOV A,R7
MOVX @DPTR,A
MOV R2,STORE_TIME+1
MOV R3,STORE_TIME
CALL DMSEC
POP 02H
DJNZ R2,MINI_LOOP3

```



```

MOV DPH,VR4_BUF+1 :DELAY BEFORE OFF SOLINOID VALVE
MOV DPL,VR4_BUF
MOV A,DPH
CPL A
MOV DPH,A
MOV A,DPL
CPL A
MOV DPL,A
INC DPTR
MINI_LOOP4: MOV R2,#0
MOV R3,#30
CALL DMSEC
INC DPTR
MOV A,DPH
ORL A,DPL
JNZ MINI_LOOP4
MOV DPTR,#PORTB :OFF SOLINOID VALVE
MOV A,#0
MOVBX @DPTR,A
RET

```

```

:DELAY SECOND

```

```

:INPUT = R1

```

```

DSEC:

```

```

MOV R2,#10
CALL DTSEC
DJNZ R1,DSEC
RET

```

; Initialize MAX192 ADC by transmit TB1 byte (serial form)

;

INIT_MAX192:

CLR CSBIT ;prompt to transfer

MOV A,#10001111B ;set TB1 byte (select Channel 0, unipolar,
;single ended line & ext clock mode

ORL A,R2

MOV R2,#08H ;8-data bits out

TB1_1: RLC A

MOV DINBIT,C ;output to pin

LCALL MAKE_ADC_CLK ;make sync clock

DJNZ R2,TB1_1

RET

;

; Sync. clock for MAX192 ADC

;

MAKE_ADC_CLK:

SETB SCLKBT ;high signal

MOV R3,#1 ;on period

MAKE11: DJNZ R3,MAKE11

CLR SCLKBT ;low signal

RET

;

; Receive byte RB2 and RB3 (contain 10 bits data) from ADC

; OUT: ADCBUF+0 (000000XXB) HIGH BYTE

; ADCBUF+1 (XXXXXXXB) LOW BYTE

;

ADC_READ_10BITS:

LCALL ADC_READ_SBIT

RL A

RL A

MOV R4,A

```

ANL  A,#00000011B
MOV  ADCBUF+0,A
;
LCALL ADC_READ_8BIT
SETB  CSBIT      ;reset CS\ signal (end of comm.)
RL   A
RL   A
ORL  A,#11111100B
ANL  A,R4
MOV  ADCBUF+1,A
RET
;
; Get 8-bit serial data from MAX192 ADC
; OUT: A
;
ADC_READ_8BIT:
MOV  R2,#08H      ;receive 8 bits
CLR  A            ;clear variable
RD_8BIT1:
LCALL MAKE_ADC_CLK
SETB DOUTBT      ;SET DOUTBT=INPUT
MOV  C,DOUTBT    ;read data
RLC  A           ;shift left
DJNZ R2,RD_8BIT1
RET
;
;-----
;DELAY 1/1000 SECOND
DMSEC: MOV  R4,#230
DMSEC1: NOP
NOP
DJNZ  R4,DMSEC1

```

```

DJNZ R3,DMSEC
MOV A,R2
CJNE A,#0,DMSEC2
RET

```

```

DMSEC2: DEC R2
        SJMP DMSEC

```

```

;-----
DELAY100mS:

```

```

        MOV R2,#1
        CALL DTSEC
        RET

```

```

;-----
;DELAY 1/10 SECOND

```

```

DTSEC:  MOV R3,#179
DTSEC1: MOV R4,#0
DTSEC2: DJNZ R4,DTSEC2
        NOP
        NOP
        DJNZ R3,DTSEC1
        DJNZ R2,DTSEC
        RET

```

```

;-----
TIME_SLOP_UP:

```

```

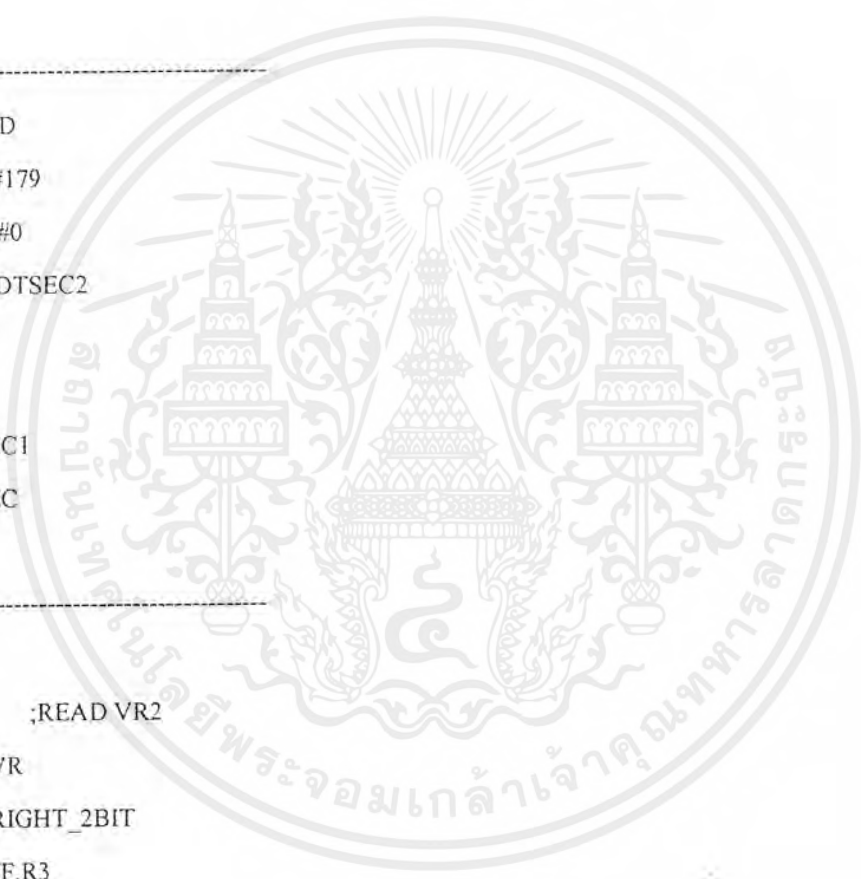
        MOV A,#2      ;READ VR2
        CALL READ_VR
        CALL SHIFT_RIGHT_2BIT
        MOV VR2_BUF,R3

```

```

        MOV A,#0      ;READ VR0
        CALL READ_VR
        CALL SHIFT_RIGHT_4BIT
        MOV VR0_BUF,R3

```



```

MOV A,#1 ;READ VR1
CALL READ_VR
MOV VR1_BUF,R3
MOV VR1_BUF+1,R2

MOV DPH,VR1_BUF+1
MOV DPL,VR1_BUF
MOV R2,#0
MOV R3,#5
CALL DPMUL
MOV A,VR2_BUF
CLR C
SUBB A,VR0_BUF
JNC SLOP_UP_LOOP
MOV A,VR0_BUF
ADD A,#10
MOV VR2_BUF,A
MOV A,#10
SLOP_UP_LOOP:
MOV R3,A
MOV NUMBER_STEP,A
MOV R2,#0
CALL DPDIV
MOV STORE_TIME,DPL
MOV STORE_TIME+1,DPH
MOV A,DPH
ORL A,DPL
JNZ SLOP_UP_OUT
MOV STORE_TIME,#20
MOV STORE_TIME+1,#0
SLOP_UP_OUT:
RET

```


TIME_SLOP_DOWN:

```
MOV A,#3 ;READ VR3
CALL READ_VR
MOV VR3_BUF,R3
MOV VR3_BUF+1,R2
MOV A,#4 ;READ VR4
CALL READ_VR
MOV VR4_BUF,R3
MOV VR4_BUF+1,R2
```

```
MOV DPH,VR3_BUF+1
MOV DPL,VR3_BUF
MOV R2,#0
MOV R3,#10
CALL DPMUL
MOV A,VR2_BUF
MOV R3,A
MOV NUMBER_STEP,A
MOV R2,#0
CALL DPDIV
MOV STORE_TIME,DPL
MOV STORE_TIME+1,DPH
MOV A,DPH
ORL A,DPL
JNZ SLOP_DOWN_OUT
MOV STORE_TIME,#20
MOV STORE_TIME+1,#0
```

SLOP_DOWN_OUT:

RET

READ_VR:

```

CJNE A,#0,READ_VR1
MOV R2,#0
LCALL INIT_MAX192
LCALL ADC_READ_10BITS ;read 10-bit digital conversion
MOV R2,ADCBUF
MOV A,R2
ANL A,#03H
MOV R2,A
MOV R3,ADCBUF+1
RET

```

READ_VR1:CJNE A,#1,READ_VR2

```

MOV R2,#40H;01000000B
LCALL INIT_MAX192
LCALL ADC_READ_10BITS ;read 10-bit digital conversion
MOV R2,#ADCBUF
MOV A,R2
ANL A,#03H
MOV R2,A
MOV R3,#ADCBUF+1
RET

```

READ_VR2:CJNE A,#2,READ_VR3

```

MOV R2,#10H;00010000B
LCALL INIT_MAX192
LCALL ADC_READ_10BITS ;read 10-bit digital conversion
MOV R2,ADCBUF
MOV A,R2
ANL A,#03H
MOV R2,A
MOV R3,ADCBUF+1
RET

```

READ_VR3:CJNE A,#3,READ_VR4

```

MOV R2,#50H;01010000B
LCALL INIT_MAX192

```

```

LCALL ADC_READ_10BITS ;read 10-bit digital conversion
MOV R2,ADCBUF
MOV A,R2
ANL A,#03H
MOV R2,A
MOV R3,ADCBUF+1
RET

READ_VR4:CJNE A,#4,READ_VR5
MOV R2,#20H;00100000B
LCALL INIT_MAX192
LCALL ADC_READ_10BITS ;read 10-bit digital conversion
MOV R2,ADCBUF
MOV A,R2
ANL A,#03H
MOV R2,A
MOV R3,ADCBUF+1
RET

READ_VR5:CJNE A,#5,READ_VR6
MOV R2,#60H;01100000B
LCALL INIT_MAX192
LCALL ADC_READ_10BITS ;read 10-bit digital conversion
MOV R2,ADCBUF
MOV A,R2
ANL A,#03H
MOV R2,A
MOV R3,ADCBUF+1
RET

READ_VR6:RET
;-----
;INPUT = R2,R3
;OUTPUT = R2,R3
SHIFT_RIGHT_4BIT:
MOV R0,#02H

```

```

MOV A,R3
XCHD A,@R0
SWAP A
ANL A,#3FH
MOV R3,A
MOV R2,#0
RET

```

SHIFT_RIGHT_2BIT:

```

CLR C
MOV A,R2
ANL A,#03H
RRC A
MOV R2,A
MOV A,R3
RRC A
MOV R3,A
CLR C
MOV A,R2
RRC A
MOV R2,A
MOV A,R3
RRC A
MOV R3,A
RET

```


--- DPMUL ---

```

;IN = DPTR MULTIPLIER
; = R2,R3 MULTIPLICAND
;OUT = DPTR RESULT
; = CARRY FLAG SET WHEN RESULT OVERFLOW
;REG = A,R1,R2,R3,R4,R5,DPTR

```

DPMUL: MOV R4,#0

MOV R5,#0

CLR MULFG

MOV R1,#16

DPMUL1: MOV A,R5

ADD A,R5

MOV R5,A

MOV A,R4

ADDC A,R4

MOV R4,A

JNC DPMUL2

SETB MULFG

DPMUL2: MOV A,R3

RLC A

MOV R3,A

MOV A,R2

RLC A

MOV R2,A

JNC DPMUL3

MOV A,R5

ADD A,DPL

MOV R5,A

MOV A,R4

ADDC A,DPH

MOV R4,A

JNC DPMUL3

SETB MULFG

DPMUL3: DJNZ R1,DPMUL1

MOV DPH,R4

MOV DPL,R5

MOV C,MULFG

RET


```

;--- DPDIV SUB ---
;IN  = DPTR  DIVIDEND
;    = R2,R3  DIVISOR
;OUT = DPTR  RESULT
;    = R4,R5  REMAINDER
;    = CARRY FLAG SET WHEN HAS REMAINDER
;REG = A,R1,R2,R3,R4,R5,DPTR

```

```
DPDIV: CLR  C
```

```
MOV  R4,#0
```

```
MOV  R5,#0
```

```
MOV  R1,#16
```

```
DPDIV1: MOV  A,DPL
```

```
RLC  A
```

```
MOV  DPL,A
```

```
MOV  A,DPH
```

```
RLC  A
```

```
MOV  DPH,A
```

```
MOV  A,R5
```

```
ADDC A,R5
```

```
MOV  R5,A
```

```
MOV  A,R4
```

```
ADDC A,R4
```

```
MOV  R4,A
```

```
MOV  A,R5
```

```
SUBB A,R3
```

```
MOV  R5,A
```

```
MOV  A,R4
```

```
SUBB A,R2
```

```
MOV  R4,A
```

```
JNC  DPDIV2
```



```
MOV A,R5
ADD A,R3
MOV R5,A
MOV A,R4
ADDC A,R2
MOV R4,A
```

DPDIV2: CPL C

```
DJNZ R1,DPDIV1
```

```
MOV A,DPL
ADDC A,DPL
MOV DPL,A
MOV A,DPH
ADDC A,DPH
MOV DPH,A
```

```
MOV A,R4
ORL A,R5
JZ DPDIV3
SETB C
RET
```

DPDIV3: CLR C

```
RET
```


หนังสืออ้างอิง

1. สุวัฒน์ คั่น, เทคนิคและการออกแบบสวิตซิ่งเพาเวอร์ซัพพลาย, บ.เอนเทคไทย, 2537
2. Pressman, A. I., Switching Power Supply Design, McGraw-Hill, 1991
3. Cheryssis, G., High-Frequency Switching Power Supplies Theory and design, McGraw-Hill, 1989

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้